

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

TIRUVANMIYUR.

JAGOPAL PILLAI

BIKSHANDAR KOVIL

சிவமயம்

திரிசிராமலாத்

1928 76

தாயுமானேஸ்வரர்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

திஃது

தென்பேறுபுதுப்பாடியம்

வேங்கடாசலமுதலியா

ரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

திரிசிரபுரம் - உப்புக்கார

சிதம்பரபிள்ளையவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி

திரு - அப்பாவுமுதலியார்குமாரர்

வேங்கடாசலமுதலியா

ரவர்களால்

தேசாபிமானி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பராபவஸ்ரமர்சுழி

தென்விவல அனா-அ.

சிவமயம்.

சா த் து க வி க ள் .

திரிசிரபுரம்

மீ னு ட் சி சீ ந்த ர ய் பி ன் வ ன் பா டி ய து .

து	ரிசிராதழயர்கணயெடுத்தாண்டு	-	-	-	-	*
	பவமாற்றிச்சுகமேநல்குந்	-	-	-	-	*
தி	ரிசிராமலயாற்குப்புதிற்றுப்பத்	-	-	-	-	*
	தந்தாதிசிறப்பாச்செய்தான்	-	-	-	-	*
ப	ரிசிலாப்புக்கழந்தோருக்கமுதூந்நிசீ	-	-	-	-	*
	செழுங்கந்தம்பரந்துவிசங்	-	-	-	-	*
க	ரிசிலாவியலொடிலக்கியமுணர்ந்த	-	-	-	-	*
	நாகமுத்துக்கவிஞ்ஞானே.	-	-	-	-	*

தென்னூர் - இருளாண்டியுபாத்தியாயர்பாடியது.

வ	ாகமுத்துவணவில்கணயிருந்தொளிநு	-	-	-	-	*
	மதிமுகத்துமடந்தைபாகன்	-	-	-	-	*
ஆ	முத்துகளிலன்பரவுசிரா	-	-	-	-	*
	மலநாதனடிமென்போதி	-	-	-	-	*
இ	கமுத்துப்புலவனுரைபதிற்றுப்பச்	-	-	-	-	*
	தந்தாதிநயந்துகேட்போர்	-	-	-	-	*
ப	ாக்முத்துறைபுக்கடந்துமேலா	-	-	-	-	*
	கூறையதணப்பற்றுவாரே.	-	-	-	-	*

தி ரி சி ர பு ர ம் = சோமசுந்தரமுத்தியார்பாடியது.

சிரகிரியாந்தென்கயிலைமலத்திணியின்
முணத்தெழுந்ததேவதேவன் *

பரவுமிசைக்கடன்முமுதாமந்தாதிப் - - - *
 பிரபந்தப்பாண்டத்துய்த்தான் - - - *
 திரமருவிபுகழிந்துதேசவிரா - - - *
 ஜத்தானிதிகழ்நூற்சங்கப் - - - *
 புரவலருமிரவலரும்பரவிமகிழ் - - - *
 நாகமுத்துப்புலவன்றே. - - - *

பாலக்கை-ஓரராகவசெட்டியார்பாடியது.

விண்ணவருந்தவளமலர்வாணிகேள் - - - *
 வனுமானும்விருப்புமேன்மை - - - *
 நண்ணவருந்தவர்குழுஞ்சிரகிரியந் - - - *
 "தாதிதணநறுஞ்சொந்செந்தே - - - *
 னுண்ணவருந்தவலமுறுதெக்கலையு - - - *
 -நவையறக்கற்றுணர்ந்தோர்யாரு - - - *
 மெண்ணவருந்தவலருஞ்சீர்நாகமுத்துக் - - - *
 கவிவாணனியம்பினுனே. - - - *

திரிசிரபுரம்-நீலகண்டம்பிள்ளைபாடியது.

சேணுலவு பொன்னஞ்சிகரச்சிராமலலவாழ் - - - *
 தானுவினுக் கந்தாதி சாற்றினுள் - மாணுலவு - - - *
 பாகமுற்ற செஞ்சொந் பனுவற் பொருளுணர்ந்த - - - *
 நாகமுத்துப் பாவாண னன்கு. - - - *

திரிசிரபுரம்-அஷ்டாவதானம்

சுப்பராயசெட்டியார்பாடியது.

ஈறங்குதிகைக்கடலுலகநாடுபொருட் - - - *
 -கெல்வமொடுகல்விச்செல்வம் - - - *
 பிறங்குதிருநதிசுலத்தானுகமுத்துப் - - - *
 -பெரும்புலவனருவியோங்கி - - - *
 யிறங்குதிரிசிரகிரிவாழிமையமண - - - *
 -மகப்பாகனரிகளெல்லாந் - - - *
 திறங்குலவுப்ரியாகப்புறிந்தோருக் - - - *
 கங்காதிசெப்பினே. - - - *

திரிசிரபுரம் - சரவணபுரத்தியாயர்பாடியது.

பொன்னொருநவமணிசேர்பரிபுரத்தா	-	-	*
விவணமலகாப்புந்திதன்னின்	-	-	*
மன்னொரும்பதம்பெறவேகருணாதரும்	-	-	*
பரையிடமாய்வளருமேரின்	-	-	*
மின்னொருஞ்சிரகிரிச்செவ்வந்திசர்	-	-	*
பொற்பதத்திலவிவங்கவேதான்	-	-	*
றுன்னொரும்புகழ்நாகமுத்துவள்ள	-	-	*
. றமிழ்மாணசூட்டினே.	-	-	*

திரிசிரபுரம் - ஒப்பிலர்மணிஉபாத்தியாயர்பாடியது.

இத்தகையிற்புலவர்களுக்கரசனென	-	-	*
வேவிளங்குமினிமையான	-	-	*
முத்தமிழ்தேர்நாகமுத்துக்கவிராஜ	-	-	*
னல்லன்புமுசீர்ந்தவாக்கா	-	-	*
லத்தியுரிபோர்த்தசிரகிரிவாமும்	-	-	*
பெருமானுக்கருமையாய்ச்செய்	-	-	*
வித்தகஞ்சேர்பதிற்புப்பத்தந்தாதி	-	-	*
வியப்பதணவிளம்பொணாதே.	-	-	*

கற்குடி - மதுரைமுத்துப்பிள்ளைபாடியது.

இந்தப்பாடரவணிந்தோன்முத்தவலவெந்	-	-	*
பினிலமர்ந்தோனிறைவரை	-	-	*
விந்தப்பாதங்களின்மேனுகமுத்துக்கீ	-	-	*
கவிராஜன்மலநந்தவாதி	-	-	*
யந்தப்பாவொருநாறுமாமும்	-	-	*
லனுதினமுமறையினன்மேரீட்ட	-	-	*
சந்தப்பாமற்கிடைக்குமகரால்	-	-	*
யம்புடைசூழ்தரணியேரோ.	-	-	*

தரங்கம்பாடி - குருவப்பநாயகர்பாடியது.

கூராமலப்பத்திகிரிதொடுங்கரணநிகர்	-	-	*
நாகமுத்துக்கவிவல்லோனள்	-	-	*
விராமலப்பக்கதிர்வாளாற்றுமிக்குமிலங்	-	-	*
கொளியிரமியங்கத்தேங்கொள்	-	-	*

சுராமலைப்பச்சையந்தர் திருகுடைந்தளிதென் - *
 விடுங்கமழ்பூஞ்சா ந்துமோங்குஞ் - *
 சுராமலைப்பண்ணவனுவப்பத்தேருடருமந் - *
 தா தியொன்றுசெப்பினே. - *
 திரிசிரபுரம் - முத்தையவுபாத்தியாயிபாடியது.

அக்காலத்தொருவிடையாய்த்தாங்கினமா - *
 தவனனந்தவிடையதாகித் - *
 திக்காரும்பொன்மதினமீ திருந்துதவம் - *
 புரியமுயர்சிரவெற்பீசர் - *
 மிக்காரும்பதமலரினாகமுத்துப் - *
 பாவலன்மேமைமேலுமன்பா - *
 யெக்காலத்தினுமழியாத்தமிழ்மர்வை - *
 சூட்டியவாறென்சொல்வேனே. - *

சுந்தாத்திரிப்பேட்டைமுத்துசாமிநாயகர்பாடியது.
 உள்ளத்தெளிவுறுதித்தெளிவுகனிந்தொழுமுமின்ப - *
 வெள்ளத்தெளிவுவேதத்தெளிவுமெய்விதேயமுத்தி - *
 கொள்ளத்தெளிவுகவிநாகமுத்துநற்குணைசன்செய்த - *
 வள்ளற்சுராமலையந்தா தியைச்சொலவாய்த்திடுமே. - *

சா த்துகவிகள்

ஹரஃ
ஓ

12876

திரிசிராமலக்ஷ்மி

தாயுமானேஸ்வரர்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

விநாயகர்ஸ்துதி.

பண்ணவர்போற்றுஞ்சிராமலப்பதிற்றுப்.....*

பத்தந்தாதிக்கவியலங்க.....*

எண்ணலர்புரங்கமயெழநகைத்த.....*

நாதனத்தாயுமானவனற்.....*

றண்ணலர்சரணம்புயமிசைச்சாத்தத்.....*

தானமாறெனப்பொழிபுழைக்கை.....*

யண்ணலோர்கோட்டுமழலிளங்களிற்றி.....*

எழமலர்முடிமிசைப்புவனவாம்.....*

தாயுமானேஸ்வரர்ஸ்துதி.

நறுங்கரபத்தனமடவார்திருநடஞ்செய்.....*

சிரகிரிவாழ்நம்பனென்று.....*

முறுங்கயிணைப்பெருமான்றயானவன்வெள்.....*

விடையானெம்முடையான்யாரும்.....*

பெற்றுப்பொருட்டிண்ணருள்சுரக்கும்.....*

பெம்மாண்சிற்பரனாநெபெருமையாவை.....*

குறுங்குறுமாழ்முனிதுதிக்குமாதேவ.....*

எழமுடிமேற்கொண்டுவாழ்வாம்.....*

மட்டுவார்துழுவியம்மைஸ்துதி.

வேலையுறழ்விழியானைக்குழையிலக்குசெவியாண வெண்ணீ
 ற்முண்ச - சோணயின்மரங் குயில்பாடுஞ் சிரகிரிவா முமை
 யானைச்சரும்பார்கொன்றை - மாவலியணிந் தோண்டித்தல
 மர்ந்தாணையுமதிபோல்வதனத்தாணாப்- பாஸ்திகர்மொ
 மியானைமட்டுவார்துழுவியம்மைஸ்துதி.....*

திரிசிரர்மலையீ தாயுமானேஸ்வரர்

செவ்வந்திவிநாயகர்ஸ்துதி.

ஐந்தருநீழல்வாயமருமிந்திரன் ..... *
 வந்தவன்செயுஞ்சிராமலையின்மேவுசெவ்.... *
 வந்தியாணயினிருமாமலர்ப்பதன் ... *
 சிந்தையாற்றொழுதுமேற்சென்னிசேர்த்துவாம் ..... *
 சுப்பிரமணியர்ஸ்துதி.

சூர்தடிநீதிமையவர்கவர்க்கம்பெற்றிடத் ... *
 தார்புணவேல்விநிர்சண்முகன்குகன்..... *
 பார்புகழ்சிராமலையிற்சந்தனற் ..... *
 சீர்பெற்றும்தமலர்ச்சிரத்திற்சேர்த்துவாம் ..... *

- சைவசமயாசாரிகள்ஸ்துதி

அங்கம்வனப்புறுங்குசையாக்கியருள்கவுணியன்றன் ... *
 றுங்கமலர்ப்பதம்பரவித்துதிநாவுக்கரசனற்றுள்.... *
 லங்கம்றவணங்கியாளுவணிகைமுல்பணிந்து..... *
 டங்கமுறுவாதவூர்ப்புனிதனடிபேசற்றுவாம்..... *
 அவையடக்கம்.

அருமருந்தன்னபிள்ளையென்றுணாப்பதருமந்தபிள்ளையே
 யென்ன - வருமருஉமொழியிற்பொருட்சிதைவின்ரூய்வயங்
 குதல்பற்றிக்கொள்சான்றோர் - தெருமருமனத்தேன்சிராம
 லையப்பிராற்குச்செப்புபாடனிணுசாச்சிதைவு - பெருநீனுமந்
 தப்பொருட்சிதைவிலாதப்பெற்றியார்கொள்வதுவழக்கே *
 நால்.

சீர்வளர்ப்புங்காவனம்புடையோங்குஞ்சிரகிரிமட்டுவார்குமுனிந்
 வார்வளர்குவிமாமுலையுமைப்பாகாந்தனேதாயுமானவனே
 பேர்வளர்மெய்க்குஞானப்பெருவெள்ளம் பெருக்கியென்னு
 வத்திடைக்குடி கொண் - டேர்வளர்நில்குறரைப்பதங்காட்
 டியிறைஞ்சிடக்கருவணசெய்குலையே..... (க)

செய்தணநால்வர்க்கன்றுபதேசஞ்சேணுயர்வடநிழலிருந்து
 பொய்தண்ணநவின்றுபொழிவழிமனத்தைப்போக்கிநின்றுழ
 ல்கொடியேற்கின் - றுய்வழிகூடவுணர்வனித்தருள்பொன்
 னெளிர்சிராமலையிற்செருமானே - நெய்வழியயில்வேற்குமர
 லையின்றநிமலவென்றனக்கிராமுதே..... (உ)

ஆரமுத்திவெப்பொன்னலைக்கரத்தெறியு நாழிநேர்பொன்னி
 நாடியுள்ள - பாரமுத்தவலவேலங்கையிற்றுகும் புரமருந்
 தாயுமானவண - றிராமுற்றணுகார்புலையரையெவர்களாடி

னுமிருண்மலவலியால் - வீரமுற்றினுநாரணன் பெருங்கழி
பநன்மேலின ரென்வணயாள் பவரே... .. (17)

என்வணயாள் பவரைமழுவீலிடயவரை யேகமர்ன்வரைமுண்ட
கம்வாழ் - பின்வணகேள்வரும்வெண்சலசமா துவக்கும் பிரம
ருமமரர்மாதவரு - முன்னைநாட்டொடகீகையகநீறுவாரேனத்
துமுதல்வரைமட்டுவார்குழவி - யன்வணயாளுடன் கண்டனன
கமகிழுவஞ்சிராமலையினின்மாதோ ... .. (18)

மலமைகளொருபான்மணந் தாலகனித்த மகேசுரன் திரிபுரத்
கனல் - கலபுகழ்முகிச்செஞ்சடைமுடிப்பரமன் கணகமாச்சிர
சிரிப்பெருமா - னவல்யசையோதமுதித்தகரர்விடமுண்டம
ரரைக்கரத்தளித்தவனென் - றலையிசைதன் து மலரீப்பதஞ்
சூட்டித்தமிழ்ச்சொலவரமளித்தனனே ... .. (19)

அளியினமுரறுங் குழுவியம்மபலா லலமரலுழுவநெஞ்சவண
யாள் - நளிமலர்த்தடஞ்சூழ்சிரகிரிவாழ நாதனைகங்கைவே
ணியனே - களிமயினடத்துங்கந்தணயீன்ற கற்றிடத்தி
றையனையன்மா - லளியுடன்போற்றுமையவேசிவனைய
ணியுறுமமரர்கோமானே... .. (20)

மான்மழுச்சூலமுடுக்கணிகரமும்வாளரர்க்குண்டலச்செவியுந்
தேன்வழிந்தொழுகுங் கடுக்கையங்கண்ணித் திங்கங்கங்கை
யார்சடையும் - வான்விழிமுன்றுங்கழற்பதத்திணையும்வரை
சிராமலையினின்னகையுங் - கான்வழிவதனும்புயமுமென்றன
க்கோர்களிப்பிணைத்தருமுயிராமே ... .. (21)

உயிரீக்குறுசமைவர முடலையேசர்பெருளா யேனம்பிநா
டொறுமுணமறந்து - செயிரீக்குடன்படுமென் னகத்தை
யேதிருத்தித்திருவடிப்பெறெனக்கிவாய்த் - தயிரீக்குடமவா
ஷமரவலணத்திருமாறுந் திடுஞ்சிரகிரிக்கரசே - யயிரீக்குயி
ன்மொழியாள்சுகந்தகுந்தவநாயசியுடனமருமுக்கணனே (22)

முக்கணனெடியமரன்முதலசனோர்முறையினின் றடிதொழு
திடும்வென் - னக்கணங்கரவும்புணசிரகிரியா னயிலிழிமட
ந்தையர்மாலாற் - றெக்கணக்ககுபமுதல்வலினத் தஞ்சிக்கிடா
தெணயடியரிற்கொண் - டிக்கணம்பிறவா நெறியினைக்காட்
டியெய்திடாவின்பநல்கினனே... .. (23)

நல்வெழில்மரர்மாதர் தஞ்சுகமுநறைமலர்க்கற்பகநீழலு... *
மல்வெழினனாமாதங்கமுங்காமதேனுவும் வளர்நிதிக்குலையு
ஞ் - சொல்வெழிலென வெள்ளளவுநெஞ்சினின்றுயான் றுதித்தி
டேனின்கழலன் தி - வில்வெழிலுயர்பொற்சிரகிரிமேவும் வி
த்தகவிளங்குமாமணியே ... (10)

[வேறு]

மணியேமணியினெனியேயென் மதியேமதியுட்குடர்விளக்கே
திணிசேரும்பலுரிபோர்த்த தேனேசிரவெற்பமர்வோனே *
தணியாக்காமக்கொடுந் துயர்க்கேதளராவண்ணமெளியேனின்
பணியேபுரியவரமளித்துன்பதமாரமுதமருள்வாயே... (10க)

ஏயுங்கிணயுமின்றிருமினியழவணயும் பெருவாழ்வுஞ்... *
செயுநிலையென்மெணுங்கொடியதேன்பரிக்கும்பெருஞ்ச்மையாஞ் ... *
சீயநரம்புஞ்செறித்சையார் தீண்டாநாற்றமிகுமுடவலப்... *
பேயுநாயுமுணமுனம்வந்தேனையாள் செவந்திபபெருமானே

பெருமான்சுகந்தகுந்தளமாதேவிக்கினியபெம்மானம்... *
மருமாமறையோதிடுமிறைவனாகாலமயின்றபிரான்... *
திருமாதுறைமார்பனுமயனுந் தினம்வந்தேத்துஞ்சிரகிரியா
னிருமாமலர்ச்சேவடிதொழுவாரென் தம்பிறவாநிலையினோ

நிலையாவுடலச்சுமைபரித்து நின்றேபுலம்பும்வஞ்சகண . *
யுலையாவண்ணமெடுத்தாள்வாயுமையாள் பங்கிலுறைவோனே
யலையாரறுகுமதியிதழியணியேணியனேசுவைக்கரும்பே *
சிலையாமலையவணத்திராத் திரிவாழ்முக்கட்செழுங்கனி

[யே(10ச)]

கனியுங்காயுங்கிழங்குண்டுங்கானிலுறைந்துங்கதிநாடிப்... *
பனியும்வெயிலும்படவுடலம்பதைக்கநுனியூசியினின் று... *
நனியுமருமாதவம்புரியுமுனிகாள் பொதுவினடித்தபிரா... *
னினியசிரவெற்பினிலடைந்தேயேத்திவணங்கப்பெறுவீரே.

வீரம்விணயுமெய்ஞ்ஞானவிளக்கமிகும்பொல்லாவுடலாம் *
பாரந்தேதாஸையும்பர்னென்னதென்னும்பற்றறுநற்பலன்பெரு
கோர்முலையுமடமாதர் தொடியவாசைப்பெருக்கொழியு[குங்
மாரமுலையுஞ்சிரகிரியானடிமாமலர்க்கன்புடையார்க்கே(10சு)

புடையார்மறைதேடுதற்கரியவுமைமுரீட்சினிமையுயரிளவெள்
விடையார்பொதியுமுனிக்கருளும்விமலரிதழிந்தியணிசெஞ்சு*

சடையார்சிரவெற்பமர்தேவர்சக்கங்காட்டிநிலைகூட்டி ..... *
நடையார்பரமானந்தவின்பநல்கிபெணயாண்டருள்வாரோ. *

அருளேயெவர்க்குமரும்பொருளேயடியாரகமாமலரமருந் *
தெருளேவளருஞ்சிவக்கொழுந்தேதேனேமுக்கட்செழுங்கனி
யேயிருளேயகற்றுஞ்சிரகிரியாயெந்தாயென்னுணிறையொ
ளியே - மருளேயணயாருறவகலவந்தேகொடுத்தாள்வரமெ
[னக்கே (109)]

எனக்கித்தீயபிறப்பிறப்பாமிடர் தீர்ந்தொழியச்சுரர்வணங்கு
முனக்கன்பொடுநான்பணிவிடைகளொருங்கேநானுஞ்செயவருள்வாய் ..... *
வனக்குஞ்சரமாமுகற்குவந்து மருமாங்கனியன்றளித்தவனே
கனக்கும்பசனாநியர் தொழுமுக்கணனேசிரவெற்பமர்கிவனே

சிவனேவணிகர்மரபில்வருஞ்சீரார்மடவாட்டுத்தாயா ..... *
னவனேசென்னிவனாரானேநம்பா செவந்திநாயகனே ..... *
பவமேயியற்றியுடல்போற்றும்பாவகாரிநிணவணங்கா ... *
தவமேதிரியத்தகுமோ தானுளாயுன்றுண்மலர் தந்தே.. (உ0)
[வேறு.]

தந்தியுரிபோர்த்ததாயானவனேசெவ் ..... *
வந்திமலர்க்கொண்டுன்னடிப்போ தந்தாட்டுதித்த ..... *
வந்தமுறுசாரற்கரும்பேறளித்தமுக்க ..... *
ணைநதைபேபந்தவிணையென்றெனக்குத்தீர்ப்பாயே (உக)

தீராப்பிறவித்திராக்கடனின்றேறுதற்குச் ..... *
சீரார்புணையாநின்சேவடிபைக்கைக்கொண்டேன் ..... *
நாராயணையனுநாடும்பெருமானே ... *
வாராரசிராமலவரழ்மாசிலாமாமணியே ..... (உஉ)

மாசுற்றநெஞ்சனுணவாழ்த்திமிகப்போற்றுமற் ..... *
காசுற்றமங்கையர்தங்கண்வலையிலையகப்பட ..... *
டாசுற்றயர்நாயடியேற்கிரங்கியிருள் ..... *
தேசுற்றசோதிச்சிரமாமலைக்கொழுந்தே. .... (உ௩)

மலைவுசெயுமும்மலநோயினுன்மலிவா ..... *
யுலவுபடுநெஞ்சனுணயடைவடுதக்கால ..... *
நிலைவளருஞ்சிந்தாமணியேநிராமயனே ..... *
தவல்வளருஞ்சென்னிவனார்புணையுமன்றேனே. .... (உ௪)

முன்னூர்சரி திருமுடிமீ துறைசுடரோ ..... *
 யின்னூரமுதேயெழின்மாநிதிக்குவையே ..... *
 என்னுபகமேயெவணயாளிலஞ்சியமே ... .. *
 பொன்னூர்சிரசிரியிம்போந் தாயிர் த்தரயானவனே .... (௨௫)

ஆனசிராமலலவர் கையுனையங்கணனே ..... *
 வானவரைக்காத் தாண்டுமாபாதகராசூந் ... .. *
 தானவரைக்கொன்றதயாபரனேநாயேவண ..... *
 மீனவிழியார்வலகக்குள்வீழாதெடுத்தருளே ..... (௨௬)

அருண்மேவுநின்றனடிமாமலர்பந் துந் ..... *
 தெருண்மேவுமின்பஞ்சிறியேநீகளித்தருள்வாய் ... .. *
 பொருண்மேவுமாடம்பொவியுஞ்சிராமலலவர் ... .. *
 திருண்மேவியகண்டனென்னுந்தாயானவனே ..... (௨௭)

நாயானகெல்வத்தகைமணியேவம்பாருங் ..... *
 நாயாமலர்வண்ணன் காணுப்பெருமானே ..... *
 நீயார்நரகிற்சிறியேன்புகாதவண .. .. *
 நாயாப்பேரின்பவாழ்வெனக்குநல்காயே ... .. (௨௮)

ஆய்நோயகலுமழல்போலெழுங்கொடிய ..... *
 நாய்வெம்பசிகூர்கழியும்விடாய்தணியும் ... .. *
 நீவய்நெருந்தோளார்விழைவொழியுமெஞ்ஞான் றும் ..... *
 நீபாய்நீள்சிரசிரியாண்பொற்றூள்வணங்கினர்க்கே ..... (௨௯)

நானமாயும்வெள்ளெனினமாயும்மிருவர் ..... *
 நீபானநாளாதியினம்பொருந்தாக் கழலமுதை ..... *
 நீனனாந்தீயேந்சிரங்கியருள்வாய்முக்கண் ..... *
 நானவனேதெம்மட்டுவார் குழலிநாயகனே ..... (௩௦)

[வேறு.]

நாயகன் திரிபுரமெரிபடச்சிறுநகைபுரிந்திடுநம்பன் . [ணன்
 நாயகங்கைவெண்மதியிதழியந்தொடைசூடுசெஞ்சடையண்
 டியகந்தருசிரசிரிச்சிவனிருவிநாமலர்ப்பதம்போற்றித் .. *
 நீய்கம்புகாவணமருளடைந்திடச்சிந்திப்பாயுளநீயே . (௩௧)

உளஞ்செந்தீயிடுமெழுகென்வுருகநின் றுண்மலரடிநச்சா .. *
 திளம்பிடிச்சிறுமடநலார்க்குருகுமென் னிருள்விவணத்தாயர்
 போக்காய்கணங்கொணங்கண்டனெசிவலோகனேகங்கைவர

ழ்சுண்டயானே - வளம்பெருக்குநீட்டண்டலகுழ்சிரா மலைவ
ளர்தருங்கோவே ..... (105)

கோதமன்னகத்தியன்முதலியர்தொழுங்குருமணிச்சிரநாக.*
ஓதநாபுரமணிபதத்தியர் தின நடமிடுந்திருக்கோயி ... .. *
ஓதனஞ்சுமிழ்பணியணி நிமலன் றுணலமுடனருச்சித்தோர்*
வேதனாரணனிந்திரற்கரியநல்வீடுறப்பெறுவாரோ.... . (106)

வீடுமக்கள்பெண்டீர் நிலையென வெணினிருப்புறுமடநெஞ்சே
கூடுவிட்டுயிர்போனபின்னிவர்க்கணக்கடிடப்பெறுவாரோ
நீடுநித்தியவாழ்விணையுடையநீ நித்தமன் பெரடுபோற்றிக்க
கூடுநற்சிரகிரிச்சிவனடியருள்கூர்ந்துதந்தருவ்வானே (107)

தந்தமாமுகத்தானவேன்முருகனைத்தந்தவெள்விடையானே
கந்தமாமலர்விரிபொழிற்சிரகிரிக்கடவுளே நிணயன் றிப்*
யந்தமாவிணமிசநெருக்குறவுறப்படுந்துயர்க்காளாயே*
நொந்தமாதறுகண் ணெழுதுயவொரு நுவறெய்வங்கானே

காணக்கண்ணிலந்துதிசெயநானிலங்கருதிடணயிசீலம் ... *
வாணற்பங்கயமணயநின்றளன் றிமறந்துமாறுள்ளானா *
மாணப்பம்மதியறுகணிசடையவென்மணிசொநிவனமேயுஞ்
சேணப்பின் றடப்பங்கயவாவிசுழ்சிசகிரிப்பெருமானே(108)

மானவேல்விழிமடநதையரியந் திடுமையல்வாரிசுமுழித் *
தானதன்மமுஞ்செபதவவோமமுந்தவறுறத்தினந்தோறும்
போனபாதகன்மனச்சிணயுருக்கிநின்பொற்பதந்தொழ்ச்செ
ய்வாய்- வானமார்கநம்விழி துயி லுயர்சிராமலைவளர்பெருமா
[னே(109)

மான் றரித்தசெங்கையனெமெய்யனெவளர்சி ராமலைத்தேவே
கான் றரித்தபூங்கொன்றைமாலிகையனெகடுவமர்மிடத்தீரூனே
வான் றரித்தமின்னிடையவளிபாகனே வயங்கருளருள்வாயா *
கான் றரித்தமெய்ச்சுமைபரித்தணங்கருமுழல்மயற்கழிபார்தே

அழிந்திடும்முடைக்காயம்வாராததல் லருணினுற்பெறுகிவனே
கழிந்திடும்பருமேதிமேல்வருபவன்சுய் றுறப்படுமீவகைத[ற்
பொழிந்திடும்மறுசமயபேதங்குடிடன் பெயர்ந்தேனவிட்டே
பொழிந்திடும்மணிக்காவிரிப்புடைவளர்பெருச்சிராமலையே-

மலலவலல த்தலில்லாளனே திரிசிராமலலயமர் சிலனேலார்... *
சிலலலல த்தனேர்புருவமாதர்க்குணன்சிக்கிடா தெடுத்தேநன்... *
னிலலலல த்தநின்பாததாமரைநலநீழல்லைத்தேனையாள்வா
யலலலல த்தலிப்புலியினியன் றியெற்கார் ஊலலயாவாரோசய்

[வேறு.]

லார்முலலக்கண்ணியர்மயலாற்குகஞ்... *
சேர்நிலலலமச்சி றி துமுருமனின்... *
ரூர்புலலகழற்ருளடைந்தேனையாள்... *
சீர்புலலபொற்சிரகிரிச்செல்வனே... (சக)

செல்வரென் றுஞ்சி றந்தவலென் றுமம்... *
மல்வலம்பதிலமன்னலலென் றும்ச... *
சொல்லுலலாரநின்றுமுடம்பர்க்கிடாவலார... *
செல்வலலன் றெழுஞ்செல்வந்திநாதனே... (சஉ)

நாதநூபுரக்காலியர்நட்பினாற்... *
போதலலடிப்புலம்புங்கொடியலிப்... *
பாதகலலய்யப்பார்த்தருளாய்முக்கண்... *
னாதனேசிரநாகம்லாலையலனே... (சஊ)

ஐயனேசிலலனையருளேசனே... *
மெய்யனேசிரலெற்பமர்தேலலனே... *
தாய்யமாமதிருடியநாதலென்... *
லெய்யதீலிலலல ழத்திடலலெண்டுமே... (சச)

லெண்டுநித்தியமெய்ப்பொருணாயினேற்... *
காண்டுலலகாண்டருளாய்ப்பரஞ்சோதியே... *
தீண்டுலலன் றெடுநெற்பயிர்மாமதித்... *
தீண்டுலலசோலலச்செ றிசிரநாகனே... (ச஠)

நாகமாமலலநாடிப்பொ றிலலழிப்... *
போகலலிட்புப்புலம்புலினிறேலலலயாண்... *
மாமலலர்மலலரிமாலிலககுழ்சிரா... *
நாகனேகயிலலப்புதிநம்பனே... (சக)

நம்பிடேலலுனேநாளுந் துதித்திடேன்... *
கும்பிடேலலயர்கோயிலுஞ்சுற்றிடேன்... *
லெம்பிடேலலலினேயெ லென்லல றுய்குலலென்... *
றம்பிராளேசிரசிரித்தாணலெ... (சக)

தாணுவேசிவசிங்கரீனேயிரு..... *
 வாணும்பெண்ணுமனியும்லாவுவன்கீ..... *
 காணுமாறெவன்காட்சியருள்சிராதி..... *
 தாணுவாழுஞ்சதாசிவதாளந்கே..... (சஅ)
 தாதவிழ்மலீரீத்தண்டணயந்திரு..... *
 மாதுவாழ்பங்கயப்பெருவாணியு..... *
 மோதுவேதவொலியுஞ்செறிசிரா..... *
 மாதிரப்பெருமாநெணயாள்வையே..... (சக)
 என்ணவிட்டோழிந்தேகுதல்கெய்குவர்யீப்..... *
 பொன்வண்மண்வணப்பெண்டீர்வணப்போற்றவா..... *
 மன்னுமாலையன்வரீழ்தீதுஞ்சிராமலத்தீ..... *
 தன்வணயாளுந்தயாடாழார்ச்செயே..... (இ0)
 [வேறு]
 மூர்த்தியயனரிமகவாற்கரியசோதி..... *
 முனிவரர்கடவயோகர்க்கருணும்பொகி..... *
 பார்த்திவரினுயர்வனவரீமரபுனொன்வண்..... *
 பராந்தகச்சோழவணக்காரமுனிவற்காகக்..... *
 கீர்த்திவிரியுறந்தையினிக்ரகஞ்செய்த..... *
 கிளரொலிவெண்ணீறணியுமெண்டோனாதி..... *
 கீர்த்திவளர்சிரகிரிவாழநாடியின்பூஞ்..... *
 சேவழுவாழ்த்தினொன்றும்பிறவாரீநெஞ்சே..... (இக)
 நெஞ்சமுருக்கோகிணையோகருந்தாதோகொன்..... *
 வீதியறமறிவொழுக்கம்பொறையுமின்றி..... *
 நஞ்சமுறுமாவென்னச்சிறியோடி..... *
 நன்னெறியுள்ளோரீதழிமைநடுங்கப்பாய்வேன்..... *
 பஞ்சமலமறுப்பதெவனிலங்கைக்கோணப்..... *
 படர்வகாக்கிழமுத்தியவெம்பெருமானேவின்க..... *
 ணஞ்சவுயர்சிரகிரிமீதமருமுக்கண்..... *
 ணுதியெவற்புதமேயுமாரீகோவே..... (இஉ)
 அமரர்முதலணவரையுமணியுதித்த..... *
 வாலமயின்றிப்பொடுகாத்தளித்தவெந்தாய்..... *
 சமர்பொருதாருகன்மாலச்செற்றகாலக்..... *
 சண்முகவணிகீன்றதனிச்செய்கொடியாங்கி..... *
 சீயிநயனிமலையுதவுகொடினுய்யார்பா..... *

னிரந்தரம்வைத்தருள்பரனேநானாநாயேன்.....*
 குமரியர்கூர்விழியயிலாற்கொலையுறுதான்.....*
 கோகநகப்பதமலருற்றிருப்பதென்றே..... (௩௩)
 என்றுபியானெனதெனும்பொல்லாப்பற்றுகு.....*
 மிருவகைப்பேயெணப்பிடித்துப்பிடுங்கிவாட்டித்.....*
 தின்றுமலக்குழிவீழ்த்தப்பட்டுச்சோருந்.....*
 தீவிணையேற்கருடரவள்விடைமேல்வாரா.....*
 யன்றுசனகாதிபருக்குபதேசித்த.....*
 வமீர்தமேயினியசுவைக்கடலேசெம்பொற்.....*
 குன்றைநிகொனவுயருந்திரிசிராநற்.....*
 கோயிலெழுந்தருடதம்பிப்பொழியுந்தேனே..(௩௪)
 தேனொழுமலர்க்காவிற்பொறிவண்மட்டந்.....*
 தென்னிடத்தண்பவணயிலெழுஞ்சேல்கண்மீப்போய்*
 வானொழுங்கமுசினறுங்குலகள்சிற்த.....*
 வலிதெனறதருமருதவேலிகுழந்த.....*
 மானொழுஞ்சிரகிரிமெய்ச்சுடரோமுக்கண்.....*
 மாமணியேசிவஞானப்பொருளேசெவ்வாய்க்.....*
 கானொழுங்குமுழவியர்கண்வலகக்குட்சிக்கிக்.....*
 கலங்கியுளநடுங்குமெவணக்காத் தாள்வாயே.....(௩௫)
 ஆளுனக்கேயாகும்வண்ணங்கொடும்பாவிக்கோ.....*
 ராணிறைந்தமெய்ஞ்ஞானப்பொருணக்காட்டு.....*
 நாள்வரக்கூட்டமசிழ்வாயெந்தாய்முக்கண்.....*
 னாதனேவள்ளிமன்றுணடித்ததேவே.....*
 வேள்வயவகொண்டிநின்வணமலராலெய்ய.....*
 விழிக்கனலாலவணயெரித்திட்டநம்பா.....*
 நீள்சடையிற்கங்கைமதிதரித்தெஞ்ஞான்று.....*
 நிவணயாகச்சிரசிரிவாகையவின்றே..... (௩௬)
 ஐயமறப்பிருதிவிமுன்னானபூத.....*
 டுழியவெளிப்படுத்திநெடுஞ்சிவ்ஸ்தேநர்நெஞ்சை.....*
 ன்நயநறுக்கிடச்செய்துகாமமாதி.....*
 நாசமுறவாண்வக்காடுவையப்போக்கி.....*
 தாய்மலர்ப்பதமெனதுசென்னிமீது.....*
 சூட்டியருட்குமழ்வெள்விடையானேவெம்.....*
 லபயரவின்மேற்றுபிலுமாவுஞ்செய்ய.....*

பங்கயனும்வணங்குசிரகிரியெம்மானே..... (௫௭)
 சிராத்திரிவாழ்சிவபெருமானசுரர்மேவுந் ..... *
 திரிபுராந்தகன் றிருத்தாளிவணையெல்லு ..... *
 பிராத்திரியுமருமலராற்பூசித்தோர்க ..... *
 ளிமையவர்வாழ்த்திடவிந்திரபோகந்துய்த்துக் ..... *
 கராத் திரிவல்லிலங் சூயவவ்விடங்ககாச்சகி ..... *
 கரத்தாற்கொன்றவற்கரியபதஞ்சேர்வாரென் .. .. *
 றராத்திரியச்சடையவன் சொல்லாகமங்க..... .. *
 ளறைதருமானிடர்காளவ்வணஞ்செய்வீரோ .... (௫௮)

செய்யகமேய்வணயுயிர்த்தவாரமுஞ்செந்..... .. *
 திருமலர் தண்டரளமும்வெண்ணிலவுவிச..... .. *
 வெய்யவனாற்குவிசுமுதமலர்மென்பால்சூழ் ..... *
 விண்டொடுபொற்சிரகிரிச்செவ்வந்திநாதா..... .. *
 வையகப்பேயெண்ப்பிடித்துவிடயமாந்தீ ..... *
 வனத்திலேகொடுபோயைம்பொறியாமாவின் ..... *
 கையகத்தீந்திடப்பெற்றுநவிவுற்றேனான்..... .. *
 கடத்தேறும்வகையெவனெவறிகிலேனே .... (௫௯)

அறிஞர்சுரர்வணங்கிடமாலயனுஞ்செவ்வி ..... *
 யாலவட்டமெடுத்தெதிரோவிசச்சோதி..... .. *
 யெறிமணிப்பொற்சிரகிரிவாழரனேமுகீகண் ..... *
 ணிறையவனே மட்டுவார்குழனிபாகர் .. .. *
 த்றிகதைக்குங்கஞ்சரமாவிரியைப்போர்த்த..... *
 தயாபரனேசச்சிதானந்தனேசொல்..... .. *
 வறிஞர்கடம்நிதியேயென்தவியுநோயு ..... *
 மாற்றிவுளர்சிவபோகநல்சிடாயே..... .. (௬௦)

[வேறு]

நல்லவர் சொல்லற நன்றி மறந்தே..... .. *
 னிலவ்வன செய்நிலை யென்று துணிந்தேன்..... .. *
 வல்லிண யேன்செல் வழியருள் வாயஞ் ..... *
 செல்வள ரும்முயர் சிரகிரி யானே..... .. (௬௧)

சிரகிரி வாழரனேசிவனேப..... .. *
 யரவுடன் வெள்ளறு கம்புனி யக்குச் ..... *
 சிரமணி தற்பரனேசிவி யேற்குள் ..... *
 வரமுறு நல்லடி வாழ்வருள் வாயே..... .. (௬௨)

ஏடலர் தாமரை யில்லவர் வேனு ..... *
 மாடர வின்மிசை யறிதாயில் வேனுஞ் ..... *
 சேடுற விழைவுகொள் சிரசிரி யானே ..... *
 வீடென நின்னடி மேவுத ருனே ..... (காந)

தாரணி யோர் துதி சங்கர னேடுபான் ..... *
 வாரணி மாமுல்லை மங்கைய ராடுஞ் ..... *
 சிரணி மறுகொளிர் சிரசிரி யாயுன் ..... *
 னாரணி யடியரி லன்பிலன் யானே ..... (காச)

அன்புந் தமரர்க ளஞ்சனி செய்யும் ..... *
 பொன்செந் குளிர்சிர புரம்வளர் பெம்மா ..... *
 னன்பொற் கழலிவண் நசையொடு நெஞ்சே ..... *
 யுன்பந் தறவிணா யோடிடு மின்றே ..... (காடு)

ஐடிடு நோய்க்கி யுன்னருள் சேரக் ..... *
 கூடிடும் வுள்ளுரு குங்குண மில்லேன் ..... *
 வாடிட நின்றனன் மாளிகை மன்னுஞ் ..... *
 சேடுற வேவளர் சிரசிரி யானே ..... (காசு)

ஆன்றவர் போற்றிடு மம்பிகை பரகா ..... *
 வான்றட வும்மொளி வளர்சிர நாகா ..... *
 டீன்றிகழ் கண்ணியர் மேன்மய லரகா ..... *
 நான்றிரி யாவரு ணல்கியா னாயே ..... (காஎ)

ஆயுமை பங்கி லழர்ந்தரு டேவே ..... *
 வாயிரு சுடர்வலம் வருசிர கிரியாய் ..... *
 மாய்வுறு மிப்புவி வரழ்விணா யோம்பித் ..... *
 தேய்வுற வீதியோ தீவிணா யேனே ..... (காஅ)

தீவிய தழ்புணா சிரசிரி யானே ..... *
 மேவி யடியர் விணையொழிப் புரனே ..... *
 யாவியு டல்விடு மன்றடி யேனுன் ..... *
 ழாநிந் பொற்கழல் வந்தவண் வேனே ..... (காஆ)

வந்தவண செய்திடு மாமறை யோன் றன் ..... *
 பந்தவண மாற்றிய பார்ப்பதி நேயா ..... *
 செந்திரு மேவுஞ் சிராமலல யானே ..... *
 சிந்தவண ..... செய்திடு வாயே ..... (காஆ)

(வேறு)

செய்வாயனங்கள் பயில்வேலிசூழ்நற்சிரநாகநம்பர்விடமா *
 ராவாயராவில்விழி துஞ்சுமா லுமயனும்பரரனிநெறிநாண் [ஷ்
 மெய்வாடி நின் றுதேடுஞ்சிறந்தவிடையா ளர் முக்கணவர் சொ
 சைவாகமத்தின்வழிசென்றந்நாதர்சரணுவாயென்மனமே*
 மனமாரமுற்கண்மெழுகாகநின்றன்மருமாமலர்ச்சேவடி.....*
 தினமாறுகாலம்வழுவாமனின் றுதிகழப்பராவுமடியார்...*
 வனமாரடிக்குவழிபாடிழைக்கவர மென்றனக்குமுடிதோ...*
 தனமாறியர்ந்தசிரநாகவந்தகவணமோதுமுத்திமுதலே (௭௨)

முதலேயராவெண்மதிவேணி நம்பர் முக்கண்ணர் நித்தர் நமவர்
 சதமானசென்னிவொநா தர்விண்ணில்சசிகாதல்குருமகவார்
 னிதமரகவந்துதொழுநீலகண்டரிளவெள்விடைக்கணுடையா
 பதமாமலர்க்குவழிபாடுளோர்கள்பவநோ யொழித் துய்வரே
 பவவேஷ்யுடுமிகவேவிழுந்துபடும்வாதையுன்றனருள்கூர் *
 நவமேஷமம்பொவடிவந்துகடினணுமோமறுத் துமெண்ண
 டியே-நவனெமியாளர்கையாளரின் பநுகர்வானிறைஞ்சமுத
 லே-சிவபோதநந்திகணநாதநம்பசிரநாகவெண்கணமணியே

மணியாரமம்பொனணவீசுபொன்னிவளர்தென்கரைக்கஞ்சு
 ளிசேர்- பணியாமனந்தன்முடிமீ துவைத்தபடியோர் வழுத்
 தயுயர்மா - வணியார்பவங்களறநின் துமுத்தியருளுஞ்சிரத்தி
 ரியில்வாழ்- மணியார்மிடற்றரடியா ளொவர்க்குமலநோ யொ
 ழிப்பர்மிகவே..... (௭௩)

மிகவேதகீதவொலிமன்னுவிதிமேவுஞ்சிரத்திரியுளான்.....*
 முகமாறுகொண்டபெருமாவணயின் றுமுன்னெனவர்க்கும்
 ரியான் -சகநாதன் வெள்விமலைநாதன்முத்திராமட்டுவார்க்கு
 ழுவிபாற்- திகழாதிதேவன்விடைமீதெழுந்து தெனியச்செய்
 தாள்வெண்ணயே..... (௭௪)

எண்ணமோ தும்வெய்யமிடிநோய்கடரவிதமானவின்புருள்
 வோர்- நிணயன்றியில்லையருளேசிரத்திரி நிணயாகவாழ்
 முதலே-புணயன் றுநன் குபுசித்தநால்வு ருநாபைத்தமிழ்க்
 கவிதையே - புணநாதனெவள்விடையா ளனெதன்புரிசுங்
 கைவேணியர்சேர்..... (௭௫)

அரலின் றன்வாயி ளுறுதொயொப்பவடியாமென் றுநி
 ணயப் - பரவின்பநல்குமனகாம்பயுத்தின்பதமென்றாக

நுஞ்வுரயீ - வரநாதனெவெள் விடையாளுனெபொன் வளர்
மார்பனஞ்சலிசெயுஞ் சிரநாகனெவெண்மதிவேணிநம்பசிவ
னெமெய்க்குஞானமுதலே . .... (எஅ)

மெய்யாவலாரியயனாதியேரநும்வெருவாப்ப்பராவிபுணரா *
வையா செவ்வந்திரநாதாவிடைக்கணமர்சின்றவேணியரனே *
பொய்யா முலோ கவாழ்வுக்குளான புணநெஞ்சனெழையடி
மை - செய்யாமல்வாடினென் லணயாண்டுசி றுமைத்தவிர்
த்தருள்வையே .. .... (எக)

சி றுமைக்குளாகுமடமாதர்மீ துசெயுமாசையிம்மையுடனே
மறுமைக்குநன்மையாகா துபாவிமயநீ ரும்வண்ணமருள் வாய்
குறுமாமுனிக்குவரமேயளித்தகோ வேயெவர்க்குமரசே [னே
நறுமா மலர்க்குள் வளர்தேவன் வாழ்த்து நாதாசிராத் திரியர
[வேறு]

அரவணியிலகுவேணியமலனெகமலயோனி..... *
பரவிடச்சிரநாகம்வாழ்பரமனெனிமலநீயென்..... *
கரமுடியேந்றியுன் லணக்கருதியான்வாழ்த்திப்போற்ற..... *
வரநனியருளிச்செய்தாய்மயக்கறவடியேற்கின்றே .... (எக)

இன்றுயிர்க்கிடும்பையா ற்றுமிருண்மலமணத்தமாறிச் .. *
சென்றிடவோட்டிநன்மைசெறிந்தபேரின்பநல்காய்க்..... *
குன்றுவில்லாகக்கொண்டகொலமபூவாளியேபொன்.... *
மன்றுளாடியவஞ்சென்னிவரையமர்ந்திடுமெம்மானே (எஉ)

மான்மமுச்சூலமேந்தும்வள் ளலேசிரநாகம்வாழ் .. *
தேன்வழிந்தொழுங்குங்கொன்றைத்திகழ்சகையானேபாவந்*
தானெண்ணத்தொடராவண்ணந்தஞ்சமென் றுணயடைந்தே
னூன்கடத்தேறுதற்கோர்நல்லருள் சுரந்தாள்வாயே.. (எங)

சுரர்முதலுணவர்கட்குந் துதித்திடற்கரிதென்றூலு ..... *
நரர்களிலொருவனாநானுணப்போற்றிக்கண்டே..... *
விர்வினிலாரூரற்கேயின்புறத்தூதுசென்ற ..... *
பரவிடுசிரநாகம்வாழ்பரமனெகயிலையானே ... (எச)

கைதவமுடையோர் தம்பாற்கனவி லுமுறவுகொள்ளாச். ... *
செய்தவமெனக்கீந்தாளுச்சிறந்தவெள்விடைமெல்வாராய். *
மைதவழ்சிரநாகம்வாழ்மர்சிலாமணியேசெங்கை..... *
தெய்தவழ்வேலனுக்கந்தணயருணிமலநீயே ..... (எட)

நீயெவணயடிமைகொண்டா னின்பணிவிடையான் கொண்டு
வாயி லுன் றிருநாமங்கண்மறப்பிலா துரைத்துநாளுந் .... *
தூய்மலர்க்கொண்டுபூசை துணி யுடனியற்றே னொநநி.....*
நுயினிவினிமைநல்குந்தனிச்சிராமலையெம்பாளே.... (அக)

தனிச்சிராமலையில்வாழ்ந்தா னுலையெமரர்கோவே.....*
யினிப்புறுகனையதேனெய்ய்திடாவமுதேயார்க்குங் ..... *
குனிப்புறுவெள்ளிமன் றுட்கொன்றைவேணியனேநாயென்
றுனிப்புறுசெயலை நீக்குந்தொன் னெறியடைந்திலேனே. *

தொன்னெறிப்படிசென்றுன்ணத் தொழுதிடாதிருந்தநா
பன்னெறிவிட்டுநின் றன்பதம்பணிந்திடச்செய்தாண்ட[யென்
வின்னெறிவியப்பாயி யார்க்குமிறைவனேபரமனேசொல் *
நன்னெறியா ளரோத்தநணுஞ்சிரகிரிவாழ்தேவே.....*(அஅ)

தேவராசியரும்போற்றித்தெரிசிக்கச்சிராமலைக்கண் ..... *
னாவலாமுமையாடன்னோடமர்பெருமானையிந்த.... ..*
நாவலமுதலாந்தீவாரநம்பிவாழ்த்திடுமுன்னோனே.... ..*
நாவலர்க்கரசேநின்னணநானினிமறந்திடேனே.....*(அக)

மறத்தொழினியற்றும்போ துமங்கையரிடத்தின்மோக ..... *
முறத்தொழினடத்தும்போதுமுண்டுலகுலவும்போது.... *
முறக்கமேவிடுமப்போதுமுனதிடத்துறுமென்சிந்தை.....*
சிறக்கவிண்ணுடர்போற்றுஞ்சிராமலைவாழும்மாளே (கஅ)
(வேறு)

மான்விழிப்பரத் தையர்கண் மையலா ..... *
னான்மிகத்தின நவிவுறு தெடுத்..... *
தாங்கிராத்திரித் தற்பரன் பெரு..... *
மான்விடைக்கண்வந்தருளு மையனே.....*(கக)

ஐயனே தின மடியர் நெஞ்சில்வாழ் ..... *
மெய்யனே சிராமலையில் வேதனே.....*
வெய்யகூற்று வன் வீசு பாசமென் .....*
செய்யுநின்னருட் டிற னிருக்கவே.....*(கஉ)

இருபத நின தென்றலகீகணி.....*
மருமலரதா மன்சி ராமலை ..... *
மருவுமட்டுவார் குழனி மாண்பனே .... *
யருமறை நவி லந்தி வண்ணனே.....*(கக)

-வண்ண மார்சிரா மலையின் மேலிய .... *
 *வண்ண ருண்மல் ரஞ்ச வித்திடார் .... *
 மண்ணி னிற்பெரு மாயை யின்வயத் ..... *
 *தேண்ண ருந்துய ரெய்தி மாய்வரே ..... (கூச)

மாய்வி லாதவோர் வரமெ னக்கரு. .... *
 டேய்வி லாதொளிர் திரிசி ராப்பளி ..... *
 யாய்வில் குன்றெடுத் தைய மெய்யனே..... *
 வேய்வி லாதசி ருடைய நம்பனே. .... (கூடு)

நம்பு நின்னிடத் தன்றி யென்மன ..... *
 தம்பு நேர்விழி யார்கள் பாற்செலர் ... *
 நம்பு யத்தனே டரிதொ மும்மொளி. .... *
 பும்பு மார்சிராப் பள்ளி வாசனே ..... (கூக)

வாசமா மலர்க் கேச மங்கையர்..... *
 பாச மென்றணப் பற்றி டாதரு..... *
 ளீசனே திக மெழிலுறும் பனா ... *
 நேசனே சிரா மல நமலனே..... (கூஉ)

நிமலனே மறைப் பொருளி னின்றிடு..... *
 மமலனே சிரா மலையி ணயனே..... *
 குமர ணத்தருங் கொன்றை சூடிய ..... *
 ளிமல வெற்குறும் விணயை நீக்கிடே..... (கூஊ)

நீதி யானநன் னெறியு ளோர்தொழு..... *
 மாதி தேவனே யஞ்சி ராமஸச் ..... *
 சோதியே விணத் தொடொ னக்கறப்..... *
 பூதி தந்தருட் புடவி வாழ்த்தவே ..... (கூகூ)

வாழ்த்தி யுள்குபு வணங்கி வானவர்..... *
 சூழ்த்தி டஞ்சிரா மலையிற் றாயனே..... *
 பாழ்த்த நாயினேன் பாடுமா றரு..... *
 டாம்க்க மும்மலந் தபுநின் சீர்களே. .... (கூட)

பெற்றமப்பத்தந்தாதி

முற்றிற்றுமுற்றும்

சிவமயம்:

அருணகிரிநாதர்
அருளிச்செய்த

சுந்தரந்தாதி மூலமும்

அவர்காலத்திற்குரியேயதற்கு

வில்லிபுத்தூரார் செய்த வுரையும்

இக்காலத்திற்கையெழுத்துப்பிரதிகடோறும்
மிகவும்பிழையற்றுவழங்குவதைநோக்கி
தூத்துக்குடி

முத்துசாமியையாவெனும்
வைதீகர்-சுத்தபாடமாசப் பிரதித்தஞ்செய்யும்படி
கேட்டுக்கொண்டதினால்
அஷ்டாவதானம்

வீராசாமிசெட்டியாரவர்கள்
மாணக்கராகிய- காலீஜ்-முனுஷி

சுதிர்காமமுதலியாரால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டுபரிசோதிக்கப்பட்டு
ஸீபெரும்புதூர்

அகத்தீஸ்வரமுதலியா

ரவர்களால்

நமதுகலைமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திலே
அச்சியற்றப்பட்டன.

MAHAMAHOPADHAYA
R. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
MADRAS

சிவமயம்.

கந்தரந்தாதி-மூலமும்-உரையும்.

காப்பு.

வாரணத்தானை யயனைவிண்ணோரை மலர்க்கரத்து = *
 வாரணத்தானை மகத்துவென்றோன்மைந் தனைத்துவச - *
 வாரணத்தானைத் துணைநயந்தானை வயலருணை - - *
 வாரணத்தானைத் திறைகொண்டயானையை வாழ்த்துவனே*

(இதன் புதப்பொருள்.)

வாரணத்தானை - அயிராவதத்தையுடைய விந்திரனையும்—அயனை-பிரமாவையும்—விண்ணோரை-தேவர்களையும்—மலர்க்கரத்து-தாமரைமலர்போன்றகையில்—வாரணத்தானை- சங்கையுடைய விஷ்ணுவையும்—மகத்து - (தக்கனது) வேள்வியில்—வென்றோன்- (விரபத்திர முகூர்த்தநிகொண்டு) செயித்தவனாகிய பரமசிவனது—மைந்தனை-புதல்வனும்— துவசவாரணத்தானை- கோழிக்கொடியையுடைய குமாரக்கடவுளை— துணைநயந்தானை- தம்பியாகவிருப்பியவனும்—வயல்கூழ்-பழனஞ்சூழ்ந்த— அருணை-அருணாசலத்தில்—வாரணத்தானை - கயமுகாசுரனை— திறைகொண்ட - வெற்றிகொண்ட—யானையை- யானைமுகனுமாகிய கணபதியை— வாழ்த்துவன்- (யான்) வணங்குகிறேன் என்றவாறு. யான் - தேர்ன்றவெழுவாய்-வாழ்த்துவன்-பயனிலை வகாரம்-நற்றசை.

(கருத்துரை.)

தக்கனது வேள்வியில் இந்திரன்-பிரமா-விஷ்ணு-விண்ணோரிவர்களை விரபத்திரமுகூர்த்தநிகொண்டு வென்ற பரமசிவன் கடந்த

கந்தரந்தாதி.

தனும், குமாரக்கடவுளுக்குத் துணைவனும், தயமுசாசரண வெ
ளேனுமாகிய அருணகிரியில் வீற்றிருக்கும் யானைமுகவிநாயக
யான் வணங்குகின்றேன்-என்பதாம். (சு)

(இதுவுமது.)

உண்ணமுலையுமை	மைந்தாசரணம்	பரருயிர்சேர்	-	-	-
உண்ணமுலையுமை	மைந்தாசரண	மருணவெற்பாள்	-	-	
உண்ணமுலையுமை	மைந்தாசரணந்	தனமுமொப்பில்	-	-	
உண்ணமுலையுமை	மைந்தாசரணஞ்	சரணுனக்கே	-	-	

(இ-ள்.) உண்-(கன்றுகள்) உண்ணும் -- ஆ-பசுக்களையுடைய -- மு
லை-முல்லையிலத்திற்கு -- உ-இறைவனாகிய விஷ்ணுவின் து -- மை-மே
கநிறத்தையும் -- மைந்து-வலிமையையும் -- ஆசு - (உவர்ப்பாகிய
குற்றத்தையுமுடையதாய் -- அரண்- காவலாயிருக்கிற -- அம்பரர்
சமுத்திரத்திருந்த அசுரரது -- உயிர்சேர்- ஆவியையமாய்த்து -- உள்
தேவர்கள் மனத்திருந்த -- நாம் - அச்சத்தை -- உலையும்-கெடுத்தரு
ளும் -- ஐ-சுவாமியே -- மை-ஆட்டுவாகனத்தை -- தா-ஏறும் -- சர்
(உஷ்ணத்தையுடைய) அக்கினி -- அண்-சேர்ந்திருக்கும் -- நம்-ந
மடைக்கலம்புகுதற்கிடமாகிய -- அருணவெற்பாள் - அருணகிரிய
ல்வாழும் மையாகிய -- உண்-மிகுதியாக -- ஆம் - பெருகும் -- மு
லையும்-சற்புடைமைக்கும் -- ஐ - அழகிய -- மை - அஞ்சனத்தீட்ட
ய -- தா-குழையைபெட்டுகின்ற -- சா-அம்புபோன்ற கண்ணின
-- நந்தனமும்-கிருபைக்கும் -- 'ஓப்பில் - இணையில்லாத -- உண்ண
முலையுமை-உண்ணமுலைபென்னும் பெயரையுடைய பார்வதியின்
து -- மைந்தா- புதல்வனே -- சரணஞ்சரணுனக்கு - உன்னிடத்தே,
யான் சரணம்புகுந்தேன் சரணம்புகுந்தேன் -- (ஏ-று.) யான்-தே
னீராவெழுவாய்-சரணஞ் சரணம்-பயனிலை-ஏ - அசுசு - (கருத்து
கிருமான்மீறம்போற்குறத்து உவர்ப்பையுடையதாயும் வலியவா
யுமிருக்கிற சமுத்திரத்திருந்த அசுரராத் தேவாச்சந்திரும்படி வ
ந்தவனே -- அக்கினிசொரூபமாகிய அருணகிரியிலமர்ந்தருளி கற்ப
வும் கடாசுத்திலுந்தனக்கொப்பில்லாத உண்ணமுலையம்மைபு
லுனே-பாணுன்னடைக்கலம்புகுந்தேன்-என்பதாம். (உ

நூல்

திருவாவினன்குடி பங்காளொண்முது சீருரைசு   *
 திருவாவினன்குடி வாணார்பரங்குன்று சீரலைவாய்   *
 திருவாவினன்குடி யேரகங்குன்றுதொருடல்சென்ற   *
 திருவாவினன்குடி கொண்டதண்கார்வரை செப்புமினே   *

(இ-ள்.) திருமகாலக்ஷிமிக்கு—ஆவி-உயிராகிய (திருமாலும்)—
 நன்குடி- நற்றேவியை—பங்காளர்- பாகத்திலுடைய பரமசிவனு
 ம்—எண்- மதிக்கத்தக்க—முது - பழமையாகிய—சீர் - சிறப்புப்
 பொருந்திய—உரை- (வேதாகமப்பொருளை). சொல்லிய—சதிரி-
 சதுர்ப்பாட்டையுடைய—உவாவினன்-இனையோனாகிய (கந்தசுவா
 மிக்கு)—குடி-உறைவிடமாகிய—வால்- ஆகாசத்தை—ஆர்-ஆளா
 விய—பரங்குன்று-திருப்பரங்குன்றையும்—சீரலைவாய்- திருச்செ
 ந்திற் பதியையும்—திரு- செல்வநிறைந்த—ஆவினன்குடி- பழனி
 யையும்—ஏரகம்-சுவாமிமலையையும்—குன்றுதொருடல்- (அக்கட
 வுள்) திருவிளையாட்டியற்றும் பலகுன்றங்களையும்—சென்று- நட
 ந்து—அதிரி-முதங்கும்—உவா-யானைகளின்—இனன்-கூட்டங்கள்
 குடிகொண்ட- நீங்காதுறைகின்றதும்—தண்கார்- குளிர்ந்தமேகந்
 தவழுவதுமாகிய—வரை - பழமுதிரிசோலையையும்—செப்புமின்-
 னுதிசெய்யுங்கள்—(எ-று.) நீவிர்-தோன்றவெழுவாய்-செப்புமின்
 பயனிலை-ஏ-அசை(சருத்து) (பார்வதிசமேதரான பரமசிவனும்)
 லக்ஷிமிசமேதரான திருமாலும், புகழ்கின்றகீர்த்தியும் வல்லமையு
 முடைய குமாரக்கடவுளுக்க் குறைவிடமாகிய திருப்பரங்குன்றம்-
 திருச்செந்தூர்-பழனி-திருவேரகம்-குன்றுதொருடல்- பழமுதிரி
 சோலைமலை-இவ்வாறுதலங்களையுந் துதியங்கள்-என்பதாம். (க)

செப்புங்கவசங் கரபாலகதெய்வ வாலியம்பு   *
 செப்புங்கவசங் கரிமருகாவெனச் சின்னமுன்னே   *
 செப்புங்கவசம் பெறுவாரிணுந்தெய்வ யானைதனச்   *
 செப்புங்கவசம் புணையுன்பாதமென் சென்னியதே.   *

(இ-ள்.) செ- ரிஷிபத்தையுடைய—புங்கவ- தேவாகிய—சங்கர
 பாலக-சங்கரன்பாலனே—தெய்வ-தெய்விகமாகிய—வாலி- சுவ

ணப்பொய்கையின்—அம்பு-ஜலத்தில்—செ-உற்பவித்த—புங்கவ-
 உயர்ந்தோனே—சங்கு- சங்கையுடைய—அரி- விஷ்ணுவுக்கு—ம
 ருகா-மருகனே—என- என்று—சின்னம்- திருச்சின்னமானது—
 முன்னே-முதலில்தானே—செப்பு-சொல்லியார்க்கின்ற—உங்கு-
 உவ்விடத்திலேயே(கேட்டு)—அவசம்பெறுவார்- மயக்கம் அடை
 யும்(பவனி) மாதரது—கணும்- விழிப்பார்வையையும்—தெய்வா
 னே- தெய்வானையினது—தனச்செட்டும்- கொங்கையாகிய கலசத்
 தையும்—கவசம்புனை-சட்டையாகவணிந்த—புயல்-தோளையுடை
 யவனாகிய முருகக்கடவுளின்—பாதம்-திருவடி—என்சென்னியது-
 என்றலைமீதுற்றது—(எ-று.) பாதம்-எழுவாய்- சென்னியது-பய
 னிலை-ஏ- அசை-(கருத்து) பரமசிவன்மைந்தனே- சரவணோற்பவ
 னே-திருமால்மருகனே-என்று சின்னம் ஆர்ப்பதைக்கேட்டு மயங்
 கும் பெண்களின் பார்வையையுந் தெய்வயானையின் கொங்கை
 யையும் கவசமாகத்தரித்த குமாரக்கடவுள் திருவடி என்றலையின்
 கண்ணது-என்பதாம். (உ)

- சென்னியமோகந் தவிராமுதோகண் டுகிரிவெண்ணெய்ச் - *
- சென்னியமோகம் படலுதெனத்தொனி செய்தபஞ்ச - *
- சென்னியமோகந் தரம்புனத்தேன்புணர் தேவத்தெய்வச் - *
- சென்னியமோகம் பணிபணியேரகத் தேமொழிக்கே - *

(இ-ள்.) சென்னி-சிரசின்கண்ணே—அம் - (கங்கா) சலத்தின்—
 ஓகம்- ஆரவாரம்—தவிரா-நீங்காத (பரமசிவன்)—அமுதோ- உண்
 டதஞ்சுதானே—கண்- விழிபானது—துகிரி- சக்கரத்தையேந்தி—
 வெண்ணெய்-நவநீதமுண்ட—சென்னிய-கீதமிசைக்கின்ற திருமா
 லே—மோகம்பட-(தேவரும்)மயல்கொளுப்படி--உனதென-உன
 தென்றுசொல்ல—தொனிசெய்த - முழக்கின—பஞ்சசென்னிய
 மோ-பாஞ்சசென்னியமெண்ணஞ்சங்கந்தானே—கந்தரம்-கழுத்தா
 னது—புணுத்தேன்- (கிணைப்புனத்தின்கண்) மதுரபாஷிணியாகிய
 வள்ளிநாயகியை—புணர்- தழுவும்--தேவை- குமாரக்கடவுளை—
 தெய்வச்சென்னி- தெய்வத்தன்மையையுடைய சோழராஜன்—அ
 மோகம்-அதிகவாசையற்று—பணி- வணங்கிய--பணி-கட்டுவித்த-
 ஶாக-சுவாமிமலைச்சார்பில்வாழும்—தேமொழிக்கு- இனியமொழி
 யையுடையபெண்ணுக்கு—(எ-று.) கண்-கந்தரம்-இரண்டும் எழு

வாய்-அமுது பஞ்சசன்னியம்-இரண்டும்பயனிலை-ஏ-அசை- (கரு
த்து) தெய்வச்சோமுனவன் கந்தக்கடவுளாவழிப்பட்டசுவாமியலை
யினில் வாழும் பெண்ணினுடையகண் பரமசிவனுண்ட நஞ்சோ
அவள் கழுத்து திருமால்முழக்கின சங்கமோ-ஏ-ம். (க)

தேமொழியத்தம் பெறவோந்தனக்கன்று சேணுலகத் " - *
தேமொழியத்தம் சினங்காட்டவுணரைச் சேமகரத் - - *
தேமொழியத்தம் புயமவர்குடிக்கை சிந்தவென்ற - - - *
தேமொழியத்தம் பதினாலுலகமந் தித்ததொன்றே - - *

(இ-ள்) தேமொழி - இனிய மொழியை யுடையவளாகிய பார்வ
தியின்—அத்தம் - பாதியாகிய (பரமசிவன்)—பெற - உபதேசம்
பெற்றுக்கொள்ள—ஓம்தனக்கு - பிரணவத்திற்கு—அன்று-பூர்வ
த்தில்—சேணுலக - தேவலோகத்தின்—தேம் - நன்மையெல்லா
ம்—ஒழிய - அற்றுப்போகும்படி—தம் - தங்கள்—சினம் - கோ
பத்தை—காட்டு - காட்டிய—அவுணரை - அசுரரை—சேமகர-ஆ
ண்குறமீனுக்கு—தேம்- இடமாகியசமுத்திரத்தில்—மொழி-கணு
க்களையுடைய—அத்தம்-கரங்களும்—புயம்-தொள்களும்—அவர்-
அவர்களுடைய—குடிக்கை-கிரீடங்களும்—சிந்த- சிதற—வென்ற-
சங்கரித்துச்செயித்த—தே-குமாரக்கடவுளானவர்—மொழி-உரை
த்தருளிய—அத்தம்-பொருள்—பதினாலுலகம்- ஈரோடுலோகத்தி
லும்—அந்தித்தது-பொருந்திநின்றது—ஒன்று- ஒரோதன்மையாக
—(எ-று) அத்தம்-எழுவாய்-அந்தித்தது-பயனிலை-ஏ-அசை (கருத்
து) விண்ணுலகநன்மையை யொழித்துவந்த அசுரரைச்சமுத்திரத்
தில்சங்கரித்துவென்ற குமாரக்கடவுள் பரமசிவனுக்கு உபதேசித்
த பிரணவப்பொருளானது பதினாலுலகத்தினு மொரோதன்மை
யாய்ப் பொருந்தினது-என்பதாம். (ச)

தித்தவித்தார மனித்தரைத்தேவர் வணங்கமுன்போ . . . - *
தித்தவித்தாரகை மைந்தர்செந்தூர்க்கந்தரிசிந்தூரவா - - - *
தித்தவித்தார முடையாரருள்வெள்ளந் தேக்கியன்பு . . . - *
தித்தவித்தாரந் தனிவீழறத் துக்கச்செவ்வனவே . . . - *

(இ-ள்) தித்தவித்தாரம்- தித்தவென்றுந்தாளவிரிவினால்—மன்-
நிலைபெற்ற—தித்தரை-நடனமிடும்பரமசிவனுக்கு—தேவர்-அமர

ரீகள்—வணங்க-வந்திக்கும்படியாக—முன்-முற்காலத்தில்—போ
 தித்த - உபதேசித்தவராகிய—வி-விசேஷிமான—தாரகை-கார்த்தி
 கைப்பெண்களில்—மைந்தர்- புதல்வரும்--செந்தூர்க்கந்தர்-செ
 ந்திற்பதிவாழ்கந்தவேளும்--சிந்தூரம் - திலதத்தை—ஆதித்த-சூரி
 யனைப்போலுடைய—வி - நல்ல—தாரமுடையார்-(வள்ளிதெய்வ
 யானையென்னுந்) தேவிகளையுடையவருமாகிய குமாரக்கடவுள்—
 அருள்வெள்ளம் - தமதுகிருபாநதியை—தேக்கி-என்னுள்ளத்தூநி
 றைத்து—அன்பு-பத்தியை—உதித்து- தோற்றுவித்து—அவித்தா
 ர்-தணித்தார்—அம்-அழகிய—தனி-ஒப்பற்ற—விடு-மோட்சம்—
 உற-அடையும்படி—துக்கம் - இயிம்பையை(வினைக்கின்ற)—செ-
 சென்னமாகிய—அனல் - அக்கினியை—(எ-று)மைந்தர்முதலிய-
 எழுவாய்-அவித்தார்-பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்துரை)முற்காலத்தி
 ற்பரமசிவனுக்குபதேசித்தவரும் கார்த்திகேயரும் வள்ளிதெய்வா
 னைபாகருமாகிய செந்தூர்க்கந்தரென்னுள் கருணைவெள்ளத்தைநி
 றைத்துயான்கதியடையும்பொருட்டாகக் கொடியாக்கினிபோன்
 றதுன்பத்தை வினைக்குமென்பிறப்பை யொழித்தார்- என்பதாம்.

செவ்வந்திரீலப் புயமுருகாபத்தர் சித்தமெய்யிற் - *
 செவ்வந்திரீலத்தை யுற்றருள்வாய்திங்கட் செய்புனைந்த *
 செவ்வந்திரீலத் தொருபாகர்போன்ற தினிச்சிந்தியார் *
 செவ்வந்திரீலத்தி னீயமுற்றாத திமிரமுமே - - *

(இ-ள்)செவ்வந்தி - செவ்வந்தியென்னும் பூமாலையையும்—நீல
 ம் - கருங்குவளைமாலையையும்(புனைந்திடும்)—புயம் - புயங்களையு
 டைய—முருகா-முருகக்கடவுளே—பத்தர்- அன்பாது—சித்தமெ
 ய்யில்-இருதபுவுண்மைநிலையில்—செவ்வு- செம்மையாக—அந்தி-
 பொருந்தியிருக்கின்ற—நீ-நீ—லத்தையுற்று-கிருபைகூர்ந்து—அ
 ருள்வாய் - (அம்மாலையை) எனக்குத்தந்தருளவேண்டும்—திங்கட்
 செய்-சூழ்வித்திங்களை—புனைந்த - அணிந்த—செவ்வந்தி- சிவந்த
 மாலையென்னுந்—நீலத்தொருபாகர் நீலநிறத்தையுடைய பார்
 வதிபங்கரை—போன்றது - தோன்றிவிளங்குகின்றது—இனி-இனி
 மேல்—சிந்தியார்-(உண்ண)திபானியாதவர்கள்(அடையும்)—செ-
 செனாமாகிய—வந்தி-வருத்தத்தை(வினைக்கும்)—நீலத்தின்-அரு
 னைவிருவைப்போல—நீயும்- நீடித்துநிற்கும்—முற்றாத-தொலை

யாத—திமிரமும்—இருட்டும்—(எறு)நீ-எழுவாய்-அருள்வாய்-பய
 நிலை-ஏ-அசை (கருத்து) செவ்வந்திரீலோத்புலமாலிகையணியுரு
 ருகாபரமசிவனைப்போல இளம்பிறையுஞ் செவ்வானமுந்தோன்றி
 யமாலைக்காலமும்உண்ணினைநினையாரடையுஞ்செனன விருளைப்போ
 லிருட்டிமீவந்தது-அன்பர துசித்தத்தில்வீற்றிருக்கின்ற நீகருணையு
 ற்றம்மாலை யெனக்கருளவேண்டும்- என்பதாம். (க)

- திமிரத்திமிரக் கதரங்க்காப செவ்வேலகைவேல் - - *
- திமிரத்திமிரக் ககுலாந்தகவரைத் தேல்பெருகுந் - - *
- திமிரத்திமிரத் தனையாவியாளு மெய்சேவகனே - - *
- திமிரத்திமிரக் கனலாயசந்தன சீதளமே - - *

(இ-ள்.) திமிர - இருணிறத்தனும்—திமி- திமிங்கலமீனை—ரக்க-
 இரட்சிப்பதுமாகிய—தரங்கம்-சமுத்திரத்தை—கோப-கோபித்த
 வனே—செவ்-சிவந்த—வேல-வேலாயுதத்தையுடையானே—கை
 வேல்-கையின்வேலாயுதமும்—திமிர-திமிராகும்படி—திமி-குற்று
 கின்ற—ரக்ககுலாந்தக- அசுரர்குலத்துக்குயமனே—வரைத்தேன்
 பெருகு-மலையினின் றவீழுந்தேனற்பெருகிய—உந்திமிர் - காண்
 யாற்றையுடையபுனத்தில்வாழும்வள்ளிநாயகி—அத்திமிர்- அயிரா
 வதத்தால்வளர்க்கப்பட்டதெய்வானைநாயகி—அத்தனை - அவ்வளவு
 —ஆவி- (என்) பிராணனை—ஆரும்-ஆண்டுக்கொள்ளுங்கள்—என்-
 என்றிங்கிதம்பேசும்—சேவகனே-வீரனே—திமிரத்திமிர-பூசப்பூ
 ச—அனலாய-அக்கினிபோலிருக்கின்றன—சந்தனசீதளம்-(யான்
 திமிர்ந்திருக்கின்ற) சந்தனமுதலியகுளிர்ந்தவஸ்துகளும் (ஆதலால்
 வந்ததுதழுவியருளவேண்டும்)—(எறு.)தரங்க்கோபமுதலியன-
 எழுவாய் - எண்ணித்தழுவவேண்டும் - என்னும் பயனிலையை-
 குறிப்பாய்க் காட்டிநின்றன. ஏ-அசை. (கருத்து.) திழிங்கலமீனை
 யுடைய விருண்ட சமுத்திரத்தைக் கோபித்தவனே, வேல்வனே;
 அசுரர்குலாந்தகனே, வள்ளிதெய்வயானையென்னு நாயகிமார்தழ
 வும்படி இதம்பேசும் வீரனே, யான்பூசுஞ் சந்தனமுதலிய குளிர்
 ந்தவஸ்துகளிப்போதுன் விரகதாபத்தா லெனக்கு வெப்பத்தை
 விளைக்கின்றன-என்பதாம். ஆதலால் எண்ணித் தழுவவேண்டிபெ
 ய்து குறிப்பி.

சீதனங்கோடு புயங்கைகொண்டார்தந் திருமருக - - - *
 சீதனங்கோடு முடியாளர்செய்தனக் கேளுளதோ - - - *
 சீதனங்கோடு னிதருமென்பார்தொழுந் தேவிபெறுஞ் - - - *
 சீதனங்கோடு கொடிவேன்மயூரஞ்சிலையரசே - - - *

(இ-ள்.) சீ மகாலக்ஷ்மியினது—தனம்-கொங்கையையும்—கோ
 டு-சங்கத்தையும்—புயம்-திருத்தோளிலும்—கை-திருக்கரத்திலும்
 —கொண்டார்தம்-தரித்தவிஷ்ணுவினது—திருமருக-சிறந்தமருக
 னும்—சீதல்-சந்திரனை—அம்-அழகிய—கோடு-கோணல்வடிவாக
 (தரித்த)—முடியாளர்-பரமசிவன்-செய்தனக்கு-மைந்தனுமாகிய
 குமாரக்கடவுளுக்கு—ஏதுளதோ-உள்ளதென்னெனில்—சீ-இகழ
 த்தக்க—தனம்-திரிவியம்—கோள்-குற்றத்தையும்—துனி - துண்ட
 த்தையும்—தரு-கொடுக்கத்தக்கது—என்பார்-என்புநீக்கியவன்பர்
 கள்—தொழும்-வணங்குகின்ற—தேவி-வள்ளிநாயகியால்—பெறு
 ஞ்சீதனம்-கிடைத்தவரிசையாகிய—கோடு-கொம்படுகோடு—கொ
 டு-கொழிக்கொடியும்—வேல்-வேலாயுதமுடும்—மயூரம்-மயில்வாக
 னமுடும்—சிலை-குறிஞ்சிநிலமாகியமலைகளின்—ஆரசு-ஆளுகையுமா
 ம்—(எ-று) ஏதுளது-எழுவாய்-இவைகளுடைமையாம்-பயனிலை-
 ஏ-அசை-(கருத்தி.) திருமாலுக்கு மருகோனும் பரமசிவனுக்கு
 மைந்தனுமான குமாரக்கடவுளுக்கு வள்ளிநாயகி சீதனத்தாற்பெ
 ற்ற கொம்புடன் கொழிக்கொடியும் வேலாயுதமுடும் மயில்வாகனமு
 டும் மலைகளின் ஆளுகையும் உடைமைகளாம்-என்பதாம். (அ)

சிலைமதனம்படு மாறெழுஞ்சேய்மயி லுச்சிட்டவெச் - - - *
 சிலைமதனம்படு சிந்துவையிந்துவைச் செய்வதெய்யாய் - - - *
 சிலைமதனம்படு காட்டுவர்க்கென்றஞ் செங்கழுநீர்ச் - - - *
 சிலைமதனம்படு தாமரைவாவி திரள்சங்கமே - - - - - *

(இ-ள்.) சிலை-கருப்புவில்லையுடைய—மதன்- மண்மதனது—அ
 ம்பு-புஷ்பபாணம்—அடுமாறெழும்- கொல்லும்படிவருகின்றன
 —சேய்மயில்-குமாரக்கடவுளின்மயிலினது—உச்சிட்ட- எச்சிலா
 கியபாம்பினது—எச்சிலை-எச்சிலாகிய தென்றற்காற்றையும்—மத
 னம்படு-கடையப்பட்ட—சிந்துவை - சமுத்திரத்தையும்—இந்து
 வை-சந்திரனையும்—செய்வதெய்யாய் - நானென்னசெய்துகடப்
 பெய்—சிலை-உர்ப்புடரிப்போடு—மதம் - ஆங்காரத்தை—நம்படு.

நம்பிடத்திலே — காட்டுவர்-அலர் தூற்றிக்காட்டாநிண் றூர்கள்--கே
 றிரும்-சுற்றத்தாரணவரும்--செங்கழுநீர்-சுவளைமலர்நிறைந்த—
 னிலை-நிருத்தணிமலையின்கண் — மது-தேனும் — அணம்- அன்னப்ப
 ட்சியும்—படு-உண்டாகிய—தாமரை-தாமரைகளைபுடைய--வாவி-
 பொய்கையில் (வாழும்) — திரள்-கூட்டமாகிய—சங்கமே - சங்கி
 னங்களே -- (எ-று.) யாம்-எழுவாய்-செய்வதென்-பயனிலை - (கரு
 த்து) குமாரக்கடவுளினது தணிகையங்கிரித் தாமரைத்தடாகத்தில்
 யாழஞ் சங்கினங்களே என்மேல் மஹாதன் பாணப்பிரயோகஞ்
 செய்யாநிற்கின்றான்-தென்றலும் சந்திரனும் கடன்முடிக்கமும் வ
 நத்துகின்றன-சுற்றத்தாரது கோபதாபமும் உண்டாயிருக்கின்ற
 ன-இவற்றை என்னசெய்து கடப்பேன்-என்பதாம். (கூ)

பிரளக்கரக்கரை வெண்கண்டவேலன் நிசைமுகன்மால் - - *
 பிரளக்கரக்கரை யாம்பாடநாடுதல் செய்யசங்க - - - *
 பிரளக்கரக்கரை காண்பான் கைநீந்திசை வார்பனிக்க - - *
 பிரளக்கரக்கரை வாணீட்டுமைந்தர்புந் திக்கொக்குமே - - *

(இ-ள்.) திர-உறுதியர்ன்—எக்க-லட்சுமான—ரக்கரை- அசுரர்க
 ள—வெண்கண்டவேலன் - புறங்காட்டச்செய்தவேலாயுதனை—நி
 சைமுகன்-பிரமாவக்கும்—மால்-மாயோனுக்கும்—திரள்-அநேக
 —அக்கர்-கண்ணையுடைய இந்திரனுக்கும்—அக்கர்- உருத்திராட்ச
 ராலையையுடைய பரமசிவனுக்கும்—ஐ-சுவாமியாகியகுமாரக்கட
 புளை—யான்பாடநாடுதல்-நான்பாடும்படிகருதுகின்றது— செய்
 ய-அழகிய—சங்கு-சங்குகள்—அதிர்-முடிங்கும்—அளக்கர்-சமுத்
 திரத்தை—அக்கரைகாண்பான் - கரைகரணும்படி—கைநீந்திசை
 வார்-கையினுநீந்திப்போவாரது(புத்திக்கும்)—பணிக்கதிர்- தண்
 டிறையுடையசந்திரனை—அள- பிடித்துக்கொள்ளும்படி—கரக்க
 ரை-கையளவை—வாணீட்டுமைந்தர்- ஆகாசத்திலேநீட்டுஞ்சிறுவர்
 னது—புந்திக்கு-புத்திக்கும்—ஒக்கும்-ஒப்பாகும். (எ-று.)நாடுத
 ல்-எழுவாய்-ஒக்கும்-பயனிலை. ஏ-அசை.(கருத்து)அசுரர்களைச்செ
 யித்தவரும், பிரமன்முதலியோருக்குச்சுவாமியுமாகியகுமாரக்கட
 புளை யான் பாடக்கருதுதல் கையினுற்கடலைநீந்தவும், கையைநீட்
 ட்ச்சந்திரனைப்பிடிக்கவும், நினைப்போர்புத்திக்கொப்பாயிருக்கின்
 றது-என்பதாம். (10)

திக்கத்திக்கோடு படிபுடைச்சூதத் தெறிபடபத் - - *

திக்கத்திக்கோடு கடடக்கடறடி செப்படைச்சத் - - *

திக்கத்திக்கோடு துறைத்திறத்தற்ற குறக்குறச்சத் - - *

திக்கத்திக்கோடு பறித்துக்கொடாதி சிறைபிறப்பே - - *

(இ-ள்.) திக்க-திகைக்கும்படி—திக்கோடு-திகைதோறும்படர்ந்த—படி-பூமியின்கண்—புடை-நீக்கியருள்வாய்—சூத-மாமரமாய்நின்றகுரணை—தெறி-விளங்கிய—படபத்தி-ஆயிரம்பணம்குடந்தையுடையஆதிசேடனது—கத்து-தலையிலே—இக்கோடு-இந்தச்சங்குகள்--உகை-உளரும்படியாழ்ந்த—தடக்கடல்-பெரியசமுத்திரத்தின்கண்ணே—தடி-கொன்ற—செப்படைச்சத்தி-சிவந்தவெற்படையையுடையவனே—கத்தி-கதறி—கோடு-மாறுபட்ட—துறைத்திறத்து-பரசமயவழியில்—அற்ற-மறைந்துநிற்பவனே—குற-குறச்சாதியில்பிறந்த—குறச்சத்திக்கு-வள்ளிநாயகிக்கு—அத்திக்கோடு-ஆணைக்கொம்பை—பறித்து-பிடுங்கி—கொடு-கொடுத்த—ஆதி-முதல்வனே---சிறை-பஞ்சேந்திரியங்களால்கட்டுண்டிருக்கிற--பிறப்பு-(எனது) செனைத்தை—எ-து-நீதோன்றுவெருவாய்—புடை-பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்து) சமுத்திரத்தின்கண்மாவருக்கொண்டுநின்றகுரணைவென்றவேலாயுதனே மாறுபாடுடைய பரசமயவழிக்கெட்டாதவனேவள்ளியம்மைக்கு யானைக்கோட்டைப்பிடுங்கி விளையாடக்கொடுத்த முதல்வனே பூமியின்கண் ணென்பிறப்பையெழுதித்துவிடு-என்பதாம். (யக)

சிறைவரவாமையி லேறிச்சிகரி தகரவந்து - - *

சிறைவரவாமையில் கூப்பிடத்தானவர் சேனைகொண்ட - - *

சிறைவரவாமையில் வாங்கிதலைநேங்கழல் யாங்கழலாச் - - *

வரவாமையி னெஞ்சுடனேநின்று தேங்குவதே - - *

(இ-ள்.) சிறை-தோகையையும்—வர-வரப்பிரசாதத்தைபுமுடைய—வாமையிலேறி-தாவுமையிலேறி—சிகரி-கிரவுஞ்சிகரி—தகர-பொடியாரும்படி—வந்து-ஏழுந்தருளி—சிறை-கரையினால்—வர-குழப்பப்படும்—ஆமை-ஆமைக்கு—இல்-இருப்பிடமுமாகிய(கடல்)—கூப்பிட-இரங்க—தானவர்சேனை-இரரக்ஷதசேனைகள்—கொண்டுகொண்டுபோன—சிறைவர-தேவர்சிறைமீளும்படி—ஆம்-

குந்த—ஐயில்வாங்கிதன்- வேலெடுத்தருமாக்கடவுளது—தேவ்
 மூல்-இனியபாததாமரையை—யாம்-நான்—கழலா- அணுகாமற்
 பிரிந்ததனால்—சிறு-சிறிய—ஐவர்- பஞ்சேந்திரியங்களின்—அவா-
 ஆசையாகிய—ஹமயில்- இருளில்—நெஞ்சு- என்னிருதயம்—உட
 னேநின்றது-அவ்விருளோடுநின்றது—தேங்குவது- திகைக்கின்றது—
 (எ-து) நெஞ்சு-எழுவாய். தேங்குவது- பயனிலை-ஏ-அசை- (கருத்
 து.) கிரவுஞ்சகிரிபொடிபடவும், சமுத்திரமுறையிடவும், அசுர
 ரினின்றுதேவர்சிறைமீளவும், வேற்படையெடுத்தமயிற் பீதெழு
 ந்தருளியருமாக்கடவுளினது பாததாமரையைநண்ணுதலே என்
 னிருதயத்தில் ஐம்புலவாசைகளாகும் அகலாது நிறைந்திருக்கின்
 றது-என்பதாம். (யுட)

தேங்காவனமும் மதகரிவேந்துடன் சேர்ந்தவிண்ணோர் - *
 தேங்காவனமுனை யவ்வெற்பணியெனுஞ் சேயிடமேல் - *
 தேங்காவனமுந் தளர்நடையாயஞ்சல் செண்பகப்பூந் - *
 தேங்காவனமுந் கழுநீரிலஞ்சியுஞ் செந்திலுமே. - *

(இ-ள்.) தேங்கு-நிறைவாகிய—ஆவன- பசுநினாமேய்த்ததிருமா
 லையும்—மும்மத - மும்மதம்பொழியும்—கரி- அயிராவதத்தைபு
 டைய—வேந்துடன்- இந்திரனோடு—சேர்ந்த-கூடிய—விண்ணோ
 ர்-தேவர்களுக்கும்—தேம்-அத்தேவர்கட்கிடமாகிய (அமராபதியை
 யும்)—காவல்-காப்பது—நம்-நமது—முனைய-கூரிய—வேல்-வே
 லாயுதத்தின்—பணி- தொழில்—எனும் - என்றுகட்டினையிட்ட—
 சேயிடம்- குமார்க்கடவுளின்வாசஸ்தலம்—மேல்- முன்னேயிருக்
 கின்றன—தேங்கா- திகைத்து—அனமும்- அன்னப்பட்டியும்— த
 ளர்நடையாய்-தோற்கின்றநடையவளே—அஞ்சல்-பயப்படாதே
 —(அவை)செண்பக-செண்பகவிருட்சத்தால்—பூம்-பொலிந்த—
 தேங்காவனமும்-இனியபூஞ்சோலையும்—கழுநீரிலஞ்சியும்- செங்க
 முநீர்மடுவும்—செந்திலும்- திருச்செந்தாருமாம்.(எ-று)நி-தோன்
 றுவெழுவாய்-அஞ்சல்-பயனிலை-ஏ- அசை- (கருத்து) அன்னமுந்
 தோற்குநடையையுடையவளே, விண்ணுமுதலியதேவர்களுக்கும்அ
 மராபதியையுங்காக்கும்படி வேலையனுப்பியருமாக்கடவுளினது
 திருச்செந்திற்பதியும் பூங்காவனமும் செங்கமுநீர்ச்சீனையும் அணி
 த்தாயிருக்கின்றன பயப்படாதே-என்பதாம். (யுட)

- செந்திலகத்தலர் வாணுதல்வேடிச் சிமுகபங்க - - *
- செந்திலகத்தலர் துண்டமென்றாநின்ற சேயசங்க - - *
- செந்திலகத்தல ராசிதந்தாணைச் சிறையிட்டவேற் - - *
- செந்திலகத்தலர் தூற்றிடுங்கேடு தீவாகருளே - - *

(இ-ள்) செம்-சிவந்த - திலகத்து-பொட்டினால்-அலர்ந்த- பரந்த -வாள்-ஒளிபொருந்திய - துதல்- நெற்றியையுடைய - வேடிச் சி-வள்ளிநாயகியினது - முகம்- வதனம் - பங்கசெம்-தாமரையாகும் - திலகத்து-எள்ளினது - அலர்- பூ - துண்டம்-மூக்காகும் - எண்ணிற்ற - என்றுநலம்புனைந்துகாக்கும் - சேய - சூமாரக்கடவுளே - சங்க-கூட்டமாகிய - செந்து- சிவராசிகட்கு - திலக-இருப்பிடமான - தலராசிதந்தாணை- அண்டங்களைப்படைத்த பிரமனை - சிறையிட்டவேல் - சிறைப்படுத்திய வேலாயுதத்தையுடைய - செந்தில்- செந்திற்பதியோனே - அகத்து- அகங்காரத்தினால் - அலர் தூற்றிடம் - அலர் தூற்றுகின்ற - கேள் - சுற்றத்தாரும் - துதி- (யாவரும்) துதிக்கத்தக்க - வாசு - உனதுபுயத்தை - அருள்-கிருபைசெய்யவேண்டும் - (எ-று) - நீ - தோன்றவெழுவாய்-அருள்-பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்து) வள்ளிநாயகியினது முகத்தைத் தாமரையென்றும்மூக்கைஎட்டிவென்றும் வியக்குங்குமாரக்கடவுளே பிரமனைச் சிறையிட்டசெந்தினாயகனே - சுற்றத்தார்மிகவும்அலர் தூற்றுகின்றார்கள் - (அதுநீங்க) உனதுதிருப்புயற் தந்தருளவேண்டும் - என்பதாம். (யச)

- திவாகரகன்ன கொடைப்பாரியென்றழ நினவல்லீர் - - *
- திவாகரகன்ன புரக்குழைவல்லி செருக்குரவந் - - *
- திவாகரகன்ன சுகவாசகதிறல் வேல்கொடென்புந் - - *
- திவாகரகன்ன மறலியிடாதுயிர்ச் சேவலுக்கே - - *

(இ-ள்) திவா-பகலிலே - கரகன்ன-கன்னனைப்போற் கொடுக்குங்கரத்தோனே - கொடைப்பாரி - வள்ளலைப்போற் கொடுக்குங்கொடையோனே - என்று- (புல்லரிடஞ்சென்றுசொல்லி) உழல்-வருந்தச் செய்யும் - தின- வறுமையாகிய - ஆல்- இருளை - ஈர் - நீக்கும் - திவாகர - ஞானசூரியனே - கன்னபுரக்குழை - கன்னப்புரக்குழையென்னுட்பணியணிந்த - வல்லி- வள்ளிநாயகி - செருச்

கு-களிப்புறத்தீழ்மூவும்---உர- மார்பையுடையோனே--அந்தி-மா
 லயிச் செவ்வானம்போலும்---வாசு-அழகையுடைய---ஆர்- பரம
 சிவனது--கண் - திருச்செவிக்கு---சுகவாசக - இனியவசனமுப
 தேசித்தவனே--திறல்- வலிமையையுடைய---வேல்கொடு- வேலா
 புதத்தைக்கொண்டு--என்-எனது---புந்தி- இருதயத்தில்--வர-வர
 க்கடவாய்- -சு-ஒளித்துநிச்--கண்ணமறலியிடாது-இயம்முனவ
 ல்கொள்ளை கொள்ளாமல்--உயிர்-என்னுயிரை--சேவலுக்கு-அங்
 வயிரைக்காப்பாற்றும் பொருட்டாக---(எ-து) நீ-தோன்றவெழு
 வாய்-வர-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) வறுமையினால்பிறரிடத்து
 ன்கொடையிற்கவன்னே வள்ளலேயென்று புகழ்ந்திரப்பதையொ
 ழிக்கும் ஞானஞரியனே, வள்ளிநாயகிதழுவுமார்பனே,பரமசிவ
 னுக்குபதேசித்தவனே,என் னுயிரை யமல்கைப்பற்றிக்கொள்ளா
 தபடியெண்ணைவந்துகாத்தருள் என்பதாம். (ய௭)

சேவற்கொடியும் பனிசாந்தகனும் திருக்கரத்துச் - *

சேவற்கொடியும் கொடிதுகண்டாய்தினை சூழ்புனத்துச் - *

சேவற்கொடியும் திவளத்தவளும் தந்திக்களபச் - *

சேவற்கொடியு முடையாய்பிரியினுஞ் சேரினுமே - *

(இ-ள்.) சேவற்கு- இடபவாகனத்தையுடையபரமசிவனால்--ஒ
 டியும்பல்- பல்லுதிர்க்கப்பட்ட--நிசாந்தகனும்- இருட்குற்றுகிய
 லுதித்தனும்--திருக்கரத்து- (உனது) அழகியகையினிடத்திலிருக்
 கின்ற--சேவற்கொடியும்- கொடியாகிய சேவலும்--கொடிதுக
 ண்டாய் - பொல்லாதவைகளாயிருக்கின்றன--தினைசூழ்புனத்து-
 தினைநிறைந்தபுனத்தை--சேவல்-காப்பவாளும்--கொடி-நீண்ட--
 உந்தி-கான்யாற்றிச்--வளத்தவளும்- வளப்பத்தையுடையவளமா
 கிய (வள்ளியம்மையையும்)-- தந்தி- ஆயிராவதம் வளர்த்த--கள
 ப- சந்தனமணிந்த--சே- சிவந்த --வல்- சொக்கட்டான்காய்பொ
 ல்றகொங்கையையும்--கொடியும்- கொடிபோன்றவிடையையுமு
 டைய (தெய்வானையையும்)--உடையாய்- இருபாகத்துய்வைத்தி
 ருக்கின்றகந்தசுவாமியே--பிரியினும் - உண்ணைப்பிரிந்த(பகல்)கா
 லத்தும்--சேரினும் - உண்ணையடைந்த(இராக்) காலத்தும்(எ-து.)
 நிசாந்தகனும்- சேவற்கொடியும்--ஏழுவாய்-கொடிய- பயனிலை-
 எ-அசை- (கருத்து) வள்ளிநாயகியையுந் தெய்வானை நாயகியையு

முடையகந்தனே, உன்னைத்தழுவிப் காலத்திரவுநீடியாமல் ஓ
கூவியும்-உன்னைப்பிரிந்தகாலத்து மால விரைந்துவராமல் ப
நீடித்தும் கொடுமைசெய்வனவாயிருக்கின்றன என்பதாம். (ய)

- சேரிக்குவடு மொழிவிழியாடனச் செவ்விசுறச் - - - -
- சேரிக்குவடு வினைந்ததன்மேறன்று தெண்டிணைநீர் - - - - *
- சேரிக்குவடு கடைநாளிலுஞ்சிதை வற்றசெவ்வேள் - - - - *
- சேரிக்குவடு புடைசூழ்புனத்திற் நினைவினவே - - - - *

(இ-ள்) சேர்-இசைந்த-இக்கு-கரும்பையும்-வடு- மாவடுவை
யும் (ஒத்த)-மொழிவிழியாள்-மொழியையும் விழியையுமுடைய
வள்ளிநாயகியின்-தனச்செவ்வி - கொங்கையின்மன்மை-சுறச்
சேரிக்கு-சுறவர்குடியிருப்பக்கு---வடு- (காந்தருவமணம் நடந்த
தென்னும்)சுற்றமாகியசொல்லை---வினைந்தது-உண்டாக்கினது--
அன்றே-அக்காலத்திற்றானே--நன்று- நன்றாயிருந்தது---தெண்டி-
ணைநீர்-கடலனைத்தும்---சேரி-ஒருமித்து---கு-உலகத்தை- அடு-அ
ழிக்கின்ற---கடைநாளினும்- உகாந்தகாலத்தினும்- -சிதைவற்ற-அ
ழிவில்லாத- -செவ்வேள்- குமாரச்சுடவுளது---சேரி - (தென்சேரி
வட)-சேரியாகிய---சுவடு-மலையிசு---புடை-பக்கத்தில்- சூழ்-சூழ்
ந்த-புனத்தில்-தினைப்புனத்தில்--தினைச தினை---வினைவு-வினைவான
து---(எ-று-) வடு-வினைவு-எழுவாய்-வினைந்தது- நன்று- பயனிலை-
ஏ-அசை. (கருத்து.) குமாரச்சுடவு ளாளுகைக்குள்ளடங்கிய மலை
ப்பக்கத்திற் நினைநன்றாய்வினைந்தது-உடனே கன்னல்போல் மொ
ழியும் மாவடுப்போல் விழியுமுடைய வள்ளிநாயகியின் யௌவன
த்தால் சுறவர்குடிக்கு வடுவினைந்தது-என்பதாம். (யஎ)

- தினைவேத்தியன்புசெய் வேந்தன்பதாம்புயத் திற்பத்திபுந் - *
- தினைவேத்தியமுகந் தேற்றினர்மாற்றினர் பாற்றினந்தீத் - *
- தினைவேத்தியர்நெறி செல்லாதவிந்தியத் தித்தியினத் - - *
- தினைவேத்தியங்குயிரீ கூற்றாரிலூசுடுஞ் சேபுடம்பே - - - *

(இ-ள்.) தினை-தினைப்புனத்துக்கு--ஏத்தி-இறைவியாகிய வள்ளி
நாயகி--அன்புசெய்-இச்சைகொள்ளும்--வேந்தன்- குமாரச்சுட-
வுளது--பதாம்புயத்தில்-திருவடித்தாமலாயில்---பத்தி-அன்பையு
ம்---புத்தி-அறிவையும்--நைவேத்தியம் நைவேத்தியமாக--உகந்
து-விரும்பி---ஏற்றினர்-(சமர்ப்பித்து) வணங்கின வடியார்கள்-4

மாற்றினர்-(உண்மையாய்)ஒழித்துவிட்டார்கள்--பாற்றினம்-பரு
ந் துக்கூட்டங்களும்---தி-நெருப்பும்---தின்-பட்சிக்கத்தக்கதும்---
ஐ-அழகிய--வேதியர்-அறிஞரார்--நெறி-(விதித்த) நல்வழியில்
--செல்லாத-ஒழுகாததும்--இந்திய - பஞ்சேந்திரியவசத்ததும்--
தித்தியின்த்தின்-உணவுவகைகளினால்--நைவு-கழிவாகிய(மலசலாதி
களை)--எந்த-எந்திக்கொண்டதும்--இயங்குயிரி- (உண்ணின்று)
இயங்குப்பிராணனை---கற்று-யமனானவன்---ஆரில்-உண்டுவிட்டா
ல்--உளசிரிம்-நாறிப்போகத்தக்கதாமாகிய--சீ- இகழ்ச்சிக்கிடமா
ன---உடம்பு-தேகத்தை---(எ-று) ஏற்றினர்- எழுவாய்-மாற்றினர்-
பயனிலை-எ-அசை-(கருத்து)வள்ளிநாயகிவிரும்பிய கந்தசுவாமியி
னதுதிருவடித்தாமரையில் அன்பையும் அநிவையும் செலுத்தின
வர்கள் பருந்துக்குந்திக்குயிரையாய்நெறியொழி யைம்புலனுசர்
ச்சியையுடைய மலபாண்டமும் பிராணன்விட்டுப்பிரிந்தா னாதிப்
பேரவதுமாகிய உடலையொழித்துவிடுவார்கள்- என்பதாம். (யஅ)

- சீயனம்போதி யெனவாய்புதைத்துச் செவிதர்த்தோல் - - *
- சீயனம்போதி யமலையிற்றதை சிறுமுனிவன் - - *
- சீயனம்போதி கடைந்தால்மருகன்செய் பத்திகைத்தார் - *
- சீயனம்போதி லரனாதிருக்கென் செயக்கற்றதே - - *

(இ-ள்) சீயன்-பார்வதிபாகரானசிவன்--நம்-நம்மை--போதி-
உபதேசி--என- என்று--வாய்புதைத்து - வாய்புழுடி--செவிதர-
கேட்கவும்--தோல்-பாணையும்--சீய- சிங்கமும்--நம்பு- தஞ்சமா
யுறைகின்றதும்--ஓதிய - கல்விக்குறைவிடமுமான--மலையிற்ற
தை-பொதியமலைக்குமுதல்வரான--சிறுமுனிவன் - அகத்தியமுனி
க்கு--சீயன்-பாட்டனாகிய--அம்போதிகடைந்தான்- பாற்கடலைக்
கடைந்தவிஷிணுவினது--மருகன்- மருமகனானகுமாரக்கடவுள்--
செய்ப - உபதேசிக்க--திகைத்தார் - (பிரணவப்பொருள் தெரியா
மல்) தியக்கமுற்றிருந்தார்---சீ-இகழ்த்தக்க-அனம்போதில்-அன்
னவாகனத்தின்மேற்செல்லும்--அரன்- பிரமன்--ஆதி- முதன்மை
யாகிய--ருக்கு- வேதத்தை--என்-என்ன--செய-செய்யும்படி--
கற்றது-கற்றுக்கொண்டது, --(எ-று) அரன்- எழுவாய் - கற்றது-
பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) பார்வதிபாகரான பரமசிவன் வாய்

மூடிக்கேட்கவும், திருமான்மருகண குமார்க்கடவுள் பிரணவப்
பொருளைச் சொல்லத்திகைத்துநின்ற பிரமா ஆதிவேதத்தை யே
ன் சுற்றான்-என்பதாம். (108)

செய்துங்கபத்திரி போற்றும்பகீர திகரசெவ்வேற் - - - *
செய்துங்கபத்திரி சூடுங்குறத்தி திறத்தண்டஞ் - - - *
செய்துங்கபத்திரி பத்திரிபாதத்தர் செல்வதென்பாற் - *
செய்துங்கபத்திரி யத்திரியாதிரொன் சிந்தையிலே - *

(இ-ள்.) செய-சிறந்த—துங்கபத்திரிபோற்றும் - துங்கபத்திரி
யென் னும்நதிலவணங்குகின்ற—பகீரதிகர- கங்காதேவியின் கையிலி
ருப்பவனே—செவ்வேல்- சிவந்தவேலாயுதத்தையுடைய—செய-
செயம்பொருந்தியகுமார்க்கடவுளே—துங்கபத்திரி- சுரப்புண்ண
யிலையை—சூடும்-புணுகின்ற—குறத்திதிறத்த - வள்ளிபங்காளனே
—தண்டம்-தண்டாயுதமும்—செய - வெற்றியும்—துங்க - பெரு
மைடும்—பத்தி-ஒழுக்கமுமுடைய—ரிபு-மாறுபட்ட (காலன்)—
திரி-கெடும்படி (உதைத்த)—பாதத்தர்-திருவடியையுடைய பரம
சிவன்—செல்வ-புதல்வனே—தென்பால்-தென்திசையில்—செய்-
போகச்செய்வதாகிய—ஆதுங்கு - யாவருமொதுங்கும் — அபத்
து-திநெறியினால்—இரிய- எனதுசிந்தைமுறிந்தோட—திரியாது-
உழலாமல்—இரு- நீதங்கியருளவேண்டும்—என் சிந்தையில் - என்
மனதில்கண்ணே—(எ-று.) நீ-தோன்றவெழுவாய்-இரு-பயனிலை.
(கருத்து.) காங்கேயனே, வேலாயுதனே, வள்ளிநாயகனே, பரம
சிவனதுமைந்தனே, யான் இயமதண்டனைவாய வினைக்குமவநெறி
யிற்சிக்கரவண்ணம் என் சிந்தையில் விற்றிருக்கவேண்டும் - என்ப
தாம். (உய)

சிந்தாகுலவரி சைப்பேருமூருநஞ் சீருமென்றோர் - - - *
சிந்தாகுலவரி டத்தணுகாதரு மமதலை - - - *
சிந்தாகுலவரி மாயுரவீர செகமளப்பச் - - - *
சிந்தாகுலவரி மருகராணைச் செற்றவனே - - - *

(இ-ள்.) சிந்தா-ஒருக்காலும் அழியமாட்டாதுகள்—குலவரிசை
ப்பேரும்-நமதுவமிசபாரம்பரைநாமமும்—உளருழ்- நமதுநகர
மும்—நஞ்சீருப்-நமதுசிறப்புமும்—என்றோர் - என்நெல் னுகின்

ற—சிந்தாகுலவரிடத்து—வருந்துமனத்தையுடைய அஞ்ஞானிகள்
 டால் — அணுகாதருள் - சேராதிருக்க வணக்கிரகிக்கவேண்டும்—
 தீமதலை-அக்கினியிற்பிறந்தகோழியை—சிந்தா- கொடியாகக்கொ
 ண்டவனே—குலவு-பிரகாசிக்கின்ற—அரி - பச்சைநிறம்பொருந்
 திய—மாயூரவீர - மயிலேறுஞ்சேவகனே—செகம் - பூமியை—
 அளப்ப-அளக்கும்படி—சிந்தாகு-வாமனமாகி—உலவு-உலாவின
 —அரி-விஷ்ணுவின்—மருக-மருகனே—சூரனை-சூரனை— செற்ற
 வனே-செயித்தவனே—(எ-று.) நீ-தோன்றவெழுவாய் - அணுகா
 தருள்-பயனிலை. (கருத்து.) கோழிக்கொடியோனே, பச்சைமயில்
 வீரனே, வாமனாவதாரங்கொண்ட மாம்மருகோனே, சூரசங்கார
 னே, லௌகீகவாழ்வை நித்தியமாய் நம்பி மனும் வருந்துவோர்
 பாற் சேராதிருக்கவெனக்கருள்செய்-என்பதாம். (உக)

செற்றைவரும்பழ னஞ்சோலையிஞ்சி திகழ்வரைமேற் - - *
 செற்றைவரும்பழ னிக்கந்ததேற்றிநி நூற்றுவரைச் - - *
 செற்றைவரும்பழ நாடாளநாடிகண் செய்விடுத்த - *
 செற்றைவரும்பழ மாங்கூடுவேமத்தி னத்தில்வந்தே - *

(இ-ள்.) செற்றை-செற்றையின்னுமீனினம்—வரும்-உலாவுகி
 ன்ற—பழனம்-வயலும்—சோலை-பொழிலும்—இஞ்சி - மதிலும்
 —திகழ்-விளங்கா நின்ற—வரைமேல் - பருவத்தின்மேல்—செல்-
 மேகம்—தைவரும்-தவழுகின்ற—பழனிக்கந்த - பழனிமலைக்கந்த
 னே—தேற்றிநி-அபயந்தந்தருள்வாய்—நூற்றுவரை - தூரியோத
 னன்முதலியநூறுபேரையும்—செற்று-கொன்று—ஐவரும்-பாண்
 டவர்கள்—பழநாடு - பழையராச்சியத்தை—ஆள - ஆளும்படி—
 நாடி-கருதியகிருஷ்ணமூர்த்தியினது—கண்-விழியாகிய (ஆதித்த
 ன்)—செய்-மைந்தருகியகாலன்—விடுத்த- அனுப்பிப்--செற்றை
 வரும்-தூதர்கூட்டம்வரும்--பழமாங்கூடு-வார்த்திகத்தையடைகி
 ன்றவிவ்வுடலானது--வேம்-பிராணனீங்கித்தகிக்கப்படுகின்ற--அ
 த்தினத்தில்வந்து-அன்றாளிலெழுந்தருளிவந்து--(எ-று.)நீ-தோன்
 றுவெழுவாய்-தேற்றிநி-பயனிலை எ-அசை. (கருத்து.) பழனிமலை
 யாதிபனே, விஷ்ணுவின்விழியாகிய சூரியனதுமைந்தருகியகால
 ன்விடுத்ததூதர்கூட்டம்வரும்புழுக்குரம்பையாகிய என்னுடலழி
 யுங்கால் நீயெழுந்தருளிவந்து அபயந்தந்தருள்-என்பதாம் (உக)

தினகரக்கர தங்கெடுத்தார்குரு தேசிகர்செந்	-	-	* 1)
தினகரக்கர மாறுடையார் தெய்வ வரணத்தந்	;	-	*
தினகரக்கர சுந்தியின் குகிலத் தேவர்நண்ப	-	-	*
தினகரக்கர தந்தீர்வீர்வுர் செகமெங்குமே	-	-	*

(இ-ள்.) தினகர-புகல்பூடரவுல்லு பிரண்டாதித்தர்களுடைய
 ---அக்க-கண்ணையும்---ரதம்-பல்லையும்---கெடுத்தார்- அழித்தபரம
 சிவனுக்கு --- குருதேசிகர் - போதகாசிரியரும் --- செந்தினகர்-
 செந்திற்பதியினரும்--அக்கரமாறுடையார்-சடாண்பரப்பொருளா
 னவரும்---தெய்வ-தெய்வீகமாகிய---ஆரண- வேதம்பூசித்த---தந்
 தி-பாம்புபோன்றபிரகாரத்தையுடைய---நகர்-திருச்செங்கோட்டு
 மலையையுடையவருமாகிய (கந்தசுவாமி)யினது---அர- அரத்தாற்
 கூர்மையிட்ட---கர- திருக்கையிற்றரித்த---சத்தி - வேலாயுதமான
 து---இன்றுகில்-இல்லாவிட்டால்---அத்தேவர்நண்பதி- அத்தேவர்க
 ள் பொருந்தியபொன்னகரமுந்---ந- இல்லாமற்போவதுமன்றி ---
 கர-வஞ்சகநிறைந்த---ரக்கர்-அசாரும்---அதந்தீர்வர்-இறப்புமொ
 பிவார்கள் ---நர்வீர்செகமெங்கும்- உலகமுழுவதையும் நிர்மூலமா
 க்கியும்விடுவார்கள --- (உ-று.) அரக்கர்-எழுவாய்- அதந்தீர்வர்- நர்வ
 ர்-பயனிலை- உ-அசை, (கருத்து.) பரமசிவனுக்குக்குருவாய் செந்
 தாரில்வாழும் சடாண்பரப்பொருளாகிய திருச்செங்கோட்டு மலை
 யையுடைய கந்தசுவாமியினது திருக்கைவேலெழுந்தருளாவிடில்
 அமராபதி யழிந்துபோவதுமன்றி அசாரும் ஸ்திரமாயிருந்து உ
 லகமுழுவதையு நாசஞ்செய்துவிடுவார்கள்- என்பதாம். (உ-ரு)

செகம்புரவார்கிளை யெல்லாமருண்டு திரண்டுகொண்ட	-	*
செகம்புரவாநிங்ஙன் செய்வதென்றோமயல் செய்பவன்பு	-	*
செகம்புரவரச மெனத்தயில்வார்செப்ப பங்கபங்க	-	*
செகம்புரவாமூரல் செந்தாரவெண்ணத் தெளிதருமே	-	*

(இ-ள்.) செகம்-உலகத்திலும்---புர-உணரினும்முள்ள---வார்- ஒழு
 ம்காண---கிளைபெல்லாம்-சுத்தந்தாரொல்லாரும்---மருண்டு - மயங்
 கி---திரண்டுகொண்டு-சுடிக்கொண்டி---அடிசை-ஆட்டினுடைய---
 கம்-தலைபை---புரவாது-காப்பாற்றாமல்---இங்ஙன் - இவ்விட-த்தில்
 ---செய்வதென்றே வெய்யாடம்செய்ய நினைப்பதென்ன விபரீத

ம்—மயல்—(கைக்கிளையாகமயங்கியவிடமாதில்) விரகதாபம்—செய்ய-சிவந்த—வண்-வலிய—புசெகம் - ஆதிசேடனை—புரவாசமென-ஆதியானவிடமாய்க்கொண்டு—தூயில்வார்—திருக்கண்வளர்கின்-றதிருமால்—செப்பு - புகழ்கின்ற—அபங்க-பங்கமிலாதவனே—பங்கசெ-தாமரைத்தடாகத்தில்—கம்பு-சங்கினங்கள்—உரவா-உரக்க—முரல்-சப்திக்கின்ற—செந்தூர-திருச்செந்திற்பதியோனே—என்ன-என்றுசொல்லில்—தெளிதரும்—(அக்ஷணம்) தீர்ந்துவிடுவதுநிச்சயம்—(எ-று.) மயல்-எழுவாய்- தெளிந்திரும்- பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) பந்தாகமெல்லாரும் மயங்கி வீணாயட்டைப்பலியிடுவதா விவள்மயல்தணியுமோ (தணியாது) திருமால் புகழத்தக்க மாசற்றவனே—செந்தூராரணெயென்று சொல்லிற்றணிந்திரும்-என்பதாழி. (உச)

தெளிதருமுத்தமிழ் வேதத்திற்பெய்ப்பு பலகையில் கீழ் - *
 தெளிதருமுத்தமிழ் நூறித்தர்சேவித்து நின்றதென்னுள் - *
 தெளிதருமுத்தமிழ் தேய்நகைவாசகச் செல்விநினைத் - *
 தெளிதருமுத்தமிழ் செவ்வேளிருப்பச் செவிசுனித்தே - *

(இ ள்.) தெளிதரு-ஆராயப்படுகின்ற—முத்தமிழ்-இயல்-இசை-நாடகம் - எனும் முத்தமிழிலும்— வேதத்தில் - வேதத்திலும்— தெய்வப்பலகையில் கீழ் - தெய்வத்தன்மையான சங்கப்பலகையிலும்—தெளி-மாசற்ற—தரு - குற்றுவின் கீழும்—முத்து-முந்தியிருந்தருளுகின்ற—அமிழ்நித்தர்- அழிவில்லாதநித்தியராகியபரமசிவன்—சேவித்துநின்றதென் - பணிந்துநின்ற காரணமென்ன—நாள்-தஷத்திரம்(பேரல்)—தெளிதரு-பிரகாசிக்கும்—முத்து-முத்தையும்—அமிழ்து-தேவாமுத்தையும்—ஏய்-ஒத்த—நகை-பல்லையும்—வாசக-சொல்லையுமுடைய—செல்வி-மங்கையாகிய—நினை-நினைபு—தெளி-கொழிக்கின்றவள்ளிநாயகியார்—தருமுத்து-கொடுக்குமுத்தத்தினால்—அமிழ் - ஆநந்தத்திலாழ்ந்தவராகிய—செவ்வேள்-முருகவேளாணவர்—இருப்ப-எழுந்தருளியுபதேசிக்க—செவிசுனித்து-செவியைத்தாழ்த்திக்கொண்டு—(எ-று.) நித்தர்-எழுவாய்-சேவித்துநின்றதென்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) வள்ளிநாயகியின் முத்தத்தால்மகிழும் குமாரசவேளிர்நினைபுதேசிக்க முத்தமிழிலும் வேதத்திலும் சங்கப்பலகையிலும் குற்றுவின்

சீழு முதல்வராயிருக்கிற நித்தியரானபரமசிவன்பணியோடுநின்றும்
கேட்டதென்னகாரணம்-என்பதாம். (உரு)

செவிக்குன்றவாரண நல்கிசைபூட்டவன் சிந்தையம்பு - - *
செவிக்குன்றவாரண மஞ்சலென்றண்டது நீண்டகல்மச் - - *
செவிக்குன்றவாரண வேலாயுதஞ்செற்ற துற்றனகட் - - *
செவிக்குன்றவாரண வள்ளிபொற்றூண்டற்றென் றேடுவதே *
- - -

(இ-ள்.) செவிக்கு-என்காதுக்கு—உன்-உனது—தவா- தவிராத
—ரண-உரிமையை—நல்கு-கொடுக்கும்—இசை - கீர்த்தியை—பூ
ட்ட-அணிய--வன்-வலிய—சிந்தை-(என்) இருதயமாகிய—அம்பு
செ-தாமரையிலிருக்கும்—வி-பட்சியாகியவான்மா—குன்ற- வரு
ந் துகையில்—வாரணம்-நின்கோழிக்கொடியெழுந்தருளி--அஞ்ச
லென்று-பயப்படாதேயென்று—ஆண்டது-அடிமைகொண்டது
—நீண்டகல்ம-பெரிதானமுன்செய்வினையாலாகும்—செ-சென
னத்துக்குவித்தாகிய—இக்குன்று-இடிமலைபோன்ற-- அவா-ஆசை
யை—ரண-அமர்புரியும்—வேலாயுதம்- அயிலானது—செற்றது-
கொன்றுவிட்டது—உற்றன-என்சென்னிமேலேவீற்றிருந்ததுகள்
—கட்செவி - பாம்புபோன்ற — குன்ற - திருச்செங்கோட்டுமலை
யையுடையகந்தசுவாழியே--வாரண-தெய்வயானை—வள்ளி-வள்ளி
யாகியநாயகிமாருடைய—பொற்றூள் - பொன்னடிகள்—மற்றெ
ன்றேடுவது- இனிநான்சம்பாதிக்கவேண்டியது வேறென்ன விருக்
கின்றது—(எ-று)யான்-தோன்றவெழுவாய்- தேடுவதென்-பயனி
லை-ஏ-அசை- (கருத்து.) நாகமலையில்வாழுகிற கந்தசுவாழியே- யுன்
றிருப்புகழையான்கேட்டறிந்தமாதிரித்தில்நினது கோழிக்கொடி
யென்றாத்துமாவைஅபயங் கொடுத்தாண்டுகொண்டது - உன்வே
லாயுதம்பிறப்புக்கிடமான பேராசையையொழித்துவிட்டது-உன்
றேவிமாரது திருவடியுங்கிடைத்ததினியான் றேடுவேண்டியதென்
னவிருக்கின்றது-என்பதாம். (உசு)

தேடிக்கொடும்படை கைக்கூற்றடாதுளஞ் செவின்மைமீன் - *
தேடிக்கொடும்படை கோமான்சிறைபட வேறுளபுக் - *
தேடிக்கொடும்படை யாவெகுநாட்டன் சிறைகளையுந் - *
தேடிக்கொடும்படை மின்சேள்வனற்றுணை சிக்கெனவே - *

(இ.ள்.) தேடிக்கொள்-இப்பொழுதேசம்பாதித்துக்கொள்வாய்
 க—தும்பு-பாசத்தை--அடை-பொருந்திய—கை-கையைபுடைய
 —சூற்று-இயமன்—அடாது-அழிக்காதபடி—உளம்-நெஞ்சமே--
 செ-இடபம்—வில்-தனுசு—மை-மேஷம்—மீன்- மீனம்—தேள்-
 விருச்சிகமென் னுமிராசிகளையும்—திக்கொடும்- திக்குகளையும்—ப
 டை-சிருட்டித்த—கோமான்-பிரமதேவனை—சிறைபட-சிறைப்ப
 டித்தி—வேறுபுத்தேள்-மற்றைத்தேவரது—தி- புத்தியில்—கொ
 டும்பு-திருகுதலை—அடையா-சேராத—வெகுநாட்டன்- ஆயிரங்க
 ணையுடையவிற்திரனது--சிறை-சிறையை—களை-ஒழித்தவரும்--
 உந்து- நீரிலும் (நெருப்பிலும்) சமணர்செலுத்திய—ஏடு- (ஏடு)
 களையும்—இக்கொடும் - அவர்கள்செய்தகொடுமைகளையும்—படு-
 தாழ்த்திவிட்ட—ஐ- சுவாமியாகிய—மின்கேள்வன்- தெய்வயானை
 நாயகனது—நற்றுணை- நல்லவனுக்கிரகத்தை—சிக்கெனவே- உறு
 தியாக— (எ-று.)நீ-தோன்றவெழுவாய்- தேடிக்கொள்- பயனிலை-
 ஏ-அசை- (கருத்து) நெஞ்சமே பாசதரனாகிய யமனுண்ணை நலிவு
 செய்யாதபடி பிரமாவைச்சிறைப்படுத்தி இந்நிரனைச்சிறைதவிர்
 துச்சமணரிட்டஏட்டையும் வரதையுஞ்செயித்தகுமார்க்கடவுளது
 துணையை உறுதியாகச்சம்பாதித்துக்கொள்-என்பதாம். (உஎ)

சிக்முறத்தத்தை வழங்காதிடந் து தியங்குவதே - *

சிக்முறத்தத்தை வடிவேலெனூர்சில ரன்பர்செந்தார் - *

சிக்முறத்தத்தை கடிந்தேனல்காக்குஞ் சிறுமிகுறிஞ் - *

சிக்முறத்தத்தை யனகிலெப்போதுந் திகழ்புயனே - - *

(இ-ள்.) சி-இகழ்தற்கிடமாகிய—குறு- குறைவுபடத்தக்க—அத்
 தத்தை-பொருளை--வழங்காது-நல்கழியிற்செலுத்தாமல்—இழந்
 து- பலவழியாயிழந்து— தியங்குவர் - வருந்துவார்கள்— தேசு-
 (தங்களுடைய) கீர்த்தியும்—இக்குற- மங்கிப்போகும்படியாய்—
 தத்து- பொய்சமுற்ற—ஐ- அடிகிய—வடிவேலெனூர்சில்- கூரிய
 வேலாயுதமென்றுதுதியாதசெல்பேர்கள்—அன்பர்- அவ்வேலைத்து
 திக்முமடியார்கள்—செந்தார்- உனது செவ்வியதிருவடியை—சிக்
 குற- அசலாதுறையக்கண்டும்—தந்தைகடிந்து - கினியோட்டி—
 எனல்காக்கும்- தினைப்புணங்காக்கும்--சிறுமி-சிறுவியாகிய—குறி
 ஞ்சிக்முறத்து- மலைநிலத்துக்குறவரிடம்வளர்ந்த—அத்தையல்- அ

ந்தவள்ளிநாயகியினது—நகில் - கொங்கைச்சுவட்டால்—எப்போது
 அம்-சதாகாலமும்—திகழ்புயலே- பிரகாசிக்கின்றபுயத்தையுடைய
 குமாரக்கடவுளே(எ-று.) சிலர்-எழுவாய்-தியங்குவர்-பயனிலை (ச
 ருத்து.) வள்ளிநாயகியினதுகொங்கைச்சுவடுதிகழும்புயத்தோனே
 அன்புற்றவர்களுனது திருவடியிலகலாதுறைதலைக்கண்டும் சிலரு
 னதுவேலாயுதத்தைத்துதியாமல் அறித்தியமான கைப்பொருளையு
 மிழந்துவறுமையால்வருந்துகின்றார்கள் என்பதாம். (உஅ)

- திகழுமலங்கற் சமல்பணிவார்சொற் படிசெய்யவோ - *
- திகழுமலங்கற் பகலூர்செருத்தணி செப்பிவெண்பூ - *
- திகழுமலங்கற் பருளுமென்னுவமண் சேனையுபா - *
- திகழுமலங்கற் குரைத்தோனலதில்லை தெய்வங்களே - *

(இ ள்.) திகழும்-விளங்காதின்ற—அலங்கல்-மாலையையணிந்த---
 கழல் தனதுநுருவடியை—பணிவார்- வணங்குவோர்—சொற்படி
 செய்ய-திருவாக்கின்படிநடக்க—ஒதி-தமிழ்வேதமென் னுந்தேவா
 ரத்தைமொழிந்தருளினவரும்—கழுமலம்- தானவதாரஞ்செய்தசீ
 காழியையும்—கற்பகலூர் - தான்காத்தருளியகற்பகத்தருவையுடைய
 அமராபதியையும்—செருத்தணி- தானுறையுந்திருத்தணியையு
 ம்—செப்பி - துதிசெய்து—வெண்பூதி- திருவெண்ணீருனது—க
 ளும்-போக்கடிக்கும்—மலம்-மும்மலத்தையும்—கற்பு-பரம்பொ
 ருளிதேயென்றமப்புநகற்புடைமையை—அருளும்- கொடுத்தரு
 ளும்—என்னு-என்றுநினையாத—அமண்-சமணர்—சேனை- கூட்ட
 ங்களை—உபாதி- வருத்தமான—கழு- கழுவினென்றி—மலங்கற்சு-
 கலக்கமுற்றழியும்படிக்கு— உரைத்தோனலது - வாதுமொழிந்த
 சம்பந்தப்பிள்ளையுமாகியகுமாரக்கடவுளையன்றி—இல்லைதெய்வங்
 களே - பிரத்திக்ஷமான தெய்வங்கள்வேறில்லை.—(எ-று.) தெய்வங்
 கள் எழுவாய்-இல்லையபயனிலை-ஏ-அசை (சருத்து.) நன்னடித்தொ
 ண்டர்க்குறல்-என்றியாக தேவாரத்திம்மொழிந்தருளினவரும் திவ்
 வியஸ்தலங்களைத்துதியாமலும்திருநீற்றுமகத்துவத்தைக்கைக்கொ
 ள்ளாமலுமிருந்தசமணர்கள் கழுவேறும்படி வாதினால் வென்றவ
 ருமாகியசம்பந்தாவதாரங்கொண்ட குமாரக்கடவுளையுன்றிவெறு
 தெய்வமில்லையென்பதாம். (உக)

தெய்வமணம்புணர் தீகால்வெளிசெய்த தேவரைந்த *
 தெய்வமணம்புண ராரிக்குமருக செச்சையந்தார் *
 தெய்வமணம்புண ருங்குமுலாளைத் தினைப்புனத்தே *
 தெய்வமணம்புணர் கந்தனெண் னீருங்க உதறவே *

(இ-ள்.) தெய்வ-தேவர்களையும்—மண்- பூமியையும்—அம்பு-சு
 லத்தையும்—உணர்-அறிவையும்—தி-நெருப்பையும்—கால்- காந்
 றையும்—வெளி-ஆகாசத்தையும்—செய்த-படைத்த—தே-பிரமா
 வானவன்—வரைந்தது-பொறித்தலிபியை-எய்வ - (குமாரக்கடவு
 ளின னு நாமிரீர்த்தனமான து) செயிக்குமாதலால்—மண்- மாசந்
 த—அம்-அழகிய—புள் - கருடவாகனத்தையுடைய—நாரிக்கு-ந
 ரசிங்கஅவதாரமெடுத்திருமாற்கு—மருக - மருகோனே—செச்
 சையந்தார்-அழகியவெட்சிமாலையையணிந்த—தெய்வ- கடவுளே
 —மணம்புணரும் - வாசனையையணிந்த—குமுலாளை - கூந்தலையு
 டைய (வள்ளி) நாயகியை—தினைப்புனத்தே - தினைப்புனத்திலே
 —தெய்வமணம்புணர்- காந்தருவமணமாகப்புணர்ந்த—கந்தன்-
 குமாரக்கடவுளே—எண்ணீர்- என்றுதோத்திரம்பண்ணுங்கள்—உங்
 கள்-உங்களுடைய—தி-து-வினை—அற- ஒழியும்படி.—(எ-று.)நீர்-
 தோன்றவெழுவாய்-எண்ணீர்-பயனிலை- ஏ- அசை (கருத்த.) திரு
 மால்மருகோனேவெட்சிமாலையையணிந்தோனே - வள்ளிநாயகி
 ளுயத்தினைப்புனத்தின் மணந்த கந்தசுவாமியேயென்று-துதித்தா
 லது பஞ்சபூதமுதலானவற்றைப்படைத்த பிரமாவின் விதியையு
 தீக்குமாதலாலுங்கள்திவினையறும்பொருட்டு அப்படித் துதியுங்க
 ள்-என்பதாம். (ருய)

தீதாவசவ னுபவிக்கமண்ணிலும் விண்ணிலுஞ்செந் *
 தீதாவசவ னியாஞ்செய்வேதிய ரோதியங்காத் - - *
 தீதாவசவ னிமலர்செல்வாசாக் கிரவசத்த - - *
 தீதாவசவன் புறப்பாரொணுமுத்தி சித்திக்கவே - - *

(இ-ள்.) தீதா-பொல்லாங்காகிய—வசவு-இகட்சிச்சொல்லை—அ
 னுபவிக்க- அனுபவித்தற்கிடமாய்—மண்ணிலும்- பூலோகத்திலு
 ம்—விண்ணிலும்-தேவலோகத்திலும்—புகழையும்-போகத்தையு
 ம்பெறதினைத்து—செந்தி-சிவந்தவக்கினிபகவான்—தாவ- ஏறுகின்

ந—அச-ஆட்டை—அனியாயஞ்செய்-சிவகாருணியமில்லாமல் வ
 தைத்துயாகஞ்செய்கின்ற—வேதியோ-மறையோ—தியங்கா-
 இனியப்படித்திசைக்காத—தீ-நல்லநிலை—தா-தந்தருள்வாயென்
 றும்—வசவ-இடபவாகனத்தையுடைய—நிமலர்-பரமசிவனது—
 செல்வா-மைந்தன—சாக்கிரவசத்து-ஆன்மாசாக்கிரவவத்தையி
 லறிவொடிருக்கிறகாலத்திலும்—அதிதா-தூரியாதீதவவத்தையிற்க
 ருவிகரணங்கொளபுகி—வச-வசமாகுங்காலத்திலும்—அன்புறப்
 பாரொணும்-உணக்கென்களிடத்திலன்புண்டாகி கடாகழிக்கவேண்டு
 மென்றுந் துதியுங்கள்—முத்தி-மோகஷமரனது—சித்திக்க - உங்க
 ளுக்குக்கிடைக்குப்படி.—(எ-று.) நீங்கள் தோன்றவெழுவாய்-து
 தியுங்கள்-பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்து.) இம்மையிற்புகழையும்-மறு
 மையிற்போகத்தையும் பெறநினைத்து பழிக்கஞ்சாமல் சிவனைக்
 கொன்று வேள்விசெய்கின்ற மறையோரு முத்திவேண்டிமானால்
 பரமசிவனது மைந்தனை-சாக்கிரவவத்தையிலும் தூரியாதீதத்தி
 லும் எங்களுக்கு நல்லநிலைண்டாக அன்புறவத்தருளென்று துதியு
 ள்தீர்-என்பதாம். (ந.க)

- சித்திக்கத்தத்து வருத்திரபாலக செச்சைகுறிஞ் - - *
- சித்திக்கத்தத்து வரத்தியின்மாவென்ற சேவகவிச் - - *
- சித்திக்கத்தத்து வர்வாய்மொழிமாதரீக் கெணுந்நினைவா - - *
- சித்திக்கத்தத்து வருத்தப்படாதுநற் சேதனமே - - *

(இ-ள்.) சித்திக்க-அடியேனுக்குக்கிடைக்கவாளுவேண்டுமீழ்—த
 த்துவ-தத்துவசொரூபியே—ருத்திரபாலக-சிவனதுமைந்தனை--
 செச்சை-வெட்சிமாலையணிந்த—குறிஞ்சித்திக்க - குறிஞ்சிநிலத்தி
 சைக்கிறைவனே---தத்து-அலைமோதுகின்ற---உவர்-உவர்ப்பையு
 டைய--அத்தியில்-சமுத்திரத்தின்கண்—மா-மாவுருக்கொண்டகுர
 னை---வென்ற-செயித்த--சேவக-வீரனே---இச்சித்து-விரும்பி---
 இக்கத்து-கரும்பும்--அத்துவர்-அந்தசிவந்தபவளமும்--வாய்-வா
 யும்--மொழி-மொழியுமாகும்--மாதரிக்கு-மடவாரிக்கு--எணுந்
 நினை-ஏன்றுநலம்புனைந்துணாக்குங்காமநூலை--வாசித்து - ஒழியா
 மற்படித்து—இக்கத்தத்து - இதற்கினமானவெகுளியினால்—வரு
 த்தப்படாது-அன்புமடையாது—நற்சேதனம்-நல்லஞானவறிவு
 —(எ-று.) கீ-தோன்றவெழுவாய்-சித்திக்கவருளவேண்டும் பயனி

கந்தரந்தாதி. (12) உள்

லை-எ-அசை (கருத்து.) தத்துவசொரூபியே-சிவனதுபுத்திரனே-
 குறிஞ்சி நிலத்திறைவனே - சமுத்திரத்தின்கண் ஞானை வதைத்தவ
 னே-மாதரதுசொல்லைக் கரும்பென்றும்- வாயைப்பவளமென்று
 ம்-நலம்பாராட்டும் காமநூலின்வாஞ்சையையும்-வெகுளியையும்
 - 20 உன்னையறியும் நல்லறிவை-எனக்குக் கிருபைசெய்யவேண்
 டும்-என்பதாம். (10உ)

சேதனந்தந்துறை யென்றுமைசெப்புங் குருந்துறைகாற் - *
 சேதனந்தந்துறை யல்லிமன்வாவிச்செந் தூர்கருத - *
 சேதனந்தந்துறை யென்றறியார்திற நீங்கி நஞ்சே - *
 சேதனந்தந்துறை மற்றுமுற்றாடித் திரிகைவிட்டே - *

(இ-ள்.) சே-அழகிய—தனந்தந்து-திருமுலைப்பாலுட்டி--உறு-
 பெரும்பேராயுற்ற—ஐயென்று- ஐயனையென்று--உமைசெப்பு
 ம்-பார்வதியருமைபாய்மொழியும்--குருந்து-பாலகருகிய குமா
 ரக்கடவுள்--உறை-அமர்ந்தருளிய--காற்சேது-சிவந்தகாலையுடைய--
 அனம்-அன்னங்களும்--தந்துறை-நூலோடுகூடிய--அல்லி-
 ஆம்பல்களும்--மன்-அகலாதிருக்கின்ற--வாவி-தடாகங்கள் சூழ்ந்
 த--செந்தூர்-திருச்செந்திற்பதியை--கருது-நீசிந்தைசெய்--அ
 சேதனம்-அறிவின் மையான--தம்-தங்கள் தங்கள்--துறையென்று-
 சமயக்கோட்பாடென்று--அறியார்திறநீங்கி- தெளியாமலுழலும்
 பரசமயவாதிகளின்கூட்டத்தைநீங்கி--நெஞ்சே-மனதே--சேது-
 சேதுமுதலிய--அனந்தந்துறைமற்றும்-மற்றனெக கடல்நதிகளை
 யும்--உற்றாடித்திரிகைவிட்டு - போய்ப்போய்த்தானஞ்செய்தலை
 வதைவிடுக்து--(எ-று.) நீ - தோன்றுவெழுவாய்--கருது- பயணி
 வை-எ-அசை- (கருத்து.) நெஞ்சமேபரசமயவாதிகளோ டுணங்கா
 மல் சேதுமுதலியதீர்த்தங்களாடக்கருது மனதைவிட்டுப் பார்வதி
 திருமுலைப்பாலுண்ட குமாரக்கடவுள் வாசஞ்செய்கின்ற திருச்
 செந்தூரையேநாடுக-என்பதாம். (10உ)

திரிகையிலாயிர வெல்லாழிமண்விண் டருகிபாதி *
 திரிகையிலாயிர வானந்தநாடகி சேரிமகோத் *
 திரிகையிலாயிர மிக்ஞுமைந்தாசெந்தி லாயொருகால் *
 திரிகையிலாயிரக் கோடிசுந்தீரூடுந் திருத்துளமே *

(இ-ள்.) திரிகையிலாய்-மாறுபடாதநித்தியனே--இரவு-இராக், திரியையும்--எல்-பகலையும்--ஆழி-கடலையும்--மண் - பூமிபையு ம்--விண் - ஆகாசத்தையும்--தரு - மூவரின் முதல்வனாயிருந்து சிருஷ்டித்தவரும்--சிரபாத்திரி-பிரமகபாலத்தைப் பலிக்கலமாக க்கொண்டவரும்--கயிலாயி-கயிலாசத்தையுடையவரும்--ரவு-ஆ ரவாரத்தையுடைய--ஆனந்தநாடகி - ஆனந்தநடனஞ்செய்கின்ற பரமசிவனுக்கும்--சேர்-அவர்-பாலிருக்கின்ற--இமமகாத்திரி- இ மயமலையின்--கையில் இடத்திலுற்பலித்துவளர்ந்த--ஆயி - பார் வதிக்கும்--ரயிக்கும்-மகிழ்வைவினைக்கும்--மைந்தா-புதல்வனே --செந்திலாய்-திருச்செந்திற்பதியோனே--ஒருகால்-ஒருதரம்-- திரிகையில் - குலாலன்சக்கரஞ்சுற்றிவருவதற்குள்--ஆயிரக்கோடி சுற்றேறும் - ஆயிரங்கோடிதரஞ்சுற்றிவருவதாகிய--திருத்துளம்- (எண்னுடைய) மனதைத்திருத்தியருளவேண்டும்--(எ-று.) நீ-தோ ண்றவெழுவாய்-திருத்து-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) நித்தியமா னவனே-சராசரங்களைப்படைத்தும் பிரமகபாலமேந்தியும் ஆன ந்தநடனஞ்செய்து கயிலாசத்திலுறைகின்ற-பரமசிவனுக்கும்-இ மயமலையின் குமாரியாகிய பார்வதிக்குமைந்தனே-திருச்செந்திற் பதியோனே- எண்ணுள்ளமானது குலாலன்சக்கர மொருதரம் சுற் றுவதற்குள் - அனைக்கோடிதரம் சுற்றிவருகின்றது ஆதையடக்கி யருளவேண்டும்-என்பதாம். (ருச)

திருத்துளவாரிகல் போதுடன்சேன்மழை தூங்குஞ்சங்க - *
 திருத்துளவாரிதி கண்மியிலாதுசெயன்மாண்டகிந்தை - - *
 திருத்துளவாரணை செந்தூராயன்னள்செம்மேனியெய்பு- *
 திருத்துளவாரிசுடையிசர்மைந்தாவினிச் செக்கைநல்கே - *

(இ-ள்) திருத்துளவாரி திருத்துழாய்மலைபையணிந்த விஷ்ணு னினது--இகல்-கரியநிறத்தைப்பகைக்கின்ற--போதுடன்-மலை க்கரலத்தோயி--சேண்-ஆகாசத்தினின்றும்--மழைதூங்கும்-ம டைழபெய்கிறது--சங்கது-சங்கினங்களை--இருத்துள-உடையதா யிடமகன்ற--வாரிதி-சமுத்திரம்--கண்மியிலாது-ஓயாமல்முழங் குகின்றது--இசெயன்மாண்டகிந்தை-இந்தவிரகதாபத்தினால்மெ ட்மந்நுகிடக்கின்றவெண்மனதை--திருத்து-ஆற்றுதற்கு--உள- உரியவர்--ஆர்-யார்--ஆல்னை-தாயும்--செந்தூராயன்னள்-பகை

யாகிய செந்திற்பதியை யொத்திருக்கின்றான்--செம்-சிவந்த--மே
 னி-திருமேனியில்--என்பு-எலும்பையும்--உதிருத்தன- உதிரத்தக்
 க திருநீற்றுப் பொடியையுமுடைய--வாரி- நீண்ட--சடை- சடா
 பாரத்தையுமுடைய--ஈசர்-பரமசிவனது- மைந்தா- புதல்வனே
 --இனி-இனிமேல்சகிக்கப்படாதாதலால்--செச்சை- உனதுவெட்
 சிமாலையை--நல்கு-எனக்களித்தருளவேண்டியது--(எ-று.)நீதோ
 ன்ருவெழுவாய் நல்கு- பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்து.) திருமேனி
 யில் நீறும்எலும்பு மணிந்த நீண்டசடாபாரத்தையுமுடைய பரம
 சிவனதுமைந்தனே- கார்காலமும் மாலைப்போதும் ஒத்திருக்கின்
 றன-சமுத்திரமுமுடங்குகின்றது எனனைத்தேற்றுபவரியாவர் அன்
 னையும்பகையாபிரகீகின்றனள்- ஆதலானினிச்சகிக்கமுடியாது உ
 னதுவெட்சிமாலையைத்தந்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (௩௫)

- செச்சையவாவி கலயில்வல்வாயிடைச் சேடனிற்கச் - *
- செச்சையவாவி பராகுஞ்சிகாவல செங்கைவெந்தி - *
- செச்சையவாவி விடுகெனுஞ்செல்வநின் ருளணுகச் - *
- செச்சையவாவி னுயிர்வாழ்வினியலஞ் சீர்ப்பினுமே - *

(இ-ள்.) செச்சைய-வெட்சிமாலையையுடையோனே--வாவு-தா
 வுதலையும்--இகல்-பகையையும்--ஆயில்-கூர்மைபொருந்திய--வ
 ல்-வலிய--வாயிடை-வாயினிடத்தில்--சேடன்- பாம்பு--நிற்க-இ
 ருக்க--செ-சிவந்த--சைய-மலையின் கண்--ஆவி-அதனுயிரை--ப
 ராகும்-உண்ணுகின்ற--சிகாவல- மயில்வாகனமே--செம்- சிவந்த
 --கை-கரகத்தினிலேந்தி--வெம்-வெவ்விய--தி- அனற்பொறியை
 --செச்சைய-ஆட்டுவாகனத்தையுடைய வக்கினிதேவனே--வாவி-
 சரவணப்பொய்கையில்--விடுகெனும் - (பரமசிவன்)-கொண்டு
 போய்விடுகெனவதிலுற்பவித்த--செல்வ- பாலகனே--நின் ருள்-
 உண்ணுடையதிருவடிகளை--அணுகச்சே - நாங்களடையக்கிருபை
 செய்--சை-இகழ்த்தற்கிடமான--அவாவின்-ஐம்புலவாசையால்--
 உயிர்வாழ்வு-உயிரோடுவாழ்வதை--இனியலம் - இனியுட்பேயமல்
 லேம்--சீர்ப்பினும் - செல்வமதிகரிக்கினும்--(எ-று) நீ-தோன்ற
 வெழுவாய்- அணுகச்சே - பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்து)வெட்சிமா
 லையுடையவனே-பாம்பினுயிரையுண்ணுமயில்வாகனனே- பரமசி
 வனிடத்திலனற்பொறியாய்த்தோன்றி வக்கினிதேவனாற்சரவணப்

பொய்கையில் விடப்பட்டதில் வளர்ந்தபாலகனே- இனி நாய்கள் மிகுந்தசெல்வமடையினு மவ்வாசையில்முந்தி புடலையோம்பொ ம்நின்றிநவடியிற் சேர்த்துக்கொள்-என்பதாம், (௩௬)

சீர்க்கைவனப்பு மலர்வேங்கையானவன் செஞ்சிலையோர் - *
 சீர்க்கைவனப்பு னிதத்தவவேடன் நினைவிராக்குஞ் - *
 சீர்க்கைவனப்பு னமதுருக்காட்டிய சேய்தமிழ்நூற் - *
 சீர்க்கைவனப்பு னிமிர்சடையோன்மகன் சிற்றடிக்கே - *

(இ-ள்.) சீர்க்கை-மணந்நிருந் துதல் - வனப்பு- அழகாகும் -- மலர்-புஷ்பங்களையுடைய - வேங்கையானவன் - வேங்கைமரமாய் நின்றவனும் -- செஞ்சிலையோர் - அழகியவில்லையுடையகுறவர்கள் -- சீர்-சந்தேகப்பட்டதன்மையை - கை-கொயித்து - வன- வனத்தில் - புனித-பரிசுத்தமான -- தவவேடன் - தவவேடங்கொண்டவனும் -- நினைவிராக்கும் - நினைப்புணத்தைக்காக்கின்ற - சீர்க்கு-சிறந்தவள்ளி நாயகிக்கு - ஐவனப்புனமது - மலைதெல்வினை கின்றப்புணத்தின்கண் - உருக்காட்டியசேய் - தன்னிசரூபத்தைக்காட்டிய குமரனும் - தமிழ்நூற்சீர்க்கு - இயற்றமிழ்நூலுக்குரிய முப்பதுசீருக்கும் - ஐ புலவனாகியதேவனும் - வன- சங்கையையும் - புல்- அறுகையுமணிந்த - நிமிர் - நீண்ட - சடையோன் - சடாபாரத்தையுடையபரமசிவனது - மகன் - ஹைந்தனுமாகிய முருகக்கடவுளினது - சிற்றடிக்கு - சிறியத்திருவடித்தாமரைகளை யடைதற்கே -

(ஏ-று.) சீர்க்கை-எழுவாய்-வனப்பு-பயனிலை- ஏ-அசை-(சுருத்து-) நினைப்புணத்தில் முன்சந்தேகித்தசந்தேகம்குறவர்நீங்கும்படி வேங்கைமரமாய்நின்றவனும் தவவேடங்கொண்டி வள்ளிநாயகிக்குத்தன்னிசரூபத்தைக் காண்பித்தவனும்- இயற்றமிழ்ப் புலமையை யுடைய பரமசிவனதுஹைந்தனுமாகியக் குமார்க்கடவுளினது திருவடியையடைதலே யழகாகும்-என்பதாம், (௩௭)

சிற்றம்பலத்தைய ரிப்புறெய்தூற்றினி சிந்தையிடுஞ் - *
 சிற்றம்பலத்தை வானூனசீய்மிட் டார்க்குப்பரி - *
 சிற்றம்பலத்தை யருளுஞ்செந்தூரர் பகைக்குலமாஞ் - *
 சிற்றம்பலத்தை பதவாந்தேரீளிலிந் தீவரமே - *

(இ-ள்.) சிற்றம்பலத் தூ-நூனவெளியாகிய - ஐயர்- சுவாமியும் - அன்பு-பத்தியென்னும் - றெய்- றெய்யைவார்த்து - நூல்- ஆக

மதுலென்னும்—திரி-திரியை—சிற்தை—இருதயமாகிய—இடும்-தி
 பமேற்றுகின்ற--சில்-தகழியிலிட்டு--தம்ப ஆன்மாவுக்குப்பற்று
 க்கோடாகிய--லத்தைவர- கிருபையுண்டாகும்பொருட்டு- - ஞா
 னதீபம்-மெய்ஞ்ஞான தீபத்தை--இட்டார்க்கு-ஏற்றினவடியார்க
 ளுக்கு--பரிசில்-நவாக--தம்பலத்தை-தமதுசாயுச்சியமென்னும்
 பலனை--அரு ளும்-கிருபைசெய்கின்ற--செந்தூரர்- கிருச்செந்தி
 றையகருமாகிய கந்தசவாயியினது--பகைக்குலமாம்- சத்துருக்க
 ளாகியவசரக்குலத்தைவேறுத்த--சிற்று-சிறிய--அம்பல- பாண
 மல்ல--தைட்டது- என்னிருதயத்தில்தைத்துவருத்துவது-- அவர்-
 அக்கடவுளது--அம்-அழகிய--தோளில் - புயத்திலணிந்த--இந்தி
 வரம்-நீலோற்பலமாகியபாணமே--(எ-று.) இந்தீவரம்-எழுவாய்-
 தைப்பது-பயனிலை-ஏ-அசை- (கருத்து.) இருதயத்தைத் தகழியா
 க்கி அன்பாகியநெய்யைவார்த்து-ஆகமமாகியதிரியையிட்டுஞான
 த்தைவிளக்காயெற்றின வடியார்களுக்குச்சிதாகாசமானசாயுச்சிய
 பதவியையருளுகின்ற திருச்செந்திறையகர் சத்துருசங்காரஞ்செ
 ய்த பாணமிருக்க அவர்புயத்திலணிந்த நீலோற்பலமாலையே மன்
 மதன்பாணத்திலொல்கருகவெண்குசத்திறற்றைக்கின்றது-என்பதாம்.

- தீவரகந்தரி தாம்பகிராருற வானசெம்பொற் " " *
- தீவரகந்தரி யாநொந்தபோதினிற் செச்சையவிற் " " *
- தீவரகந்தரி சிந்துரைபாக சிவகரண " " *
- தீவரகந்தரி புதிருணதடி சேமநட்பே " " *

(இ-ள்.) தீ-தீய்ந்துபோன—வரகு-வரகென்னுந்தானியத்தில்--
 அந்து-வண்டிகளால்--அரி-அரிக்கப்பட்டபதறையும்--தாம்பகிரா
 ர்-தரம்பங்கிட்டுக்கொண்டார்கள்--உறவான - உறவினராய்--செ
 ம்பொன்றீவர்- சிவந்தபொன்வினையுந்தீவினிருப்பவரும்--அகந்த
 ரியா - பாவத்தைத்தரித்து மனம் பொறுக்கக்கூடாமல்--நொந்த
 போதினில்-வருந்துங்காலத்தில்--செச்சைய - வெட்சிமாலையையு
 டையோனே--இந்தீவர- செங்கழுநீர்மலையையுடையோனே--
 கந்தரி-மலைக்குகையிலிருந்தவள்ளிநாயகியையும்--சிந்துரை-ஆயி
 ராவதத்தினிடம்வளர்ந்த தெய்வயானை நாயகியையும்--பாக-இரு
 பக்கத்திலுமுடையவனே--சிவகரண-சிவகரணம்புரிகின்ற--தி-பு
 தீயை--வர-வரமாகக்கொடுக்கின்ற--கந்த-குமரக்கடவுளே--

ரிபு-சத்தூருக்களை--தீர்-சம்மார்க்குசெய்யத்தக்க--உனதடி-உன
 துதிருவடித்தாமரையே--சேமறட்பு-பொக்கிஷ்டும்உயிர்த்துணை
 யுமாம்--(எ-று.) அடி-எழுவாய்-சேமறட்பு-பயனிலை-ஏ-அசை-
 (கருத்து.) வெட்சிமாலையையும்செங்கழுநீர்மாலையையுமணிகில்ற
 வனே-வள்ளிதெய்வயாண்பாகனே-சிவகர்ணவநீவினர்களுக்கு அ
 னுக்கிரகங்குசெய்கின்றவனே-எனக்குறவென்பவர்கள் பொன்விளை
 யுந்தீவிளிநுப்பவராயினும்-வறுமையால்வருந்துங்காலத்தில் அந்
 து அரித்துதீயந்தவரகையாவ துதவவல்லரோ ஆதலினுனது திரு
 வடியே பொக்கிஷ்டும்உறவுமாம்-என்பதாம். (105)

- சேமரவிக்கம் படையாகவிசுப தேசமுண்ணுந் - - *
- சேமரவிக்கம் பலந்த்ருவாய்செரு வாயவெஞ்சூர் - *
- சேமரவிக்கந் திரித்தாய்வருத்திய தல்தீறென்றல் - - *
- சேமரவிக்கம் புயவாளிவிண்டிரா தெண்டிரையே - *

(இ-ள்.) சேம-சிவந்த--ரவிக்கு-சூரியனுக்கு--அம்-சலத்தை--
 படையாக-அசுரரதுதடையிலக்குமாயுதமாக--விசு-இறைக்கி
 ன்ற--உபதேசம்-உபதேசத்தையும்--முண்ணால்-முப்புரிநூலையும்
 --சேமர்-காப்போராகிய வேதியர்செலுத்தும்--அவிக்கு-அவிர்
 ப்பாகத்திற்கு--அம்-அழகிய--பலம்-நற்பயனை--தருவாய்-அளி
 ப்போனே--செருவாய-பேரினையுடைய--வெஞ்சூர்-கொடியரு
 தனாகிய--சே-வயிரம்பொருந்திய--மச-மாமசத்தினால்--விக்கம்-
 தேவர்கட்டுண்டானவிக்கினத்தை--திரித்தாய்-ஒழித்தவனே--வ
 ருத்தியது-எண்ணத்துண்பப்படுத்துகின்றது--அன்றில்-காமசின்
 னமாகியவன்றிற்பட்சியும்--தென்றல்-அவனதுதேராகியதென்ற
 னும்--சே-கழுத்தின்மணியொலியைச்செய்தலினாலிடபடும்--ம
 சவிக்கு-சுருப்புவில்லும்--அம்புயவாளி-தாமரைப்பூவாகியவம்பு
 ம்--விண்டு-ஆர்ப்பரித்து--இரை-முழங்குகின்ற--தெண்டிரா-
 தெளிந்ததிரையையுடையகடலும்(ஆகியவிவ்வாறும்)--(எ-று.) அ
 ன்றில்முதலியவாறும்-எழுவாய்-வருத்தியதி-பயனிலை-ஏ-அசை-
 (கருத்து.) ஆதித்தனுக்கம்பாகச் சந்தியாவந்தனஞ்செய்யு முந்நூ
 லாளராகிய மறையவரது வேள்விக்குத்தக்கப் பலனளிப்பாரென
 மாமரமாய்நின்றசூரனவென்றவனே-இடபமணியோடுகாமனது

சிவனங்களாகிய அன்றிலும் தென்றலும்-கரும்பும் தாமரைப்பூவு
ம்-கடலும் எண்ணெவருத்துகின்றன-என்பதாம். (சக)

தெண்டன்புரந்தர வக்ருத்தில்வாழ்கந்த சிந்தவிலுத் *
தெண்டன்புரந்தர லோகஞ்செருதுசெந் ரோய்களைவாய் *
தெண்டன்புரந்தர நற்கேள்சிறுவ ரழச்செய்தெம்மைத் *
தெண்டன்புரந்தர் விலிபடிநூக்கிய தீதரகே - - *

(இ-ள்.) தெண்டன்-வணங்குகிறேன்--புரந்து- குறைவறக்காப்
பாற்றி--அரவக்குளில் - திருச்செங்கோட்டுமலையில்--வாழ்வா
ழாநிலம்--கந்த-குமாரக்கடவுளே--சிந்துவில்-சமுத்திரத்தின் கண்
உத்தெண்டன்-வலிமையுடையசூரனை--புரந்தரலோகம் - இந்திர
லோகத்தை--செருது- அழிக்காதபடி--செற்றோய் - வதைத்தவ
னே--களைவாய்-ஒழித்தருளவேண்டும்--தெண்டன்-தெண்டாயுத்
தையுடையகாலன்--புரந்தர்-தொன்றுதொட்டுவருகின்ற --அம்-
அழகிய--நற்கேள்-நற்குற்றத்தாரும்--சிறுவர்-பிள்ளைகளும்--அ
ழச்செய்து-சூழ்ந்துமுறையிடும்படி--எம்மை-எம்முயினாப்பிரி
ந்து--தெள்-தெளிந்த--தன்புரம்-தனதுலோகத்திற்கொண்டுபோ
ய்--தரவின்படி-தனதுகட்டளையில்படி--நூக்கியதீதரகு-தள்ளு
தற்கிடமாகியகொடியநரகாக்கிணையை--(எ-று.)தீ-தொன்றவெழு
வாய்-களைவாய்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) திருஞ்செங்கோட்டு
மலைக்கந்தனே - தேவலோகமழிந்துபோகாதபடி சூரனைவென்
றோனே உண்ண வணங்குகிறேன்- இயமன்வந் தென்குற்றத்தாரும்
பிள்ளைகளும் சூழ்ந்துழும்படி யெண்ணத்தன்னுடையலோகத்திற்
கொண்டுபோய் நரகாக்கிணை செய்யாமற் காத்தருளவேண்டும்-என்
பதாம். (சக)

தினந்தினத்து தரச்செல்வர்பாற்சென் றெனக்கெல்பதோர் *
தினந்தினத்து முதராணலஞ்சுடச் சேர்ந்துகழிந் *
தினந்தினத்து னிகுளை செங்கோட்டினன் செத்திலநீர் *
தினந்தினத்து தலத்துப்பிரசதஞ் செய்யவற்றே *

(இ-ள்.) தி-புத்தி--நந்து-கெட்ட--இனத்து - கட்டத்தாரக்கு
ள்--உதர-உதாரத்துவம்பேசும்--செல்வர்பால்-அயிசுவரியவாண்
ளிடம்--சென்று-போய்--எனக்கெல்பதோர், தன்னைக்கெல்பதோர்

ன்றிரக்கும்படிசெய்கின்றதாகிய—ஓர்-ஓப்பற்ற—நீனம்-வறுமை.
 நோயானது—தினத்தும்-நாடோறும்—உதானலம் - வயிற்றுப்
 பசியாக்கினி—சுட-தகிக்கும்போது—சேர்ந்து-(அதனுடன்) சே
 ர்ந்து—சுழிம்-தகிக்கின்றது—தி-இக்கொடிதான—நம் - நமது—
 தினத்துனி-நித்தியத்துன்பத்தை—கலை- நீக்குகின்ற—செங்கோட்
 டினன்-திருச்செங்கோட்டுமுருகக்கடவுளது—செந்தில்- திருச்செ
 ந்திற்பதியின்—அம்- அழகிய—நீர் - சலமானது—தீன்-இனிய—
 நந்தின்-சங்கினிறம்போல—அத்து-சிவப்பை—உதவ-கொடுக்கின்
 ற—சூப்பு-பவளம்போன்றவதரத்தில்—இரசதம்-வெண்மைநிறத்
 தை—செய்யவற்றே-செய்யவல்லதோ—(எ-று.) நீர்-எழுவாய்-தர
 வல்லதோ-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) திருச்செங்கோட்டு முரு
 கக்கடவுளது திருச்செந்திற்பதியின்றீர்த்தம்-நாம் நாடோறுமிரத்
 தலாலுண்டாகுந் துன்பத்தை யொழிக்கவல்லதாயினும் பவளம்
 போலும் சிவந்தவிதழைசங்குபோலும்வெண்மையாக்கவல்லதோ
 என்பதாம். (சஉ)

- செய்யசெந்தாமரையில்தாமரையுடன் செந்தினைசூழ் - *
- செய்யசெந்தாமரை மாறாசிலம்பிற் கலந்துறையுஞ் - *
- செய்யசெந்தாமரை யென்னுங்குமார சிறுசதங்கைச் - *
- செய்யசெந்தாமரை சேர்வதென்றோவினை செய்தொலைத்தே *

(இ-ள்.) செய்ய-தினைவினைநிலத்தையுடைய—செம் ஒழுங்கான
 —தாமரை-சிறுகுடியென்னுநகரத்தாருக்கு—இல்லாத- தெரியா
 மல்—அமரையுடன்-அப்புணங்காத்திருந்த வள்ளியம்மையை—செ
 ந்தினைசூழ்செய் - செந்தினைக்கொல்லைப்பயினைசூழ்ந்துகொண்டி
 ருந்த—அசை-காட்டாபிம்—தா-தாவுகின்ற—மரை- கடம்பையு
 ம்—மால்-மாணம்—ஆர்-நிறைந்த—சிலம்பில்-மலையின் கண்ணே—
 கலந்துறையுஞ்செய்ய- காந்தருவமணம்புணர்ந்துறையுங்குமாரக்
 கடவுளே—செம்- அழகிய—தாமர்- கொன்றைமாலையையுடைய
 பரமசிவன்—ஐயென்னுங்குமார-ஐயனெயென்றுசொல்லப்பட்ட
 குமாரக்கடவுளே—சிறு-சிறிய—சதங்கை- சதங்கையணிந்த—செ
 ய்ய-அழகிய—செந்தாமரை- உனதுசிவந்ததிருவடித்தாமரையை
 —சேர்வதென்று-யானடையுங்காலமென்றைக்கு—வினை - இருவி
 னைகளையும் - செய்-தூரத்தில்—தொலைத்து-ஒழித்துவிட்டே-எ-று

யான்-தோன்றுவெழுவாய்-என்று-பயனிலை-ஓ-எ-அசை-(கருத்து)
மலையிற்சூடியிருக்குந் குறவரநியாமந் நினைப்புனத்தில்வள்ளியம்
மையை மணம்புணர்ந்தவனே-கொன்றைமாலையையுடைய பரம
சிவஞலையனெயென்று துதிக்கப்பட்டக் குமரர்க்கடவுளே-இருவி
னைப்பரப்பைக்கடந்துன்றிருவடியை யானடையுங்காலமென்றை
க்கு-என்பதாம். (ச௫)

சேதாம்பலதுறை வேறும்பணிகங்கை செல்வநந்தன் *
சேதாம்பலதுறை யாதசிறுயன் நிருமருக *
சேதாம்பலதுறை செவ்வாய்க்குறத்தி திறத்தமுத்திச் *
சேதாம்பலதுறை யீதென்றெனக்குப தேசநல்கே *

(இ-ள்.)சேதாம்பலதுறைவெல்லுந் தீர்த்தமுதலாகிய—பலதுறை
வேறும்-மற்றைப்பலதீர்த்தங்களும்கூட—பணி : வழிபடத்தக்க—கங்
கை-பகீரதியில்—செல்வ-மைந்தனே—நந்தன்சே- நந்தகோபன்-
பாலகருகிய—தாம்பலது- நவநீதக்கள்வராய்க்கட்டிண்டகயிற்றால்
ன்றி—உறையாத- மற்றொன்றுலுங்கட்டிண்ணப்படாத—சிறுய
ன்-சிறுநீரையனாகியிருஷ்ணமூர்த்தியினது—நிருமருக- சிறந்தம
ருகோனே—சேதாம்பலது - சிவந்தவாம்பற்பூநிறத்தைப்போலு
ம்—உறை-உற்ற—செவ்வாய்-சிவந்தவாயையுடைய-- குறத்திதிற
த்த-வள்ளிநாயகிமணாளனே—முத்திச்சே-எனக்கு முத்திக்குமிருக்
கிறதூரத்தை—தாம்பலது-பலதுறையீ தென்று-நற்பல
னைத்தரும் வழியிதுவென்று - எனக்கு- அடியேனுக்கு— உபதேச
நல்கு-உபதேசமருளவேண்டும்—(எ-று.) நீ தோன்றுவெழுவாய்-
நல்கு-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து.) கங்காதேவியின்மைந்தனே,
நிருமான்மருகோனே, வள்ளிநாயகனே, எவற்றினுந் தூரமாயிரு
க்கின்ற மோகூத்தைச்சேரு நல்வழியிஃதென்றடியேற் குபதேசி
த்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (சச)

தேசம்புகல வயிலெயெனச்சிறை புக்கொருகந் *
தேசம்புகல வணவாரிசெற்றவ னீசற்குப *
தேசம்புகல திகவாசகன்சிறி தோர்கில்ன்மாந் *
தேசம்புகல கமுதவிமாணைச் செருச்செய்வதே *

(இ-ள்.) தேசம்- எனக்குறைவிடமும்—புகல்- அடைக்கலத்தா
னமும்—அயிலெயென-வேலா யதமெயென்று சொல்லும்படிசெ

புது—சிறைபுக்கு—சிறையிற்பட்டு—ஒருகம் - ஐந்துதலையிலொன்
 றை—தேசம்பு—இழந்தபிரம்மா—கல - மரக்கலங்களையுடையதும்
 —வண—அழகையுடையதுமான—வாரிசெற்றவன்—வருணனைவியு
 க்டலையுக்கிரபாண்டியன்கிவற்றச்செய்தோனாகிய—நசற்கு—பரம
 சிவனுக்கு—உபதேசம்புகல்—உபதேசஞ்செய்த—அதிக—மிகுதியா
 ண—வாசகன்—மொழியையுடையகுமாரக்கடவுளானவன்—கிறிது—
 சற்றும—ஓர் கிலன்—அறிந்தானில்லை—மா - மாம்பூவாகிய—தேசு—
 ஒளிதங்கிய—அம்பு—பாணமானது—கலகமுதவி - கலகஞ்செய்து
 —மாண—மானினது விழியையுடைய விம்மங்கையுடன்—செருச்
 செய்வது—போர்செய்கின்றதை—(எ-று.) அதிகவாசகன்—எயுவாய்—
 ஓர் கிலன்—பயனில்லை—ஏ—அசை. (கருத்து.) ஒருதலையிலந்த பிரம்மா
 சிறைபட்டு வேலாயுதமேயுனக் கடைக்கலமென்றுசொல்லச்செய்
 தவரும் சமுத்திரத்தைவற்றச்செய்த பரமசிவனுக்குபதேசித்தவ
 ருமாகிய முருகக்கடவுள் மன்மதனதுமாம்பூவாளி யிம்மங்கைமே
 ற்றைத்துப்போர்செய்வதைசற்றுமறிந்தாரில்லை—என்பதாம். (சரு)

- செருக்கும்பராக வயிராவதத்தெய்வ யானைமணஞ் - *
- செருக்கும்பராக தனந்தோய்கடம்ப செகமதநூல் - *
- செருக்கும்பராக மநிருபனந்தந் தெளிவியம்பு - *
- செருக்கும்பராகம் விடுங்கடைநாளுந் திடம்பெறவே - *

(இ-ள்.) செரு—போரினையும்—கும்ப - மத்தகத்தையும்—ராக—
 கோபத்தையுமுடைய—அயிராவத—அயிராவதத்திடம்பவளர்ந்த—
 தெய்வயானை—தெய்வானைநாயகியினது—மணம்—வாசனையையும்—
 செருக்கும்—இறுமாப்பையும்—பராக—மலர்த்தாதுக்களையுமுடைய—
 தனம்—கொங்கையில்—தோய்—முழுக்குகின்ற—கடம்ப—வெட்
 சிமாலையையுடையவனை—செக—உலகத்திலுள்ள—மதநூல்—சமய
 சாஸ்திரங்களின்—செருக்கும்—மயக்கத்தையும்—பராகம்—இதரவே
 தாக்கமங்களையும்—நிருபன்—நிருமித்ததேவனை—அந்தம்—முடிவா
 ணபொருளை—தெளிவி—இஃதென்றெனக்கு விளக்கியருளவேண்டு
 ம்—அம்புசொர்—தாமனாயில்வாசஞ்செய்கின்ற பிரமாக்களெல்லா
 ம்—உக்கு—இறந்து—உம்பராகம்விடும்—தேவர்களெல்லாமழிகின்ற
 —கடைநாளுந்—இறுகிகாலத்திலும்—திடம்பெற - அடிபேணித்தி
 யத்தவமடையம்பொருட்டு—(எ-று.)நீ—தோன்றுவெழுவாய்—தெ

ளிவி-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) அயிராவதத்திடம்வளர்ந்ததெய்வயானையதழுவங் கடப்பமாலையையுடையவனே உலகமயக்காகிய பரசமயவழியில்மயங்காமலும்- பிரம்மாதிதேவர்களழியுங்காலத்திலழியாமலும் - நித்தியத்துவமடையும்பொருட்டு அவற்றில்முடிவானபொருளை யெனக்குவிளக்கியருள்-என்பதாம். (சசு)

திடம்படுகத்துங் கெடர்க்கைமலோகச் சிலுகுமச்சோ - - *

திடம்படுகத்துந் திரித்தம்புவாலியு ரத்தும்பத்துத் - - *

திடம்படுகத்துந் தெரித்தான்மருக திருகுமும்ம - - *

திடம்படுகத்துங் கநகங்குனித்தவன் கேயெனுமே - - *

(இ-ள்.) திடம்-உறுதிநிலை--படு-அழிகின்ற--உகத்தும்-புகாந்தத்திலும்--கெடர்-நிலைகெடாது நித்தியராயிருப்பீர்கள்--கம்-ம-பூர்வவினையால்--லோக - உலகத்தில்கணுண்டாகிய--சிலுகு-நஷ்டஹத்திரயங்களையும்--அச்சேர்திடம்படுகத்தும்- அக்கல்விச்செருக்கைத்தருங்கணிதநூலைபிதற்றுதலையும்--திரித்து - மாற்றுதல்செய்து--அம்பு-முன்னிராமபாணத்தை--வாலி- வாலியினுடைய--உரத்தும்-மார்பிலும்--பத்து- புத்தென்கிற--திடம்படு - வலிமைபொருத்திய--கத்தும் - இராவணனுடையதலைகளிலும்--தெரித்தான்-செலுத்தியபுராமருடைய--மருக- மருகோனே--திருகு-மாறுபட்ட--மும்மதின்- முப்புரங்களும்--தம்படு-தோற்றியவிடத்திலேயே--உக- நீருகிவிழ--துங்க-உயர்ந்த--நகம் - மகமேருவை--குனித்தவன்-வில்லாகவளைத்த பரமசிவனது--செயெனும்-மைந்தனாகிய குமாரக்கடவுளென்றுதுதியுங்கள் - (எ-று.)நீங்கள்-தோன்றுவருவாய்-கெடர்கள்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.)நமர்ர்கள் நீங்களிஷ்டஹத்திரயங்களையும் சத்தமுஞ் சோதிடமுமாகிய நூல்களைப்பிதற்றுதலையுமொழித்து- இராவணனையும்வாலியையுஞ்சங்கரித்த திருமான் மருகோனே மேருவில்லினூற் திரிபுரதகனஞ்செய்த பரமசிவனதுமைந்தனெயென்று. துதிப்பீர்களானால் புகாந்தகாலத்திலுமழியாமனித்தியராயிருப்பீர்கள்-என்பதாம். (சசு)

செயவல்புந்தி வனவாசமா துடன் செர்ந்தசெந்திற் - - *

செயவல்புந்தி கனிசாசிராந்தக செந்தவென்னிற் - - *

செயவல்புந்தி பனிப்பானுவெள்ளிபொன் செங்கதிரோன் - - *

செயவல்புந்தி தடுமாறவேதருஞ் செந்மயிலேற - - *

(இ-ள்.) சேய-அழகினைபுடைய—அன்பு-இச்சையோடு—உந்தி-
 காய்பாற்றிய—வன-காட்டில்—வாச-வாசஞ்செய்த—மா-தூடன்-
 வள்ளிநாயகியுடன்—சேர்ந்த-கூடியிருந்த—செந்தில்- திருச்செந்
 தூரில்வாழாநிற—சேய- குமாரக்கடவுளே—வன்பு- வலிமையி
 ல்—உந்து-உயர்ந்த—இகல்-மாறுபாட்டையுடைய—நிசாசராந்த
 க- அகரர்குலத்திற்கியமனே—சேந்த-கந்தனே—என்னில்- என்று
 துதிப்பீராகில்—சேயவன்- செவ்வாய்—புந்தி- புதன்—பணிப்பா
 னு-சந்திரன்—வெள்ளி- சுக்கிரன்—பெரன் - விபாழம்—செங்கதி
 ரோன்-ஆதித்தன்—சேயவன்- அஃவாதித்தன்மைந்தன்சனியாகிய
 நவக்கிரகங்களில்வுக்கிரோதையத்தால்—புந்திதபிமாறவேதரும்-பு
 த்தியைச்சலனப்படுத்திகின்ற—சேதமின்று - கேடில்லை—(எ-று.)
 சேதம்- எழுவாய்-இன்று- பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து.) காய்பா
 றேழும் புணத்திலிருந்த வள்ளிநாயகிபேரிலன்புகூர்ந்த செந்திநா
 யகனே, அசரர்குலந்தகனே- சேந்தனேஎன்று துதிக்கின்றவர்க
 ளுக்கு நவக்கிரகங்களின் வக்கிரோதையத்தாலாகுந் திமையில்லை
 என்பதாம். (சஅ)

- சேதகமொன்று மனாதிபுந்தாதையுந் தேடரியார் - *
- சேதகமொன்றுஞ் சதங்கையுங்கிண்கிணி செச்சையந்தார் - *
- சேதகமொன்றும் வகைபணியாயினித் தீயவினைச் - *
- சேதகமொன்று மநியாதுழலுயிர்ச் சித்திரமே - *

(இ-ள்.) சேதகமொன்று- ஒருதலைபின்னமான—மண்- நிலைபெ
 ற்ற—ஆகியும் - பிரம்மாவும்—நாதையும் - அப்பிரமாவின் மூதை
 யாகிய மகாவீஷ்ணுவும்—தேடரியார்- தேடுதற்கரிதான பரமசிவ
 னது—சே-மைந்தனே—தகமொன்றும்- தகுதியாய் முழங்குகின்
 ற—சதங்கை-சதங்கையையும்—அம்-அழகிய—கிண்கிணி- கிண்கி
 ணியையும்—செச்சை-வெட்சிமாலையையுமுடைய—அம்- சிகோஷி
 டமாகிய—தான்- திருவடித்தாமரையில்—சேது- சிவந்த—அகம்-
 என்னிருந்தமானது—ஒன்றும்வகை - கூடுமவண்ணம்—பணியா
 ய்-அருள்செய்யவேண்டும்—இனி-இனிமேல்—தீய-கொடிய—வி
 னை-இருவினையாகிய—சேதகம்-சேந்நினுள்ளே—ஒன்றுமநியாது-
 ஒருநெறியுமநியாமல்—உழல்-கிடந்துழலுகின்ற—உயிர்- ஆனியி
 ல்வாழ்க்கை—சித்திரம்-பொய்யாயிருக்கின்றது—(எ-று.) நீ-தோ

ஸ்ரீவெழுவாய்-பணியாய்-பயனிலை-ஏ-அசை- (கருந்து) நர்ண்மு
கணுந்திருமாலுமறியவொண்ணுத் பர்மசிவனது மைந்தனே- இரு
வினைச்சேற்றிலமுந்தி வருந்து மெண்ணுயிர்வாழ்க்கைநித்தியமல்ல
வாதலா லுன்றிருவடி யென்மனம்பற்றும்வகையருள்-ள்-ம். ( )

சித்திரமிக்கன வில்வாழ்வெனத்தெளி யுந்தவவா *
சித்திரமிக்க நெறிக்கழிந்தேற்கினிச் செச்சைநல்லி *
சித்திரமிக்க தனக்குறத்தோகை திறத்தமுத்தி *
சித்திரமிக்க வருளாய்பிறவிச் சிகையறவே - * *

(இ-ள்.) சித்திரம்-பொய்யாகிய—இக்கனவு- இப்போதுகாணுநீ
கருப்போலாகும்—இவ்வாழ்வு-பாசபந்தங்களாற்சிக்கிய மனைவா
ழ்க்கையானது—எனத்தெளியும்- எண்ணுநிச்சயத்தைக்கொடுக்கினீ
ற—தவவாசி-தபோபலத்தின்—திரம்- உறுதியைநாடாமல்—இக்க
ள்-கருப்புளில்லையுடையமன்மதனது--நெறிக்கு-காமநூல்வழியில்
—அழிந்தேற்கு-கெட்டவெனக்கு—இனி- இனிமேலாவது—செச்ச
சை- வெட்சிமாலையைப்புணையும்—நல்- திவ்வியமான—விசித்திர-
அழகனே—மிக்க-பெருத்த—தன- கொங்கையையுடைய—குறத்
தோகைதிறத்த - குறவரீவளர்த்த வள்ளிநாயகனே— முத்திசித்தி-
மோட்சப்பேருனது—ரமிக்க- குறைகீர்ந்து திருப்தியாக்கும்படி
—அருளாய்- நீகிருபைசெய்யவேண்டும்—பிறவிச்சிகை- எனதுச
னனமரணபந்தங்கள்—அற- அறும்பெர்ருட்டு—(எ-று.) நீ- தோ
ஸ்ரீவெழுவாய்-அருள்வாய்-பயனிலை-ஏ-அசை, (கருத்து.) வெட்சி
மாலையோனே-வள்ளிநாயகனே- ஆத்மாவுக்குறுதியானதவத்தை
நாடாமல்சுத்திப்பவிஷயத்திலாழ்ந்து பொய்யுங்கனவும்போன்ற
மனைவாழ்க்கைவிருக்கின்ற வெனக்கினியாகிலு முத்தியெய்தும்
பொருட்டும் சனனமரணமறும்பொருட்டும் அதைநடக்கிருபை
செய்யவேண்டும்-என்பதாம். (ரும)

சிகைத்தோகைமாமயில் வீராசிலம்புஞ் சிலம்பம்புரா *
சிகைத்தோகைமாமயில் வாங்கிப்பொருது திசைமுசுக்வா *
சிகைத்தோகைமாமயில் வானில்வைத்தோவெஞ் செருமகள்வா *
சிகைத்தோகைமாமயில்செவ்விறக்கீர்சொற் நித்தித்ததே - *

(இ-ள்) சிகை-கொண்டையையும்--தோகை- தூவியையுமுடைய
ய- மா-பெரிய - மயில்வீரா- மயிலேறும்வீரனே--சிலம்பும்-கி

ரவுஞ்சுகிரியையும்—சிலம்பு-முழங்குகின்ற—அம்புராசி-சமுத்திர
 த்தின்கண்--கை-ஒழுங்காக--தோகை-துவசத்தையுடைய--மா-மா
 மரமாய்நின்றசூரையும்—மய்- இரூளுக்கு—இல்- இடமாகியகா
 யையையும்—வாங்கி-விலக்கி--பொருது-போர்செய்துவென்று--
 திசைமுகன்-நான்முகப்பிரமன்—வாசி-பிரணவப்பொருளறியாம
 ல்வாசித்தகுற்றத்திற்கு—கைத்து-கோபித்து--ஒரு-மகிழ்ச்சியை
 —மாமய்- அழகுக்கு—இல்- இரூப்பிடமாகிய—வானில்- தேவரு
 கைத்தில்--வைத்தோ- விளைத்தவனே—வெஞ்செரு-வெவ்வியபோ
 ரிற்சிறந்த—மகள்வாசி - பாண்டியனது குதிராமுகத்தையுடைய
 பெண்ணுக்கு—கைத்தோ - அக்குதிராமுகத்தைத்தீர்த்தவனே—
 கைமா-அயிராவதம்வளர்த்த—மயில் - தெய்வானையினது—செவ்
 வி-கலவிப்புதுமையினும்—நற்கீரர்சொல்-நற்கீரர்சொல்லிய திரு
 முருகாற்றுப்படை—தித்தித்தது- (உனக்கு) இனிமையாயிற்று—
 (எ-று) சொல்-எழுவாய்-தித்தித்தது-பயனிலை-ஏ-அசை(கருத்து)
 மயில்வீரனே- மாவாய்நின்றசூரையும் கிரவுஞ்சுகிரியையும் மா
 யையையும்மறச்செற்று - அமராபதியையாழீடெற்றினவனே - பிரமா
 வைக்கோபித்தவனே - தெய்வானையின் கலவியின்பத்தினும்நற்கீ
 ரீதுதித்தபாடல் குதிராமுகத்தையுடையபெண்ணுக்கு அம்முத்
 தைமாற்றின வுனக்கு இனிமையாயிற்று-என்பதாம். (ருக)

தித்திக்குந்தொந்திக் குதித்தம்புரியுஞ் சிவன்செவிபத் - *
 தித்திக்குந்தொந்திக் கறமொழிபாலக தேனலைத்துத் - *
 தித்திக்குந்தொந்திக் கிளையாய்விளையுபிரிக் குஞ்சிதைதோற் ,, *
 தித்திக்குந்தொந்திப் பனவேதுசெய்வீனைத் தீவிலங்கே - *

(இ-ள்.) தித்திக்கும்- தித்தியென்னுந்தாளத்துக்கும்—தொந்திக்
 கும்-தொந்தியென்னுந்தாளத்திற்குமேற்க — நித்தம்புரியும் - நட
 னஞ்செய்கின்ற—சிவன்-பரமசிவனது—செவிபத்தித்திக்கு- இரு
 செவிவளின்புலனிடத்தி—உந்து-றுழையும்படி--ஒம்- பிரணவப்
 பொருளை—திக்கறமயக்கநங்க—மொழி - உபதேசித்த—பாலக-
 பாலனே—தேனலைத்து-பலகாரவைத்தியத்தாற்றேறொழுகி--
 தித்திக்கும் - இனிப்புற்றிருக்கின்ற—தொந்திக்கு - வயிற்றையுடை
 யகண்பதிக்கு--இளையாய் - இவையோனே—விளை- கருப்பையின்று
 ருவான—உயிர்க்கும்-சிவனுக்கும்—சிதை- அழிந்துபோகின்ற--

தோற்றித்திக்கும்- தோற்பையாகியவுடம்புக்கும்-தொந்திப்பன்
வேது- சம்பந்தப்பட்டுப்பிறப்புண்டாவதற்குக்காரணம்-செய்-
யுண்முன்னியற்றிய-வினை-இருவினையினது-தி-கொடிய-வில்
ங்கே-தனை-எ-மு- (எ-மு.) நீ- எனுந்தோன்றுவெழுவாய்- சொல்
லென்-னு-பயனிலையைக் குறிப்பாகக்காட்டிநின்றது. (கருத்து.)
தித்தித்தொந்தியென்று நடனஞ்செய்யும் பரமசிவனது திருச்செ
வியிற் பிரணவப்பொருளை மயக்கறவுபதேசித்தபாலகனே - தொ
ந்திவிநாயகருக்கினையோனே- உடலுமுயிருஞ் சம்பந்தப்பட்டுப்
பிறவியுண்டாவதற்கு முன்செய்த வினைப்பாசந்தான் காரணமொ
நீசொல்-என்பதாம். (௫உ)

திவிலங்கங்கை தரித்தார்குமார திமிரமுந்நீர் *
திவிலங்கங்கை வருமான்மருக தெரிவற்றவான் *
நீவிலங்கங்கை வரவாவினாக்குத் திரிந்தமுலுந் *
திவிலங்கங்கை யமன்றொடராமற் நிதம்பெறவே *

(இ-ள்.) தீ-கரத்திலக்கினியையும்-விலம்- புயத்திலில்வத்தை
யும்-கங்கை-சென்னியிற்கங்கையையும்-தரித்தாரி- தரித்தபரம
சிவனது-குமார-மெந்தனே-திமிர- இருணிமர்ன-முந்நீர்-
சமுத்திரமும்-தி-வறண்டுபொகத்தக்க-வில்-வில்லின்--அங்கம்-
விதையில்-கைவரு- வல்லவரான-மான்மருக - திருமான்மரு
கோனே-தெரிவற்ற-அறிதற்கரிய-வான்-பெரிய-திவில்- திவுச
ளிலும்-அங்கங்கு-மற்றுப்பலவிடங்களிலும்-ஐவர்- பஞ்சேந்தி
ரியங்களால்-அவாவு-இச்சிக்கத்தக்க-இரைக்கு- உணவிலிப்பொரு
ட்டு-திரிந்தமுலும்-அலைந் துதிரிசின்ற -தி- புத்தியினது-விலங்
கம்-பலத்தொடர்ச்சியை-சை-ஒழிக்கவேண்டும்-யமன்றொட
ராமல்-இயமன்றொடர்ந் துபற்றாமல்-நிதம்பெற-உனதுதிருவடி
யிலின்புற்றுறுதிப்படும்பொருட்டு - (எ-மு.) நீ-தோன்றுவெழு
வாய்-கை-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) கங்கையும்வில்வமுஞ்சூடி
யனலெந்திய பரமசிவனதுமெந்தனே- கடலும்வறநுட்படி விற்
பேர்செய்யுந் திருமான்மருகோனே-என்னை நமன்பிடித்துக்கொ
ள்ளாமல்-யானுன்னடியையுறுதியாய்ப்பற்றுட்படி யைம்புலன்
களினிச்சையை யொழித்தருள்-என்பதாம். (௫௩)

தித்தத்தத்தத்தித்தித்தித்தித்தித்தித்தித்தித்தித்தி *
தித்தத்தத்தத்தித்தித்தித்தித்தித்தித்தித்தித்தித்தி *
தித்தத்தத்தத்தித்தித்தித்தித்தித்தித்தித்தித்தித்தி *
தித்தத்தத்தத்தித்தித்தித்தித்தித்தித்தித்தித்தித்தி *

(இ-ள்.) திதத்தத்தத்தித்த - திதத்தத்தத்தித்தவென்னுந் தாளம
 னங்களை—திதி-திருநடனத்தாற்காக்கின்ற—தாதை- பரமசிவனுட
 —தாத-பிரமணம்—துத்தி-படப்பொறிவினையுடைய—தத்தி-பு
 ம்பினுடைய—தா-இடத்தையும்—தித- நிலைபெற்று—தத்தி- த
 ம்புகின்ற—அத்தி - சமுத்திரத்தையும்பாயலாகக்கொண்டு—ததி
 தயிரானது—தித்தித்ததே - தித்திக்கின்றதென்று—து-உண்டகல்
 ணணும்—துதித்தி-துதிசெய்துவணங்குகின்ற—இதத்தி- பேரிட
 பசொருபியான—ஆதி-முதல்வனே—தத்தத்தி- தந்தத்தையுடைய
 ய—அத்தி - ஆயிராவதத்தால்வளர்க்கப்பட்ட—தத்தை - கிளிபே
 ன்றதெய்வயானைக்கு—தாத - தொண்டனே—திதே- தீமையே—
 துதை-நெருங்கிய—தாது - சப்ததாதுகளானிறைந்ததும்—அக
 து-மரணத்தோடும்—உதி- சன்னத்தோடும்—தத்து - பலத்தது
 ளோடும்— அத்தி - இசைவுற்றதுமான— அத்தி - எலும்புகலை
 மூடிய—தித்தி-பையாகியவிவ்வுடல்—தி-அக்கினியினால்—தி- தகி
 கப்படுகின்ற—திதி- அந்நாளிலே—துதி- உண்ணத்திக்கும்—தி
 புத்தி—தொத்தது-உனக்கேயடிமையாகவேண்டும்—(எ-று.) தி-
 முவாய்-தொத்தது-பயனிலை-ஏ-அசை - (கருத்து.) திதத்தத்தத்தித்
 தவென்னுந்தாளத்தானடிக்கும் -பரமசிவனும்-பிரிமாவும்-தயினை
 யுண்டு பாற்கடலையும் ஆதிசேடனையும் பாயலாகக்கொண்ட திரு
 மாலும்-வணங்குகின்றமுதல்வனே - தெய்வயானைதாசனே-சனலை
 மரணத்திற்கிடமா யெலும்புமுதலிய தாதுகணிற்றைந்த பொல்லா
 தவிவ்வுடற்பை-தியில் வேகுங்காலுண்ணத் துதிக்குமென்புத்தியை
 யுனதடியிணைக் காட்டித்தவேண்டும்-என்பதாம். (ருச)

திதோமரணந் தவிரும்பிறப்பறுந் தியதற்புந் - - *
 திதோமரணம் பூரமீதுகானவர் சேனைமுற்றுந் - - *
 திதோமரணந் தனபூசுரர் திரண்டேத்தியமுத் - - *
 திதோமரண மலையாளியென்றுரை தென்னுறவே - - *

(இ-ள்.) திதோ-திங்குமாத்திரமோ --மரணம்- இறப்பும்--புவி
 ளும்-ஒழியும்--பிறப்பு- சன்னமும்--அறும் - நீங்குமாதலால்—தி
 ய-கொடியதொழிலை—கல்-கற்கின்ற—புத்தி-மனமே—தோம்- கு
 ற்றத்திற்கு—அரண்-இடமாகிய—ஆம்பரமீது-சமுத்திரத்திலே—
 தானவர்-அசுரருடைய—சேனைமுற்றும்- சேனை திணத்தையும்—
 தி-தகித்த—தோமர-கைவேலையுடையோனே—ணந்தன- கிருபை
 யாளனே—பூசுரர்-வேதியர்கள்—திரண்டு- கூட்டமாகக்கூடி—ஏத்
 திய-வணங்கத்தக்க—முத்து - சரவணமுத்தையனே—சுது- இந்த

—ஓமரண-மறையோர்செய் வேள்வியினவிர்ப்பாகத்திற் றூரியவ
 னே—மலையாளி-குறிஞ்சிநிலத்தையாள்பவனே—என்றுரை- என்
 னுதுதிசெய்--தென்னுற- அழகுபெறும்படியாக—(எ-று.)நீ-தோ
 ண்றவெழுவாய்-உரை-பயனிலை-ஏ-அசை (கருத்து.) தீமையையே
 கருதுகின்றபுத்தியே- சமுத்திரத்தில்கண் ணைசுரர்கிரையறமாய்த்த
 வேலையுடையவனே வேதியர்க டொழத்தக்க சரவணமுத்தானவ
 னே-மறையோர்செய்யும் யாகத்தினவிர்ப்பாகத்திற் றூரியவனே-
 குறிஞ்சிநிலத்திற்கிறைவனான கந்தனே-யென்றுதுதித்தாலுன து தீ
 மைமாத் திரமல்ல சன்னமரணமுமறும்-என்பதாம். (௫௫)

தென்னவனங்கனஞ் சூழ்காத்திரிநக சூலகரத் - *
 தென்னவனங்கனந் தப்பதநீட்டினன் செல்வமுன்பின் - *
 தென்னவனங்கனன் வீற்றாற்புருத்திய தென்னவின்னந் *
 தென்னவனங்கனங் கைக்கிலைக்கூனையுந் தீர்த்தருளே *

(இ-ள்.) தென்னவனம்-தென்னஞ்சோலைகளையும்—கனம்-மேக
 ங்கள்—சூழ்-கவிந்திராநின்ற—கா- பூஞ்சோலைகளையுமுடைய—தி
 ரிநக-திருத்தணி—பரங்குன்று-செங்கோடென் னு முண் றுமலைகளை
 யுமுடையோனே—சூலகர-கையிற்சூலாயுத்தையுடைய—தென்
 னவன்- தென்றிசைத்தலைவனாகியமன து—அங்கனந்த-உருவழிய
 ம்படி--பதநீட்டினன்-திருப்பாதத்தநீட்டியுதைத்தபரமசிவன து
 --செல்வ-மைந்தனே--முன்-முற்காலத்தில்—பின்-பின்னேகூனையு
 டைய --தென்னவன்-பாண்டியன து---அங்க- உடலை--நன்னீற்றா
 ல்-நன்மையைத்தரும்விபுதியினால்--திருத்தியதென்ன - நிமிர்த்தி
 ன துபோல---இன்னம்-இப்போதும்---தென்ன- வனப்புவாய்ந்த
 ---அனங்கன்-மன்மதன து---அம்-அழகிய--கை-கையிற்பிடித்த---
 சிலை-கருட்டவிலினை து---கூனையும்-வளைவையும்--தீர்த்து-நீக்கி---
 அருள்-மதனென்மேற்பாணப்பிடியோகஞ் செய்யாதபடி உன்மா
 லையைத்தந்தருளவேண்டும்--(எ-று.) நீ-தோண்றவெழுவாய்-தீர்த்
 தருள்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) திருத்தணிகை திருப்பரங்கு
 ண் று திருச்செங்கோடென் னு முண் றுமலைகளிலுமுறைபுலனே-கூ
 ற்றையுதைத்த பரமசிவனதுமைந்தனே - முன் பாண்டியனதுகூ
 ணை நிமிர்த்தினதுபோல என்னவருத்த மன்மதன் கருப்புவில்லை
 வளைத்தலையுந் தீர்த்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (௫௬)

தீத்தன்பரவை வெருநீங்கிச்செய்தொழ்ச் செல்பதவுத் - *
 சீக்கல்பரவை மமையிடமாங்குறை சீங்கறவெ - *

தீத்தன்பரவை தழைக்கவிண் காவெனச் சென்றியின்மேற் - *
 தீத்தன்பரவையில் வேலத்தனெரு சிலத்தனே - *

(இ-ள்.) தீத்தன்-கிரணங்களை யுடைய சூரியன்---பரவு-சஞ்சரிக்கி
 ன்ற---ஐ-அழகிய---வெளி-ஆகாசத்தையும்---நீங்கி - கடந்த---செ
 ய்-பிள்ளையாகிய பிரமாவும்---தொழ-வணங்கும்படி---செல் - செ
 ன்று---பதவுத்தீத்தன் - பாசத்தையூர்த்தாண்டவமாகவெடுத்த திரு
 மாலும்---பரவை-சமுத்திரமும்---முறையிட-ஆலறுகையில்--மா-
 மாவுருக்கொண்டுநின்ற குரனல்--குறை - உண்டான குறைபாட்
 டையும்---தீங்கு- தீமையையும்---உறவே-முழுதும்---தீத்து - அந்
 துப்போகும்படியொழித்து---அன்பர் - அடியார்களுடைய---அ
 வை-கூட்டம்---தழைக்க-அதிகரிக்கும்படி--விண்- அமராபதியை
 ---காவென-காப்பாற்றென்று சொல்லி---சென்றியின்மேல் - முடி
 யின்மேல்---தீத்தன்-கங்கையைச் சூடிய பரமசிவன்---பரவு- துதித்
 த---ஐயில்-கூரிய--வேல் - வேலாயுதத்தை--அத்தனே - கரத்திலு
 டைய முருகக்கடவுளே--குருசிலத்தனே-குருவாகிப் பரமசிவனுக்
 குப் பிரணவப்பொருளை யுபதேசித்த நற்குணக்குன்றமே--(எ-று.)
 (சுருத்து.) திருநெடுமால் முறையிடுகின்ற கைக்கண்டி சமுத்திரத்தி
 ன்கண் மாவருக்கொண்டுநின்ற குரணவதைத்துப் பத்தர், குழாந்
 துன்பமற்று வாழும்படி யமராபதியைக் காப்பாற்றென்று பரம
 சிவன் சொல்லுங்கால் வணங்கி யப்படியே முடித்த வேலாயுதனே-
 அப்பரமசிவனுக்குக் குருவாயுபதேசித்தவனே-என்பதாம். (௫௭)

சிலங்கனமுற்ற பங்காகரசல தீரக்கதி - *
 சிலங்கனமுற்ற முத்தூர்செந்தூரசி கண்டியஞ்சு - *
 சிலங்கனமுற்ற வேதனைமேவித் தியங்கினனிசி - *
 சிலங்கனமுற்ற விப்பிறப்பூழனிச் சேர்ப்பதல்மே - *

(இ-ள்.) சீலம்- தயாளத்திலும்--கன- மகத்துவத்திலும்--முற்
 ற- மேற்பட்ட--அபங்கா- பங்கமிலாதவனே--கர - கோபத்தை
 யுடைய--சலதி-சமுத்திரத்தின்கண்--ரக்க-அசுரக்கூட்டமாகிய --
 நிசி-இருளை--லங்கன-சடிந்தவனே--முற்றம்- முன்றிலின்கண்--
 முத்து-முத்துகள்--உளர்- இறைந்திருக்கின்ற--செந்தூர்- திருச்
 செந்தூரில் வாழ்பவனே--சிகண்டி-மயில்வாகனனே--அம்- அழ
 கிய--சசி-பரிசுத்தமானவனே--லங்கனம்-பசியாகிய வக்கிரியினு
 ல்--உற்ற-பொருந்திய--வேதனை-வருத்தத்தை--மேவி- அடைநீ
 து--தியங்கினம்- மயங்குகின்றேன்--சிசி- இதுமிகவுமிதழ்ச்சியா
 னு--லங்கனம்- பங்கமாம்--முற்ற- முழுதுமாதலால்--இப்பிறப்

புற- இப்படிப்பட்டசனனத்திலே—இனி- இனிமேலும்—சேர்ப்பது-சேர்ப்பண்ணுவது—அன்று- நன்றல்ல—(எ-று.) இக்கவியிரண்டும்- சேர்ப்பதெண்ணுமொரோயெழுவாயும்- அன்றெண்ணுமொரோபயனிலையையுந் கொண்டுமுடிந்தன (சுருத்து.) பரிமதந்வனேசமுத்திரத்தில்கண்ணசுரர்கினையையாய்த்தவனே திருச்செந்தூர்நாயகனே-மயில்வாகனனே-பரிசுத்தமானவனே- உதராக்கிலிக்கே யினாதேடிவருந்துகின்ற யிகழ்ச்சிக்கிடமான விச்சனனத்தையிலும் யான்டையாதிருக்கும்படி யெழுந்தனன்று-எ-ம்.)

- சேர்ப்பதுமாலய நீலோற்பலகிரித் தெய்வவள்ளி - *
- சேர்ப்பதுமாலய முற்றொனப்பலர் செப்பவெப்புச் - *
- சேர்ப்பதுமாலய வந்தைமலையாக்கைக சிதைவநல்முன் - *
- சேர்ப்பதுமாலய வாசவன்செப்பிய செப்பதத்தே - *

(இ-ள்.) சேர்-நெருங்கியிருக்கின்ற---பதும் - தாமரைகளும்--- ஆல-அசைகின்ற---அம்- சலத்தில்கண்---நீலோற்பல- செங்கழுநீர்மலர்கின்ற---கிரி-திருத்தணியில்வாழும்---தெய்வ- தெய்விகமாகிய---வள்ளி-வள்ளியம்மைக்கு---சேர்ப்ப---தலைவனே- - துமா- தும்பலினால்---லயமுற்றூர்-மரணமடைந்தார்---என-என்று---பலர்-பலரும்---செப்ப- சொல்ல---வெப்பு- வெதும்புகின்ற---சேர்ப்பது- சிலேத்துமமும்---மால்-மயக்கமும்---அயவத்தை-பஞ்சாவல்லைகளும்---மலி-நிலைபெற்ற---ஆக்கை- இவ்வுடல்- சி-தவதன்முல்- அழிவதற்குமுன்னமே---சேர்ப்பது- எண்ணச்சேர்த்தருளவேண்டும்---மால்-விஷ்ணுவும்---அய-பிரம்மாவும்---வாசவன்- இத்திரனும்---செப்பிய-புகழ்ந்தோதிய---செ-சிவந்த---ட-தம்- திருவடித்தாமுடையில்---(எ-று.) நீ-தொன்றவெழுவாய்-சேர்ப்பது- பயனிலை-அத்து- சாரிலய- ஏ-அசை- (சுருத்து.) திருத்தணியிலையோனே-வள்ளிநாயகனே- வெப்பும் சிலேத்துமமமயக்கமமாகிய வவல்லைநிறந்தவெண்ணுடலழிந்துவிடுவதல்முன்னும்- தம்மினவுடனையிறந்தானென்று பலர்சொல்லவதன்முன்னும்- பிரமா-விஷ்ணு இத்திரன் முதலினார் புகழுநிலிபாதநாமடையி லெண்ணச்சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்-என்பதாம். (ருக)

- செப்பத்தமதிலை மாற்றுகொருமுன்னஞ் செல்வர்க்கிடச் - *
- செப்பத்தமதிலை யெங்நனுய்வார்தெய்வ வேழமுடன் - *
- செப்பத்தமதிலை வானுத்தனெக்கினர் சேணில்வெள்ளிச் - *
- செப்பத்தமதிலை வென்றார்குமாவத திக்கரசே - *

(இ-ள்.) செப்ப-நடுவுநிலைமையால்---தமது- தங்களுடைய---இ

ல-இல்வாழ்க்கைக்குரியமனைவியையும்---மாற்றார்-பகைஞர்கள்--
 கொளுமுன்னம்-கைப்பற்றிக்கொள்ளுமுன்னமே --செல்வர்க்கு-
 நுகவரியவாண்களுக்கு--இ- (வறியோர்க்கு)இட்டுணை--செப்பு-
 சீவந்த--அத்தமது- கையானது--இலை- இல்லையாயின்---எங்ங-
 ாப்படி--உய்வார்-பிழைப்பார்கள்--தெய்வ- தெய்வீகமாகிய--
 சீவமுதகண்-யானைமுகவிநாயகரால் --செப்பு-புகழப்பட்ட--அத்
 தம்-(அவரது) தம்பியே---இலை-சிதம்பரநடேசரான---வாள்- ஒளி
 பொருந்திய---நுதலேடுக்கினர்- நெற்றிக்கண்ணையுடையவரும்--சே
 ணில்-ஆகாசத்தில்--வெள்ளி-வெள்ளியும்--செப்பு- செம்பும்---அ
 த்த-பொன் னுமான---மதிலை - மதிலையுடைய திரிபுரத்தை---வெண்
 றார்-செயித்தவருமாகியபரமசிவனது--குமார- மைந்தனே--அ
 த்திக்கு-தெய்வயானைநாயகிக்கு--அரசே-தலைவனே--(எ-று.) செ
 ல்வார்-தோன்றுவெழுவாய்-எங்ஙனாய்வார்-பயனிலை- ஏ-அசை-(கரு
 த்து.) கணபதிக்கிளை-யோனே- பாலலோசனருந் திரிபுரதகனருந்
 தில்லை நடேசருமானபரமசிவனதுமைந்தனே-தெய்வயானைநாய
 கனே- செல்வமுடையாரஃது நிலையாமையென்றறிந்து மதனான
 ல்லறஞ்செய்யாதிருப்பராயினெப்படிசடைத்தேறுவார்கள்-எ-ம்.

திக்கரசத்தி தவன்சென்றுமுன்றி திருமரர்வந் - *

திக்கரசத்தி யிடத்தோயென்செய்வ தெனத்தருநீ - *

திக்கரசத்தி விதிர்த்திலையெலவன் செய்குவரத் - *

திக்கரசத்தி யிலைவாய்வளர்நித் திலக்கொழுந்தே - *

(இ-ள்.) திக்கர்-திக்குப்பாலகர்களும்---ஆச-ஆட்டை---திதவன்-
 நிலைபெற்றவாகனமாகவுடையவக்கினியும்--சென்றுமுன்- முற்கா
 லத்திற்பரமசிவனிடத்திற்போய்--திதிருமரர்-திதியின்-பிள்ளைகளா
 கியவசுரர்கள்செய்த-- வந்திக்கு-கொடுமைக்கு---அரசு-சங்கரனே--
 சத்தி-உமையை---இடத்தோய் - இடதுபாகத்திலுடையோனே --
 என்செய்வது-எப்படித்தப்பிப்பிழைப்போம்--என-என் அமுறை
 யிடுகையில்-- தரும்-அப்பரமசிவனுமக்களித்தருளிய--நீதி (அடி
 யாரிடணாநீக்கும்) நெறியையுடைய--கரசத்தி - திருக்கரத்தின்வே
 லாயுத்ததை--விதிர்த்திலையெல் - நீயெறிந்தவ்வசுரர்கிளையையழிக்
 காவிடிவ்--எவன்செய்குவர்- அத்தேவர்களைன்னசெய்துபிழைப்
 பார்கள்-- அத்திக்கு-தெய்வயானைக்கு---அரசு-நாயகனே--அத்தி-
 சமுத்திரத்தின்---அலைவாய்- அலைமோதுகின்றதிருச்செந்திற்பதியி
 ல்--வளர்-வளர்கின்ற--நித்திலக்கொழுந்தே-முத்தின்-கொழுந்தொ
 ளியானவனே---(எ-று.) ஆவர்கள்-தோன்றுவெழுவாய்- எவன்செ

யுருவர்-பயனிலை-ஏ - அசை. (கருத்து.) தெய்வயானைநாயகனை
 திருச்செந்திற்பதியில்வாழுமுத்தொளியானவனே-முந்தேவர்கள்
 முறையிடக்கேட்டுப் பரமசிவனருளிய வேற்படையை நீர் செலு
 த்தாவிடி. லசுரர்கள்செய்த தீமையைக்கடந்தவர்கள் பிழைப்பதெ
 ப்படி-என்பதாம். (சூக)

திலமுந்தயில முழிகாவெநீகுந் திகழ்தருசெந் - - *
 திலமுந்தயில முருகாவெருதத் திறகையினித் - - *
 திலமுந்தயில முதத்தாலுருகிய சித்தவெண்ணே - - *
 திலமுந்தயில கலவினைமேவித் தியங்குவதே - - *

(இ-ள்) திலமும்-எள்ளும்--தயிலமும்- எண்ணெய்யும்--நிகர-
 ஒப்பாக--எங்கும் - எவ்விடங்களிலும்---திகழ்தரு-நிறைந் துவிளங்
 குகின்ற--செந்தில-திருச்செந்திற்பதியோனே--முந்து-ஆயுதவரு
 க்கங்களின்முதன்மையான--அயில- வேலாயுதத்தையுடையவனே
 ---முருகா-குமார்க்கடவுளே---எனது- என்று துதித்தோலமிடாது
 ---அத்தி-தெய்வயானைநாயகியினது---நகை-தந்தமாகிய-- இல்-இ
 னிய--நித்திலம்-முத்தானது - உந்து-செலுத்துகின்ற--அயில்-நு
 கரப்பட்ட--அமுதத்தால்-அதராவமுதத்தால்--உருகிய- குழைந்
 த---சித்த-இருதயத்தையுடையோனே--என்- என்னைகாரணம்--ஏ
 திலம் - (வழியடிமையாகியயாம்) ஆயலோர்போல--முந்தயில்-
 முற்சனனத்தினுல்வந்த--அகல-பெரிதான--வினைமேவி-தீவினையு
 ற்று--தியங்குவது-வருந்துகின்றது--(எ-று) தியங்குவது-எழுவா
 ய்-எல்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) தெய்வயானை நாயகியினத
 ர்பானத்தாலுருகுமிருதயனே- எங்குமென்ற மெண்ணெய்யும்
 போன்றைந் துவிளங்குகின்றவனே-முருகனே-வேலாயுதனே-செ
 ந்திப்பதியோனே- என்று துதியாமலுன்னதுவழியடிமையாகிய யா
 மயலோர்போலப்பழவினையான் மயங்குகின்றதென்ன-எ-ம். ( )

தியங்காப்பொறியுண் டெனூந்தனுத்திலு மேதியியூர் - *
 தியங்காப்பொறியுண் டவமிலியேயென்று செப்பலுஞ்சுத் - *
 தியங்காப்பொறியுண் டயங்கைப்படர் து திரவெற்புநீ - - *
 தியங்காப்பொறியுண் டைபுண்பியப்போர்செய்த சேவ்கனே . *

(இ-ள்.) தியங்கா-மயங்காத---பொறியுண்டெனும்-ஐம்பொறிக
 ளையுடைய---தனு-உடல்---தீதலும்-வேகின்றதும்--மேதியை-எரு
 மைக்கடாலை---ஊர்தி- வாகனமாகவுடையமல்-- அங்கா- (எண்
 னைக்கொண்டுபோய்) வாயைத்திறவென்றும்--பொறி- யான்செய்

தப+வத்திற்காகதீயை--உண்- திண்ணென்றும்---தவமிலியே யெண்
 னு-நற்றவத்தைச்செய்யாதபாவிடையென்றும்-- செப்பனும்-சொ
 ல்துதலும்-- சத்தியம்- உண்மையாதலால்--கா- இனியாவதுகாத்
 தருளும்--பொறியுண்டு- பிரமலிபியடைந்து---அயன்கைப்படா
 னு-பிரமதேவன்சிருஷ்டிக்குள்ளாகாமற் பிறப்பொழியும்படி---தி
 ரு-நிலைபெற்ற---வெற்பு-கிரவுஞ்சகிரியை---நீதியம்- சங்கநிதிபுதும
 தீதியும்--கா-கற்பகதருவும்--பொறியுண்டை- செல்வத்திரையுமு
 டைய பொன்னுலகானது---பண்டு-பூர்வத்தில்--உய- பிழைக்கும்
 படி--பொர்செய்த-போரிணைச்செய்துவென்ற-சேவகனே-வீர
 னே- (எ-று.) நீதோன்றாவெடுவாய்-கா- பயனிலை-ஏ-அசை. (கரு
 த்து) முன் கிரவுஞ்சகிரியைப்பிளந்து தேவலோகத்தைக்காத்த வீ
 ரனே, ஐம்பொறிகளையுடையவுடல்சாய்பலாவதும்செய்த பாவத்
 துக்குத்தக்கபடி தீப்பொறியையூட்டும் யமதண்டனைக்கு நாணுள்
 ளாவதும் சத்தியமினியாவதுவடிவடற்குமைகொள்ளாமற் பிறப்பறக்
 காப்பாற்றவேண்டும் என்பதாம்.

(சுரு)

- சேவகமன்ன மலக்கோமுன்னீசொலத் தெய்வவள்ளி - *
- சேவகமன்ன வதனும்புயகிரி செற்றமுடூச் - *
- சேவகமன்ன திருவாவினன்சூடிச் செல்வகல்விச் - *
- சேவகமன்ன முனிக்கெங்குணைத் திகைப்புற்றதே - *

(இ-ள்.) சே-இடபவாகனத்தில்--அகம்-மேல்---மண்ணு- நிலை
 பெற்றுவருகின்ற- அமலர்க்கு- பரமசிவனுக்கு- ஓம்-பிரணவப்
 பொருளை--முன் பூர்வத்தில்---நீசொல - நீயுபதேசிக்க--தெய்வ-
 தெய்வீகமாகிய - வள்ளி-வள்ளிநாயகியினது--சே-சிவந்த--அக
 மன்ன-இருதயதாமரைபோன்ற--வதனும்புய-பூகாரவிந்தனே---
 கிரி-கிரவுஞ்சகிரியை--செற்ற பிளந்த--முடூகச்சேவக- ஒப்பற்ற
 வீரனே---மன்ன-தலைவனே---திருவாவினன்சூடிச்செல்வ- கிறந்த
 பழனிப்பதிவா முநீகுமாரக்கடவுளே---கல்விச்சேவகம்-வேதமோ
 தந்திறத்தையும்--அன்னம் - அன்னவாகனத்தையுமுடைய---மு
 னி-பிரமா--எங்கன்-எவ்விதத்தினுலே---நாணி- வெட்கு---திகைப்
 புற்றது- அப்பிரணவப்பொருடெரியாமன் மயங்கினது--(எ-று.)
 திகைப்புற்றது-எடுவாய்-எங்கன்-பயனிலை-கு- சாரியை-ஏ-அசை.
 (கருத்த.) வள்ளிநாயகியிருதயதாமரைபோன்ற வதனும்புயனே-
 கிரவுஞ்சகிரியைப் பிளந்தவீரனே-பழனிப்பதியானே-தலைவனே
 பரமசிவனுக்குபதேசித்த பிரணவத்திற்கு வேதமோதந்திறத்தை
 யுடைய பிரம்மா-பொருடெரியாம னுணைத்திகைப்புற்றிருந்த தெ
 ய்ப்படி-என்பதாம்.

(சுசு)

சூரிய — சிவீகார-அலங்காரத்தையுடையவனே — சிவசுத - பரமசிவ
 னனுமைந்தனே -- சுசீ-அக்கினியினனு -- கர-கையிலிருந்தவனே --
 சிந்தூர-வெள்ளையானையையும் -- கந்தர - மேகத்தையும் -- வாசு-
 வாகனமாகக்கொண்டவிந்திரனனு -- சிறை-சிறையை -- விடும்-களை
 ந்த -- சுசீகர-பரிசுத்தனே -- சிந்து-சிதறவடி -- உற-வலிய -- மால்-
 மயக்கத்தைத்தரானின்ற -- வினை-இருவினையாகிய -- குன்றை-கண்ம
 லையை -- சிகண்டிகொண்டி-மயில்வாகனனூடரா பென்முன்னெழு
 ந்தருளி-- (எ-று.) நீ-தோன்றுவெழுவாய்-சிந்து-பயனிலை-ஏ-அசை
 (கருத்து.) சமுத்திரத்தின்கண் வலியசூரனைவென்றவனே, அழகிய
 புயாசலனே, வள்ளிநாயகனே, பரமசிவன்மைந்தனே, அக்கினியி
 ன்கையிலிருந்தவனே, இந்திரனனுசிறையைக்களைந்தபரிசுத்தனே,
 நீ மயிலேறிவந்ததன்வினையாகிய குன்றைப் பொடிபடுத்தவேண்
 டும்-என்பதாம். (சுசு)

சிகண்டிதத்தீத மரவாரிவிட்ட துதிபுத்திரரா - - *

சிகண்டிதத்தீத நகபூதரதெய்வ வள்ளிக்கொடிச் - - *

சிகண்டிதத்தீத மலர்மேற்குவித்திடை செப்புருவஞ் - - *

சிகண்டிதத்தீத கற்போபலமென்னுஞ் சேகரனே - - *

(இ-ள்.) சிகண்டி-மயில்வாகனத்தை -- தத்த - சதுபாயிந்துசெல்
 லும்படி -- தமர-முழுங்குகின்ற -- வாரி - சமுத்திரத்தின்கண் -- விட்
 டி-நடத்தி -- அ-அந்த -- துதி- துதியினுடைய -- புத்திரராசி - பிள்ளைக
 ளாகியவசுரக்கூட்டங்களை -- கண்டித-சேதித்தவனே -- தத்த-தத்தத்
 தையுடைய -- நகபூதர - பாம்புபோன்றதிருச்செங்கோட்டுக்கற்பு
 னே -- தெய்வ-தெய்வீகமான -- வள்ளிக்கொடிச்சி - குறமாநாகிய
 வள்ளிநாயகியை -- கண்டு-பார்த்து -- இதம்-இதமாக -- அத்தமலர்-
 உன் கைகளாகியமலரை -- மேற்குவித்து -- சென்னிமேற்குப்பி --
 இடை-பெண்ணெயுள் இடையானது -- செப்பு-சிறப்பித்துச்சொ
 ல்லத்தக்க -- உரு-வடிவமாகிய -- வஞ்சி- வஞ்சிக்கொடியே -- கண்-
 விழி -- தித-நிலைபெற்ற -- தத்து-ஆபத்துகளெல்லாம் -- அகல்- நீங்
 குகின்ற -- தபோபலம்- (விரகாக்கிணையத்தணித்தலால் நான்செ
 ய்) தவத்தின்பயனே -- என்னும்-என்றுநலம்புணந்துணாத்தும் --
 சேகரனே-தலைவனே -- (எ-று.) (கருத்து.) சமுத்திரத்தின்கண்மயி
 லேறிச்சென்றசுரர்கிணையமாய்த்தவனே, திருச்செங்கோட்டுமலை
 யாதிபனே- வள்ளிநாயகியைநோக்கிச்சென்னிமேற்கைகூப்பியுண்
 னிடையஞ்சிக்கொடியே யுன்கண்களென்றவப்பயனே என்று நல
 ம் பாராட்டுங்குமாரக்கடவனே-என்பதாம். (சுஎ)

சேகரவாரண வேல்வீரவேடச் சிறுமிபத	=	-	*
சேகரவாரண மேவும்புயாசல தீவினையின்	-	-	*
சேகரவாரண வெற்பாளநானுந் தீரியம்பகனார்	-	-	*
சேகரவாரண நிண் கையில்வாரணஞ் சீவனென்றே	-	-	*

(இ ள்.) சே- (அடியார்களை) காத்தலில்—கரவா- வஞ்சித்தலில்
 லாத—ரண-யுத்தத்தில்வலிதங்கிய—வேல்- வேலாயுதத்தையுடைய
 —வீர-வீரனே—வேடச்சிறுமி- குறச்சிறுமியாகிய வள்ளிநாயகி
 யினது—பத-பாதத்தை—சேகர- முடியிற்றரித்தவனே—வாரண
 ம்-தெய்வயானை—மேவும்-தழுவும்—புயாசல- மலைபோன்றபுயத்
 தையுடையவனே—தீவினையின்-கொடியவினையின்—சேகு- வயிர
 த்தை—அர-சங்கரிப்பவனே—ஆரண- வேதம்பூசிக்கின்ற—வெற்
 பாள-திருச்செங்கோட்டுமலைக்கதிபனே—நானும்-நாடோறும்—
 திரியம்பகனார்-திரிநேத்திரங்கோயுடையபரமசிவனது—சே- இட
 பவாகனமாகியவிஷ்ணுவின்--கர- வகயிலிருக்கின்ற—வாரணம்-ச
 ங்குக்கும்--நிண்-உனது--கையில்-திருக்கரத்திலிருக்கின்ற—வாரண
 ம்-கொடியாகியகோழிக்கும்--சீவனென்றே-இரவுநீடியாமல்விடி
 தலைக்காட்டித்தொனிசெய்தலாலுங்கூவுதலாலும் பிராணனென்ற
 கவேயிருக்குமோ--(எ-று.) சீவன்-எழுவாய்- ஒன்றே- பயனிலை-
 ஏ-அசை. [இவ்விரண்டிகளையும்குளகம்] (கருத்து.) அடியார்களைக்
 காக்கும்வேலாயுதத்தையுடையவனே-வள்ளிநாயகிபதசேகரனே-
 தெய்வானைதழுவும்புயனே வயிரமானவினையெயொழிப்பவனே-
 திருச்செங்கோட்டு மலையையுடையவனே- பரமசிவனுக்கிடபவா
 கனமாகிய விஷ்ணுவின் கையிலிருக்கின்ற சங்கும்- உனதுகரத்திலி
 ருக்கின்றகொடியாகிய கோழியும்- பொழுதுவிடிதலைக்காட்டித்
 தொனி செய்தலுங்கூவுதலுமொன்றாயிருத்தலாலவற்றிற்குப்பிரா
 ணனுமொன்றாகவேயிருக்குமோ-என்பதாம். (காஅ)

சீவனசத்துரு சம்பாற்பிறப்பறத் தேவருய்யச்	-	-	*
சீவனசத்துரு மிக்ருமெய்யோல்கையிற் சேர்த்தசேவ்வேளி	-	-	*
சீவனசத்துருச் செய்யாண்மருக வெனாதிடையே	-	-	*
சீவனசத்துரு வெய்தியெய்தாப்பழி சிந்திப்பதே	-	-	*

*(இ-ள்.) சீவன்-பிராணன்—அசத்து- சத்தல்லவாகையர்ள் (சீவ
 னுந்தனுவுமியைந்நிருக்கும்போதே)—உருகு-இளகத்தக்க—அண்
 பினால்-பக்தியினால்—பிறப்பு-சன்னம்—அற- (சத்தின்னதென்றறி
 ந்து) ஒழியும்படி—தேவர்-தேவர்கள்—உய்ய-பிழைக்கும்படியா
 ய்—சீவன்- சீவகாரணானபரமசிவனால்—அசத்து- ஆட்டுவாகன
 தையுடைய—உருய்க்கும்-வெட்டத்தைத்தருகின்ற—மெய்யோ

ன்- தேகத்தையுடையவக்கினியினது - கையில் - கரத்தில் - சேரி
 த்த- சேர்க்கப்பட்ட - செவ்வெள் - குமாரக்கடவுளே - சீ- பிரகாச
 ம்பொருந்திய - வனசத் து- தாமரைத்தவிசையுடைய - உருச்செ
 ய்யாள்- சிவந்ததிருமேனியையுடைய மகாலட்சுமிக்ரு - மருக-ம
 ருகனே - எழுது - என்னுள்ளத்திருத்தித்தியாணிக்காமல் - இடை
 யே-மத்தியில் - சீவன்- சீவனது (சத்தாகியபரத்தையு மசத்தா
 கியதலையையுமறிவதைவிட்டு) - அசத்து- அசத்தாகிய - உரு- (மல
 பாண்டமாகிய) உடலை - எய்தி- அடைந்து - எய்தாப்பழி- அதற்
 கேற்கத்தகாதபெரும்பழிகளை - சிந்திப்பது - (என்னிருதயம்) சிந்
 தித்துக்கொண்டவமேகாலங்கழிக்கின்றது - (எ-று.) இருதயம் -
 தோன்றவெழுவாய், சிந்திப்பது - பயனிலை - ஏ அசை - (கருத்து.)
 சீவனசத்தாயிருந்து மவ்வசத்தைப் பற்றிவருந் தேகாதிமுதவிய
 பிறப்பொழியும்படிசத்தாகியபரனே - தேவர்களைக்காத்தசெவ்வே
 ளே - யிலக்குமியில்புருகோனே - என்மன்பினுலுருகித் துதியாம
 லத்தேகம்பிழைத்தற்குரிய சீவனத்தைப்பற்றி யடாதபழியையெ
 ண்னிருதயஞ்சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றது - என்பதாம். (சுசு)

- சிந்திரவித்தக வாறும்புகர்முகத் தெய்வவெள்ளைச் - *
- சிந்திரவித்தக வல்லிசங்காரசெந் தூரகுன்றஞ் - *
- சிந்திரவித்தக முத்திக்குமாய்நின்ற செல்வதுஞ்சாச் - *
- சிந்திரவித்தக கனம்போலுமிங்கிளந் திங்களுமே - *

(இ-ள்.) சிந்திர-திலதந்தீட்டிய - இத்தகவு இத்தகமைப்பாடு -
 ஆரும்-நிறைந்திருக்கின்ற - புகர்-புள்ளிபொருந்திய - முக-முகத்
 தையுடைய - தெய்வ-தெய்வீகமான - வெள்ளைச்சிந்திர- அயிரா
 வதத்தினிடம்வளர்ந்த - வித்தக-அற்புதமான - வல்லி- தெய்வயா
 ளைக்கு - சிங்கார- இனிமையானவனே - செந்தூர - செந்திற்பங்கி
 குநாயகனே - குன்றம்- கிரவுஞ்சகிரியை - சிந்து- பொடிசெய்த
 - உர-வல்லவனே - வித்தக-சர்வக்கியனே - முத்திக்கும்- மோஷ
 த்திற்குய் - ஆய்-ஆராய்ந்தருள்செய் - நின்ற- அடியவர்கட். கெல்லா
 ந்தாய்போலநின்ற - செல்வ-செல்வனே - தஞ்சா - கண்ணுறங்காம
 ண்முழங்குகின்றது - சிந்து-சமுத்திரமும் - ரவி-சூரியனுடைய -
 தகனம்போலு - காந்தியைப்போலதகிக்கின்றது - இங்கு-இவ்விட
 த்தில் (இடைவிடாமல்) - இளம்-இளமைதங்கிய - திங்களும்-குளி
 ர்த்தசந்திரனும் - (எ-று.) நீ-தோன்றவெழுவாய் - ஆய்-பயனிலை -
 ஏ-அசை, (கருத்து.) சிந்திரந்தீட்டும் புகர்முகத்தையுடைய வயி
 ராயதத்தினிடம்வளர்ந்த தெய்வயானேநாயகனே - முத்திக்குவித்த

சூனே- கிரவுஞ்சுகிரிபைத்தகர்த்தசெந்திராயகனே- நிறைந்தசெல்வனே-சமுத்திரமுழங்கியும்- சந்திரஸ்வெப்பத்தைத்தந்தும்- எண்ணெவருத்துவதை நீயாய்ந்தருள்-என்பதாம். (எய)

திங்களுமாசுணமும் புனைவார்செல்வனெண்ணெயிரு - *

திங்களுமாசுணமாக்கும் பதாம்புயன் செந்திலன்னுள் - *

திங்களுமாசுணமன் போல்விழியுந் செழுங்கருப்புந் - *

திங்களுமாசுணநன் றுணமாற்றமுந் தீட்டினவன்றே - *

(இ-ள்.) திங்களும்-சந்திரனையும்—மாசுணமும் - அரவத்தையும்—புனைவார்-தரித்துக்கொள்ளுதல்பரமசிவனது—செல்வம்- புதல்வனும்—என்- என்னுடைய—ஐயிரு திங்களும்- பத்துமாதமென்னுங்காலவளவுக்குட்பட்டுத்தாயில் கர்ப்பத்திலும் பிறவித்துன்பத்தையும்—மா-மிகவும்—சுணமாக்கும்-நீரூக்கத்தக்கமகத்துவம்பொருந்திய—பதாம்புயன்-திருவடித்தாமரையையுடையவனுமாகிய குமார்க்கடவுளது—செந்தில்- திருச்செந்திற்பதியை—அன்னுள்-ஒத்துவிளங்காநிலிற்றவிம்மங்கையினுடைய—திங்கு- தீமைகளை—அரும்-உண்டாக்கும்—மாசு- (ஆத்தமகோடிகா செய்யும்பாதகங்களாகிய) குற்றத்தை—உள்-ஆராய்கிலிற்ற—நமஸ்போல்-யமனையொத்த—விழியும்-கண்ணையும்—செழுந்- செழுமைதங்கிய—கரும்பும்-கன்னலும்—திங்கு-தித்துப்பான—கரும் - தேனும்- மாசுண-(ஓப்பாகாமையால்) குற்றமுறும்படிசெய்கிலிற்ற - நன்றான-மிகவுயிர்மையான—மாற்றமும் - மொழியையும்—தீட்டின-எழுதவுண்மைகொடுமாறால்—நன்று- நன்மையாகும்— (எ-று.) மடலூர்தல்-தொன்றாவெழுவாய்-நன்று-பயவிலை-உ-ஆகை.(கருத்து.) சந்திரனையுந் சரீர்பாபரணத்தையுந் தரித்தபரமசிவனது மைந்தனாகிய வெல்பிறவியைமாற்றி தமது திருவடியையருளுங்குமார்க்கடவுளது செந்தூராயின விம்மங்கையினது யமனையொத்தகண்ணையும் தேனினுங்கண்ணினு மினியமொழியையுமுண்ணுலெழுதக்கூடுமாறாலாகும்-கூடாததால்மடலூர்தனன்றன்று-எ-ம். ( )

தீட்டப்படாவினியுண்ணெண்ணெய்கறைப்பிறப்பில் : - *

தீட்டப்படாவிபவரல்லையாநிக்குநாஸம்ருட்புத் - *

தீட்டப்படாவிதமுகாசலன்சிறைஷிடவன்ருள் - *

தீட்டப்படாவிவனையேநினைவன்நிசாமுகர்ண - *

(இ-ள்.) தீட்டப்படா-எழுதப்படாது—இனி-இனிமேல்—உண் உண்ணலே—என்-என்-என்னுடைய—சென்னி-தலையில் விதியை—கறை

உதிரமுதலியவற்றாணிறைந்த—பிறப்பில்- கருவிற்கனித்தலினால்—
 தீட்டப்படு- அஞ்சியையடைகின்ற— ஆவியவர் - உயிர்களை யுடைய
 வடைப்போல— அல்லன்யான்-யானாகேன்— திக்கு-எட்டு திக்குகளி
 ற்சென்று— நால்மருப்பு- தனதுநாற்குகொம்புகளையும்— தீட்டு-
 கூர்மையிடுகின்றதும்— அ-அந்த—படா-பட்டமும்— வித- சித்தி
 ரவிதங்களும்பொருந்திய— முகாசலம்- முகத்தை யுமுடைய மலை
 போன்றவயிராவதத்திலேறுகின்றவிந்திரனது— சிறை-சிறையை--
 விட்டவன்- நீக்கியாண்டகுமாரக்கடவுளினுடைய— தாள்- திருவடி
 த்தாமசையை— தீட்ட-அடைய— படா-ஒருகாலுமழிவில்லாத--இ
 வளையே-இப்படிப்பட்டமுருகனையே— நினைவன்-உள்ளத்திலிருத்
 தித்தியானிப்பேய்— (ஆதலால்) திசாமுகனே-பிரமனே— (எ-று.)
 சென்னி- எழுவாய்- தீட்டப்பட்டா-பயனிலை- ஏ-அசை, (கருத்து)
 பிரமாவேயினியென்னை யுதிரநிறைந்த கருக்குழியி லமுந்துவோ
 னைப் போனினையாதே- இந்திரனதுசிறையைத் தவிர்த்தாண்ட கு
 மாரக்கடவுளது பாததாமசையையடையும்பொருட்டவளையே தி
 யானித்துக்கொண்டிருக்கிறே னுதலாலெனதுதலை யுன் கையாலிளி
 யெழுதப்பட்டாது-என்பதாம். (எஉ)

- திசாமுகவேதனையன்பாற்கரன் றிங்கடங்களவ - - *
- திசாமுகவேதனையீ நிலுமீநிலர்சீறுமம்போ - - *
- திசாமுகவேதனைவெங்கண்டவேலன் றினப்புனத்தந் - - *
- திசாமுகவேதனைநண்ணுதல்காரர்வரைசேர்பவரோ - - *

(இ-ள்.) திசாமுக-நாற்குதிக்குமுகங்களை யுடைய— வேதன்- பிர
 மனும்— ஐயன்- அவனதுபிதாவாகியவிஷ்ணுவும்— பாற்கரன்- சூ
 ரியனும்— திங்கள்-சந்திரனும்— தங்கள்-தங்கடங்கள்— அவதி-ஆய
 சமுடிந்தி— சாம்-இறக்கின்ற— உகவேதனையீ நிலும்- யுகாந்தத்திற்
 றுன்புறுங்கூலத்திலும்— நநிலர் - அழியார்கள்— சீறும் - கோபித்
 தொலிக்கின்ற— அம்போதி - சமுத்திரத்தின்கண்டோலி— சாமு
 க-சாமுகத்தை யுடையவனும்— வேதனை- தேவர்கட்குத் துண்பத்தை
 வினாக்கின்றவனுமாகியசூரனை— வெங்கண்ட- புறங்காட்டச் செய்
 த— வேலன்-வேலாயுதத்தை யுடைய முருகன்வாசஞ்செய்கின்ற—
 தினைப்புன-தினைப்புனங்களையும்— தந்தி- யானைகளின்--சாமுக-கூ
 ட்டங்களையும்--வேதனை-முகங்கில்களையும்--நண்ணு- பொருந்தியி
 ருக்கின்ற— தண்-சூளிர்ச்சிப்பொருந்திய— கார்-மேகங்கள் தவழாநிர்
 னு— வரை-பழமுதிர்சோலைமலையை— சேர்பவர் - அடைந்திடைவி
 டாமற்றியானிப்பவர்— (எ-று.) சேர்பவர்-எழுவாய்-நநிலர் பயனி

லை-ஏ-அசை. (கருத்து.) சமுத்திரத்தில்கட். சூரனைவென்றவேலாயு
தப் பெருமானுறைந்தருளிய சோலைமலையையடைபவர் பிரமா-
விஷ்ணு. சந்திரசூரியர்களெல்லாமழியும் யுகாந்தகாலத்தினுந் தூண்
பயின்று நித்தியராயிருப்பார்கள் என்பதாம். (எஈ)

சேரப்பொருப்பட வித்தேனிஹைவன் நிறைஹையையச் *
சேரப்பொருப்பட வல்லவன் சூரைச் சிகரியுடன் - *
சேரப்பொருப்பட வென்றண்டரோத்திய சேவகன்வான் - *
சேரப்பொருப்பட வேணியிற்சேர்த்தவன் செய்தவமே - *

(எள்) சேர - சேரராசனது—பொருப்பு- கொல்லிமலைச்சார
லையும் வெள்ளிமலைச்சாரலையுமுடைய -- அடவி - வனத்தில்வாழ்கி
ன்ற -- தேன் - தேன்மொழியையுடையவள்ளிநாயகிக்கு -- இறைவ
ன் காதலனே -- திரை - அலையானது -- சிறையை-கரையை -- சேர்-
அழியும்படி -- அப்பு - மோதுகின்ற - ஓர்-ஓப்பறற -- உப்பு-உவர்
க்கடலை -- அட- வற்றும்படிவேல்விட்ட -- வல்லவன்-வல்லவனே --
சூரை-சூரனை -- சிகரியுடன்-கிரவுஞ்சகிரியுடன் -- சேர- அடியோடு
-- பொரு-போர்செய்து -- பட அழியும்படி -- வென்று - செய்தித்
து -- அண்டர்-தேவர்களால் -- ஏத்திய - துதிச்செய்யப்பட்ட -- சேவ
கன்-வீரனே -- வான்சேரப்பு-ஆகாயகங்கையை -- ஒருப்பட - ஒன்
றாக -- வேணியில்-சுடையின்கண் -- சேத்தவன்- அடக்கித்தரித்தபர
மசிவன் -- செய்தவமே-செய்தவமாகியமைந்தனே-எ-று.(கருத்து)
கொல்லிமலை வெள்ளிமலைச்சாரலையுடையவனத்தில்வாழ்கின்ற வள்
ளிநாயகிக்குக் காதலனும், சமுத்திரத்தைவேலால்வற்றும்படி செ
ய்தவனும், சூரனையுங் கிரவுஞ்சகிரியையும் நிர்மூலமாக வழித்துத்
தேவர்களால் துதிக்கப்பட்டவனும்-கங்காதரராகிய பரமசிவன் செ
ய்தவமென் னுமைந்தனுமாகிய சூமாரக்கடவுளே-என்பதாம்.(எச)

செய்தவத்தாலஞ்சுகிசொழுத்தோதிலந்தீதலருஞ் - - *
செய்தவத்தாலஞ்சுகம்மெறச்சேயுரைக்கேற்றருப்போய்சி *
செய்தவத்தாலஞ்சுவைக்கனிசீல்தென்னெய்வினையே *
செய்தவத்தாலஞ்சுகின்றனமும்மலச்செம்மல்கொண்டே *
*

(இ-ள்) செய்தவத்தால் - அழகியதவத்தினாலாவது -- அஞ்சுகொ
ழுத்து - சிறந்தபஞ்சாஷ்டாதை -- ஒதிலம்- துதிக்கின்றோயில்லை --
திது-திமை -- அலரும்-வினையும் -- செய் - நரகபுமி -- தவ-அழிந்து
போகவும் -- காலம்-உலகெல்லாம் -- சுகம்- நன்மையை -- பெற-அ
டையவும் -- செயுரைக்கு - சம்பந்தப்படுள்ளையாகவவதரித்துத்திரு.

வாய்மலர்ந்தருளியதேவாரத்தினால்--ஏற்றுருப்போய்-ஆணுருமநி--செய்த-சிவந்த--அத்தாலம்- அப்பெண்ணுருவாகியபனை--சுவைக்கனி-இனியபழத்தை--ஈன்றது - தந்தது--என்னெம்-என்று துதிக்கின்றோமில்லை--வினையேசெய்து- திவினையேபுரிந்து --அவத்தால்-வந்ததுன்பத்தினால்--அஞ்சுகின்றனம் - அச்சமுற்றிருக்கின்றனம்--மும்மலச்செம்மல்கொண்டு-மும்மலமாகியபோர்வையைத்தரித்துக்கொண்டு--(எ-று.)யாம்-தொன்றவெழுவாய்-அஞ்சுகின்றனம்-பயனிலை-இவ்விரண்டுகவியும் குளகம் (கருத்து.)நெஞ்சமேயுலகத்தார் நரகமெய்தாம லின்பத்தையடையவும் ஆண்பனை பெண்பனையாகிப் பழத்தைக்கொடுக்கவும்சம்பந்தராயவதரித்துத்தேவாரத்தையருளிச்செய்தகுமார்க்கடவுளைத் துதியாமலும் அவரது பஞ்சாக்ஷரத்தை யனுஷ்டிக்காமலும் தவத்தில்முயலாமலும், திவினைத்தொடர்பால் மும்மலப்பிணிப்புண்டு யாமவத்தின்முயன்று அஞ்சுகின்றனம் என்பதாம். (௭௫)

- செம்மலைவண்டு கடரங்கமாவென்ற திண்படைவேற் - *
- செம்மலைவண்டு வசவாரணத்தனைச் செப்பவுன்னிச் - *
- செம்மலைவண்டு தவந்தமிழ்ப்பாணதெண் டங்கையில்வாய் - *
- செம்மலைவண்டு விருப்புறுமோவிது தேர்ந்துரையே - *

(இ-ள்.) செம்-சிவந்தநிறத்தையுடைய--மலை- கிரவுஞ்சகிரியையும்--வண்டு-சங்கினங்கள் --உகள்-உலாவுகின்ற--தரங்கம் - கடலின்கண்--மா-மாவடிவாய்நின்றரூரண--வென்ற-செயித்த--திண்ணினிய--படைவேல்-வேலாயுதத்தையுடைய--செம்மலை-கடவுளை--வண்-வளப்பயிசூந்த--துவசவாரணத்தானை- கொழிக்கொடியையுடையகுமார்க்கடவுளை--செப்ப- புகழ்ந்துபாட--உன்னி-நினைத்தும்--செம்மலை-மனதைப்புதைத்துவிடாதே--வண்டு - குற்றம்--தவு-நீங்கிய--அம்-அழகிய--தமிழ்ப்பாண - தமிழ்ப்பாணனே--தெள்-தெளிந்தும்--தீம்-இனிப்புற்றும்--கையில் - கரத்தில்--வாய்-வாய்ப்பினும்--செம்மலை - பழமையாகியபூவை--வண்டு-சுரும்பினங்கள்--விருப்புறுமோ-இச்சிக்குமோ--இது-இதை--தேர்ந்து-ஆராய்ந்து--உரை-அக்கடவுளை பலகாலும் புகழ்ந்துபாடு -- (எ-று.) நீ-தொன்றவெழுவாய்-உரை-பயனிலை-ஏ-அசை.(கருத்து) குற்றமில்லி யின்னிசைபாடும் பாணனே-வண்டுகள்-அன்றலர்ந்தமலர்களைவிட்டுப் பழமையாகியமலர்களைவிரும்புமா-அத்தன்மையள் யானென்றறிந்து-நீகிரவுஞ்சகிரியையும் -சமுத்திரத்தில் மரவடிவாய்நின்ற ரூரணயும்வென்ற கொழிக்கொடியோனாகந்தசுவா

வியினது திருப்புகழைக் குறைவின்றிப் பலகாலும் புகழ்ந்து புகழ்ந்து பாடுவாயாக-என்பதாம். (எஃ)

தேரைவிடப்பணி யேறேறிமுப்புரஞ் செற்றபிரான் *
 தேரைவிடப்பணி சூராரியென்க தெரிவையர்பாற் *
 தேரைவிடப்பணி வாய்ப்படுமாறு செறிந்தலகைத் *
 தேரைவிடப்பணித் தென்றோடியென்றுந் திரிபவரோ *

(இ-ள்) தேரை- தேவர்களெல்லாங் கூடிச்செய்ததேரை—விட- அச்சமுறியும்படி—பணி-செய்து—ஏறு-இடபவாகனத்தின்மேல்—ஏறி-இவரீந்து—முப்புரம்- திரிபுரத்தை—செற்ற-நகைத்தெரித்த—பிரான்-பாமசிவனுக்கு—தேர் - பிரணவப்பொருள் தெளியச் செய்த—ஐ-சுவாமியே—விள்-சொல்லத்தக்க—தீப்பு-குற்றத்தால்—அணி-நெருங்கிய—சூராரி-சூரசங்காரனே—என்க-என்றுதுதிக்கக்கடவீர்கள்—தெரிவையர்பால்- காமவாஞ்சையால்பரத்தையரிடத்தில்--தேரை-தேரையானது—விட-விஷித்தையுடைய—பணி-பாம்பினது—வாய்-வாயில்—படுமாறு- அகப்பட்டாற்போலும்—செறிந்து-சிக்கிக்கொண்டு—அலகைத்தேரை - பேய்த்தேரெண்ணுகானலை—விடி-உளறுகின்ற—அப்பு- சலமானது—அணித்தென்று - சம்பமாயிருக்கின்றதென்று—ஒடியென்றும் - எப்போதுமோடியோடி—திரிபவரோ- அலைந்துதிரிகின்றவர்களே—(எ-று) நீங்கள்-தோன்றுவெழுவாய்-என்க-பயனிலை. (கருத்து) பாம்பின்வாப்பிட்ட தேரைபோல மாதரதுமயக்கத்திலகப்பட்டி கானலை நீவொன்றெண்ணிச் செல்பவர்பேர லவர்கள் பொய்யின்பத்த நம்பி வருந்துவாரோ- யதைவிட்டு தேவர்கள் கட்டிச்சமைந்ததேரை முறித்து இடபமேறித்திரிபுரமெரித்த பாமசிவனது சுவாமியே-சூரசங்காரனேஎன்று துதியுங்கள்- என்பதாம். (எஃ)

திரிபுரத்தப்புப் புவிதரத்தோன்றி சிலைபிடிப்பத் *
 திரிபுரத்தப்புத் தலைபடநாண்டொடுஞ் சேவகல்கோத் *
 திரிபுரத்தப்புத் திரமான்மருக திருக்கையம்போ *
 திரிபுரத்தப்புத் துறையாயுதவெனச் செப்புநெஞ்சே *

(இ-ள்.) திரி-நீயென்றுந்திரிவாயாக—புரத்து-பூரநாளில்—அப்பு-கடல்சூழ்ந்த—புவி- பூவுலகத்தை—தா - பெற்றருளும்படிக்கு—தோன்றி-அவதரித்தவுமாதேவி—சிலை- தண்ணுள்பாகமாகியவிடதுகரத்தால்மேருவாகியவில்லை—பிடிப்ப-பிடித்துக்கொள்ளச்செய்து—திரிபுரத்து- முப்புரத்தின்மேல்—அப்புத்தலைப்பட - விஷிணுவாகியபாணத்தைப் பிரயோகஞ்செய்யும்பொருட்டு—நாண்-

தனதுபாகமாகியவலதுகரத்தால்வாசுகியாகியநாணை—தொய்ய—
 றிட்ட--சேவகன்-பரமசிவனது--கோத்திரி-திரிச்செங்கோட்டுமலை
 யை--புரத்து-நகரமாகக்கொண்ட—அப்புத்திர-அந்தமையந்தனை
 —மாண்மருக-திருமாண்மருகோனையென்றும்—திருக்கை-திருக்
 கையென்னுமீனையுடைய—அம்போதி - சமுத்திரத்தில்கண்—ரி
 பு-அசுரராகியசத்தூருக்களது—ரத்தப்புத்துறை-இரத்தங்களையே
 புதியவுறையாகத்தோய்ந்த—ஆயுதவென-வேலாயுதத்தையுடைய
 வனையென்றும்—செப்பு-புகழ்ந்துசொல்லி—நெஞ்சே-மனமே
 —(எ-து.) நீ-தோன்றவெழுவாய்-திரி-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்
 து.) நெஞ்சமே-பூரநாளிற்பிறந்த லோகமாதரவாகியபார்வதிவில்
 லைப்பிடித்துக்கொள்ளத் தாநாணைறிட்டுத் திரிபுரத்தின்மேல் வி
 லீனுவாகிய பாணப்பிரயோகஞ்செய்த பரமசிவனது மைந்தரு
 கிய திருச்செங்கோட்டுமலையாதிபனே - திருமாண் மருகோனே-
 சமுத்திரத்தில் அசுரவைதைத்த வேலாயுதனையென்றுசொல்லிக்
 கொண்டு நீ திரிவாயாக-என்பதாம். (எ-து)

- செப்பாரமுதலை மண்ணோதிகனங் குரும்பைமுலை *
 செப்பாரமுதலை கண்கானகைமுருந் திரிருகண் *
 செப்பாரமுதலை வாவியிற்சென்ற பிரான்மருகன் *
 செப்பாரமுதலை வேர்களைவான்வரைச் சீரினுக்கே *

(இ-ள்.) செப்பு-சொல்லானது—ஆரமுது-ஆரமுதம்போலும்
 —அல்-இருணிமமும்—ஐ-அழகும்—மண்-நிலைபெற்ற—ஒதி-சுந்
 தலானது—கனம்-மேகம்போலும்—குரும்பை-குரும்பையொ
 த்த—முலை-தனமானது—செப்பு-செப்புப்போலும்—ஆர-முத்
 துகளையுடைய—முது-பழமையாகிய—அலை-கடல்போலும்—க
 ண்-விழியானது—கால்-ஒளிதங்கிய—நகை-பல்லானது—முருந்
 து-மயிலிறகினடிபோலும்—நாருகண் - நான்ருகண்களையுடைய
 —செ-சிவந்த—பாரமுதலை - பெரிய முதலைவாயிற்சிக்கிய வாணை
 யை—வாவியில்-தடாகத்தில்கண்—சென்ற-ரக்ஷிக்கும்படிவினைந்
 துபோன—பிரான்-திருமாலின்—மருகன்- மருகோனும்—செப்
 பார-மிசவுந்தண்ணைப்புகழ்ந்துதுதிப்பவர்களது—முதலை-பிறப்பி
 ன்முலத்தை—வேர்களைவான்-நிரீமுலமாக்குவோனுமரகியகுமா
 ரக்கடவுளது—வரைச்சீரினுக்கு - மலையில்வாழ மங்கைக்கு—
 (எ-து.) செப்புமுதலிய-எழுவாய்-ஆரமுதமுதலிய-பயனிலை-ஏ-அ
 சை. (கருத்து.) தடாகத்தில்கண் முதலைவாயிற்சிக்கிய யானையா
 க்ஷித்ததிருமாண்மருகோனும் தண்ணைத்துதிப்பவர்களது பிறப்பை
 யொழிப்பவனுமான சுமாரக்கடவுளினது மலையில்வாழ்மங்கைக்

குமொழி-அமுதமும்-கூந்தல்-மேகமும்- தனம் - செப்பம்-கண்-
'உடலும்-போன்றிருக்கின்றன-என்பதாம். (எஃ)

சீராமராம சிவசங்கரா நுந் திருமுடிக்குச் - - - *
சீராமராம துகரத்துழாயென்பர் தெண்டினாமேந் - - - *
சீராமராம நிறந்திறக்கத்தொட்ட சேய்கழற்குச் - - - *
சீராமராம விமையோர்மகுடச் சிகாவிம்பமே - - - *

(இ-ள்.) சீ-இலக்குமிக்குநாயகனான—ராம-அழகிய—ராம- தி
ருமாலே—சிவசங்கரா-பரமசிவனே—நும் - உங்கள்—திருமுடிக்
கு-அழகியசென்னிகளுக்கு—சீர்- சிறந்ததன்மையாவது—ஆம்-ச
ங்காசலத்தோடே—அரா-அரவாபரணமும்—மதுகர- தேன்பொ
ருந்திய—துழாய்-திருத்துழாய்மாலையும்—என்பர்- என்றுசொல்
லுவார்கள்—தெள்-தெளிந்த—தினாமேல்- அலையையுடையகடலி
ன்கண்—சீரா- கவசத்தை—மராம - மரமரமாய் நின்றசூரனது—
நிறம்-மார்பை—கிறக்க-பிளக்கும்படி—தொட்ட- தனதுமெய்யி
ற்புனைந்த—சேய்கழற்கு- முருகக்கடவுளதுதிருவடிக்கு—சீராம்-
சிறப்பார்யமைந்திருக்கும்—அரா-நெருங்கிய—மண் - நிலைபெற்ற
—இமையோர்-தேவர்களுடைய—மகுட-கிரீடமணிந்த—சிகாவி
ம்பம்- வட்டவடிவாகியதலைகள்—(எ-று.) சிகாவிம்பம்-எழுவாய்-
சீராம்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) பரமசிவனே-யுமதுதிருமுடி
க்கு-கங்கையும்-பாம்பும்-மாலையாம் திருமாலேயுமதுதிருமுடிக்கு
சிறந்ததிருத்துழாய்மாலிகையாம்- மெய்யிற்கவசத்தை யணிந்து-
சமுத்திரத்தின்கண் சூரனை வென்ற குமாரக்கடவுளதுதிருவடிக்கோ
தேவர்களது முடித்தலைகளேமாலையாம்- என்பதாம். (அஃ)

சிகாவலவன்பரி தப்பாடுசெய்யுஞ்செவ் வேலவிலஞ் *
சிகாவலவன்பரி ஆரார்மதனித் திலஞ்சலரா - *
சிகாவலவன்பரி யங்கங்குழல்பெற்ற தேமொழிவஞ் *
சிகாவலவன்பரி யானலமன்றி லுந் தென்றலுமே , - *

(இ-ள்.) சிகாவல-மயில்வாகனனே—அன்பர்- தனக்கன்புள்ளவ
டியார்க்கு—இதப்பாடுசெய்யும் - இன்னருள் செய்கின்ற— செவ்
வேல்-அழகியவேல்யுத்தையுடையவனே—இலஞ்சிகாவல- இல
ஞ்சிப்பதியைக்காத்தளிப்பவனே—வன்பரிஆரார்- எண்ணையலர் தூ
ற்று மில்லுரினராகிய கொடியவர்களும்—மதன் - மண்மதனும்—
நித்திலம்-முத்துவிளைகின்ற—சலராசி-சமுத்திரமும்— கா-சோலை
பும்—அலவண்-சந்திரனும்—பரியங்கம்- கட்டிலும்— குழல்- புள்

ளாங்குழலும்—பெற்ற- எண்ணப்பெற்றவளாகிய—தேமொழி-
 னியமொழியையுடைய—வஞ்சி- தாயின்—காவு- காவலும்—அவ
 இவையெல்லாம்பெரிதல்ல—வண்- வலிய—பரியானலம்- வடவ
 முகாக்கிணிபோன்றுவருத்துகின்றன—அன்றியும்- (காமசிவன்ம
 கிய) அன்றிப்பட்டியும்—தென்றலும் (தேராகிய) தென்றற்கா
 றும்—(எ-று.) அன்றிலும்-தென்றலும்-எழுவாய்-பரியானலம்-
 யனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) மயில்வாகனனே - அன்பர்க்கருளு
 வேலாயுதனே- இலஞ்சிப்பதியோனே எனக்குப்பகைவராகிய உ
 ராராலும்-காமராலும் கடலாலும் சோலையினாலும்-கட்டினாலும்
 வேய்க்குழலாலும்- தாயின்காவலாலும்- உண்டாகுமிடர்-பெரிதல்
 ல-அன்றிலும்-தென்றலும்-மேவடவாமுகாக்கிணிபோன்றிருக்கின்றன
 ஆகையாலெனக்கருள்செய்ய விதுசமயம்-என்பதாம். (அக)

- தென்றலையம்பு புனைவாரீசுமார திமிரமுந்நீர்த் - *
- தென்றலையம்புய மிங்கோமருக செழுமறைதேர் " *
- தென்றலையம்பு சகபூதரவெரி சிந்திமன்றற் - *
- தென்றலையம்பு படுநெறிபோயுயிர் தீர்க்கின்றதே " *

(இ-ள்.) தென்- வண்டிகளிசைபாடுகின்ற—தலை - சிரசின்கண்—
 அம்பு- கங்கையை—புனைவாரீ- அணியும்புரமசிவனது—சுமார-
 மைந்தனே—திமிர-இருணிமுடைய—முந்நீர்- கடல்குழந்த—
 தென்-அழகிய—தலை- பூதேவிக்கும்—அம்புயம்- செந்தாமரைப்
 பூவில்வாசஞ்செய்கின்ற—மின்-சீதேவிக்கும்—கோ- நாயகனாகிய
 திருமாலினது-மருக- மருகோனே—செழு- செழுமைதங்கிய—
 மறைதேர்-நான்குவேதங்களுந் துதிக்கின்ற—தென்றலை- தெற்கின்
 கண்ணதாகிய—அம்-அழகிய—புசக-பாம்புபோன்ற—பூதர-திரு
 ச்செங்கோட்டுமலையாதிபனே—எரி- அக்கினியை—சிந்தி- கொட்
 டிக்கொண்டு—மன்றல்-வாசனைதோய்ந்த—தென்றல்- தென்றற்கா
 ற்றானது—ஐயம்பு-என்தேகத்தில் மன்மதனதுபஞ்சபாணங்களு
 ம்—படு-தைத்த—நெறி-புண்வழியே—போய்- றுழைந்து—உயி
 ரீ-எண்ணுயிரா—தீர்க்கின்றது- (வருத்தி) நீக்குகின்றது— (எ-று.)
 தென்றல்- எழுவாய்- தீர்க்கின்றது- புயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.)
 கங்கையைச்சூடிய பரமசிவனதுமைந்தனே பூதேவிசீதேவிகளி
 னையகனான திருமான்மருகோனே - வேதங்கள் துதிக்கின்ற பாம்பு
 போன்ற திருச்செங்கோட்டு மலையில்வாழ்பவனே - காமபுணற்
 தைத்த புண்வழியே தென்றற்காற் மென்னுடலினுழைந்துயிரா
 வருத்துகின்றது- என்பதாம். (அஉ)

தீராகமல் சலிகிதபோக மெனத்தெளிந்துந்	=	*
தீராகமலமெனக்கருதாத தென்சேயவநூல்	-	*
தீராகமல குசரம்பொறுப்ப நெனத்திருக்கண்	-	*
தீராகமல டூரவேகருகச் சிவந்தவனே	-	*

(இ-ள்.) தீரா-நீங்காமல்—கமல-விஷ்ணுவின துநாபிக்கமலத்தில்
 —ச-சனித்தபிரம்மா—லிகிதபோகமென-எழுதிய தலைவிதிப்பிரா
 ப்தமென்று—தெளிந்தும்-அறிந்திருந்தும்—தீ - என்னறிவானது
 —ராகம்-இச்சையினால்-- அவமென-இனியபயனுடையோடும்மல்லே
 மென்று—கருதாதது-சிந்தியாதது—என்-என்னகாரணம்--சேய்-
 குமாரக்கடவுளே—அவம்-பயனின்மையான—நூல் - சாஸ்திரங்க
 ளை—தீர்-நீங்கிய--ஆகம-பரிசுத்தமான வாகமமுரைத்தோனே—
 லகு-ஆக்கினியானவனிப்பொறிஅற்பமானது—கரம் - கையில—
 பொறுப்பன்-தாங்கிக்கொள்வேன்—என-என்றுசொல்ல—திருக்க
 ண்-உனதுசிறந்தவிழியினாலே—தீ-அவ்வக்கினியினது—ராகம்-கா
 நீதியோடுற்றசிவந்தநிறமெல்லாம்—அலமரவே - வருத்தமுற்றே-
 கருக-கருகுப்படி—சிவந்தவனே-கோபித்தவனே--(எ-று.) அறிவு-
 எழுவாய்-கருதாததென்-பயனிலை-உ-அசை-(கருத்து.)குமாரக்கட
 வுளே-பரிசுத்தவேதாகமமொழிந்தோனே-இக்கனற்பொறிலருவா
 னது நால்சுரத்திற்குங்கிக்கொள்வேனென்று வன்மைபெசினவக்கி
 னியின்வீறடங்கி யுடல்கருகக் கோபித்தவிழியையுடையவனே-கம
 லோற்பவனான-பிரம்மாவிதியினனுபவந்தவருதென்று தெளிந்து
 ம்-என தறிவானதாசை - பரீன்படுவதன்மென்று கருதாததென்ன
 என்பதாம்.

(அரு)

சிவசிவசங்கர வேலாயுததினை வஞ்சிசுமிஞ்	-	*
சிவசிவசங்கர வாடயில்வீர செகந்திருக்கண்	-	*
சிவசிவசங்கர மாவையெனுத்திற லோய்பொறைவா	-	*
சிவசிவசங்கர மால்பட்டவாவொளி சேர்ந்தபிள்ளை	-	*

(இ-ள்.) சிவ-ஏகவஸ்துவான—சிவ - பரமசிவனிடத்தில்—சம்-
 உற்பலித்த—சுர-திருக்கரத்தில்—வேலாயுத- வேலாயுதத்தையுடைய
 யமுருகோனே—தினை-தினைப்புனத்தையுடைய—வஞ்சி - பெண்
 னாகிய--குறிஞ்சி-குறிஞ்சிநிலத்தில்--வசி - வாசஞ்செய்கின்றவள்
 ளிநாயகியினது—வசங்கரவா-பக்கத்திடைக்கலாத--மயில்வீர-
 மயிலேறுஞ்சேவகனே--செகம் - உலகத்தின்கண்--திரு-சிறந்த--
 கண்-விழியினால்—சிவ-சிவ—கோபி-கோபி--சங்கர-எல்லாராயுழ
 ழிக்கின்ற—மாவை-சூரனுருக்கொண்டமாமரக்கை—என்பதாம்.

துவேலாயுதத்தையேவும்—திறலோய் - வீரனே—பொறைவாகி-
 மிருந்தபொறுமைமெய்ணும்பாணத்தின்— வசிவசம் - கூர்மையி-
 ணிடத்தில்-- கர-கோபமுதலிய--மாண்பட்ட-மிருகங்கள்விழுந் து
 விட்டன--ஒளி-உண துதிருவருளாகியபிரகாசம்--சேர்ந்தபின்-என்
 னிற்கலந்தவுடனே-- (எ-து.) கரமான்- எழுவாய்-பட்ட-பயனிலை-
 ஏ-அசை-ஆ-அசை, (கருத்து.) ஏகவஸ்துவான பரமசிவன துமைந்
 தனாகிய-வேலாயுதத்தையுடையோனே- துணைப்புணத்தில் வாழ்கின்
 ற வள்ளிநாயகனே-மயிலேறும்வீரனே-மாவடிவாய்நின்ற சூரனை
 வென்றவீரனே-நின்றிருவருளின்பிரகாசத்தினால் எனதுகோபமெ
 ண்ணும் மிருகம் பொறுமைமெய்ணு மாயுதத்தாலழிந்ததன்மைய
 தாயிற்று-என்பதாம். (அச)

சேந்தமராத்துடர் தானவர்சேனையைத் தெண்டிரைக்கண் - *
 சேந்தமராத்துடன் கொன்றசெவ்வேல திருமுடிமேற் - *
 சேந்தமராத்துட ரச்சூடிமைந்த துணைத்தினைத்தேன் - *
 சேந்தமராத்துட ரின்கூரியெண்ணுமிச் சேறுபுக்கே " *

(இ-ள்.) சேந்த-சந்தனே—மராத்துடர்- கடப்பமாலிகையைப்
 புனைந்து—தானவர்சேனையை-அசுரர்கூட்டங்களை—தெள்- தெளி
 ந்த—திரை-அலையையுடையகடலினிடத்தில்—கண்ணேத்து- விழிக
 ள்சிவந்து—அ-அந்த—மராத்துடன்-மாமரமாய் நின்றசூரனுடன்
 —கொன்ற-வதைசெய்த--செவ்வேல-சிவந்தவேலாயுதத்தையுடையோனே—
 திருமுடிமேல்-அழகியசித்கள்கண்—சே - இளமையா
 ன—இந்து-சந்திரனையும்—அம்-கங்காசலத்தையும்—அரா-சர்ப்ப
 த்தையும்—துள்-துள்ளலை—தர-கொடுக்கும்படி—சூடி-தரித்தபர
 மசிவனது—மைந்த-புதல்வனே--துணைத்து-மூழ்கி—இளைத்தேன்-
 மெலிந்துவருந்தினேன்—சே - என்னைக்காத்தருள்வாய் — தமரர்-
 சுற்றத்தாராக—துடர்-பற்றிய—இல் - மனைவாழ்க்கையும்—நாரி-
 பெண்ணுசையும்—எண்ணும் - என்னுசொல்லப்பட்ட—இச்சேறு-
 இறந்தச்சேற்றில்—புக்கு-பிரவேசித்து—(எ-து.) நீ-தோன்றவெழு
 வாய்-சே-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) கடப்பமாலையைப்புனை
 யுஞ்சேந்தனே-சமுத்திரத்தின்கண் மாமரமாய்நின்ற சூரனோடு அ
 சுரர்கிணையையழித்த வேலாயுதனே-சந்திரனையும்- கங்கையையும்-
 சர்ப்பாபரணத்தையும்-தரித்தபரமசிவனதுமைந்தனே- என்னைச்
 சூழ்ந்திராநின்ற சுற்றத்தார்-மனைவி-மனை-எண்ணுஞ்சேற்றில் மூழ்
 கிவருந்துகிவ்றேன்-இனியாகி லுமென்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்-
 என்பதாம். (அடு)

சேறலைத்தாறலைக் கப்பாலெழுந்து செழுங்கமுகிற் - *

சேறலைத்தாறலைக் குஞ்செந்திலாய்சிந்தை தீநெறியிற் - *

சேறலைத்தாறலைத் தீர்க்குங்குமார திரியவினைச் - *

சேறலைத்தாறலைக் கத்தகுமோமெய்த் திரங்கண்மீமே - *

(இ-ள்.) சேறு-சேற்றை - அலைத்து - உழக்கி - ஆறு - ஆற்றினின் றும் - அலைக்கப்பாலெழுந்து - அலைகளுக்குமேலெழும்பி - செழு ம் - செழுமைதங்கிய - கமுகில் - கமுகமரத்தில் - செல் - சேற்கெண் டையானது - தலை - அக்கமுகின் றலையிலிருக்கின்ற - தாது - குலைக ளை - அலைக்கும் - அலைக்காநின்றவளப்பத்தைபுடைய - செந்திலா ய் - திருச்செந்திரையகனே - சிந்தை - என்மனதானது - தீநெறியில் - கொடியமார்க்கத்தில் - சேறலை - செல்லுதலையும் - தாறு - அளவுப டாத - அலை - அக்கியானவிருளையடைதலையும் - தீர்க்கும் - நீக்கிய ருளுகின்ற - குமார - குமார்க்கடவுளே - திரிய - மாறுபடுப்படி - வினை - இருவினையாகிய - சேறு - சேற்றின்கண் - அலைத்து - துன்பப் படுத்தி - ஆறலைக்கத்தகுமோ - வழிப்பறிப்போர் போலென்னுயி னாக்க வரத்தகுமோ - மெய்த்திரம் - உனதருளிணுண்மத்திரத்தை - கண்டும் - கண்டதுவே பற்றியிருக்கவெண்ணுகிற வெண்ணை - (எ-று.) நீ - தோன்றவெழுவாய் - ஆறலைக்கத்தகுமோ - பயனிலை, (கரு க்து.) சேற்றையுழக்கி யாற்றினின்று மலைகளுக்குமேலெழும்பி கமுகில் குலையை யலைக்குஞ் செந்திற்பதியோனே - அடியார்களது வக்கியானவிருளை நீக்கி யவரை நன்மெறியிற் செலுத்துங் குமாரச் கடவுளே - உன்னருளின் றிறத்தைக்கண்டறிந்தவெண்ணை யிருவினை ிசேற்றினுட்படுத்தலாகுமோ - என்பதாம். [தவிர்த்தாளவேண்டித் த் - குறிப்பு.] (அஃ)

நிறம்பாடுவர்தண் புனத்தெய்வமேயென்பர் சேத்தத்துமாந் *

நிறம்பாடுவரமுது நீரொனக்காய்பவர செந்தினைமேல் - - *

நிறம்பாடுவரிதழ் கண்டுருகாநிற்பர் செப்புறச்செந் - - *

நிறம்பாடுவரி லிவரீவல்லவர்தஞ் செயல்கெள்ளவே - - *

(இ-ள்.) நிறம் - நமதுவெற்றியை - பாடுவர - துதிக்கின்றார் - தண் - நண்ணிய - புன - புனத்தில்வாழும் - தெய்வமே - தேவந்தையே - னன்பர் - என்மறைக்கின்றார் - (அவரியாரொணில்) சேத்தத்து - சேட் டையுடைய - மாந்திறம் - வலிபொருந்தியமாமர்மாய்நின்ற ரூர் - மன்கிளையோடு - பாடு - அழிந்தான் - உவர் - உவரீடையுடைய - முது - பழமையாகிய - நீர் - கடலின்கண்ணே - என் - என்று (தேவர் கள் சொல்லுப்படி) - காய்பவர - கோபித்தவராகும் - செய் - செய்ந்

த—தினைமேல்-தினைப்புனத்தின்கண்—திரம்பாள்-நீங்காதிருக்கின்.
 றவளாகிய வள்ளிநாயகியேயுனது—துவர் பவழம்போன்ற—இத
 ற்கண்டு-அதரத்தைப்பார்த்துக்கொண்டே—உருகாநிற்பர் - மன
 முருகிநிற்கின்றார்—செப்புற-எதோவொருவார்த்தைசொல்லுதற்
 காகவே--செந்தில்-செந்திற்பதியென்னும்—தம்பாடு-தம்மிடத்தி
 ல்—வரில்-வருவாரானால்—இவர்- இப்பேர்ப்பட்டவர்—வல்லவர்-
 சாமர்த்தியரோ—நம்-நமது--செயல் - உபசாரச்செய்கையை—
 கொள்ள-பெற்றுக்கொள்வதற்கு—(எ-று.) இவர்-எழுவாய்-வல்லவ
 ர்-பயனிலை. (கருத்து.) நாயகியே சமுத்திரத்தின்கண் சூரன் கிளை
 யோடு அழிந்தானென்று தேவர்கள் சொல்லும்படி வதைத்தவர்-
 வந்தேதோ வொருவார்த்தைசொல்லும்பொருட்டிநீகேறமதுவெ
 ற்றியைப்புகழுக்கின்றார்புனத்தெய்வமேயென்றழைக்கின்றார்-தினை
 புனத்திலிருக்கு முனது பவழநிறம்போன்ற விதழைப்பார்த்து
 மனதுருகிநிற்கின்ற-இவர் தமதுசெந்திற்பதியில்வருவாரானால் நா
 ம்செய்யு முபசாரத்தைப்பெற வல்லவர்தான்-என்பதாம். (அஎ)

செயலங்கைவாளை யிறைகோயிலைச்சிவ ருரமுதைச் - *
 செயலங்கைவாளை முனிகொண்டல்வாளியைத் தேவர்பிரான் *
 செயலங்கைவாளை முனைவேலையன்னவிச் சேயுறையுஞ் - *
 செயலங்கைவாளை யுகள்செந்தில்வாழ்பவள் சேல்விழியே - *

(இ-ள்.) செயல்-சேற்றிலுண்டாகின்ற—அம்- அழகிய—கை-ஒ
 ப்பற்ற—வாள்-ஒளிபொருந்திய—ஐ-சிரோஷீடமான—இறை-பிர
 ம்மாவின்—கோயிலை-ஆலயமாகியதாமரையையும்—சிவரூர்- பர
 மசிவனுண்ட—அமுதை- விஷத்தையும்—செய- வெற்றிபெருந்
 திய—லங்கை- இலங்காபுரியினது—வாளை- பிரகாசத்தினழகை—
 முனி-கோபித்த—கொண்டல்-மேகநிறத்தைபுடையஸ்ரீராமரது—
 வாளியை-பாணத்தையும்—தேவர்பிரான் - தேவர்களுக்குத்தலைவ
 னாகியவிந்திரனது-செயல்-பேர்ப்புரிகின்ற—அங்கை - அங்கையிற்
 பற்றிய—வாளை-வாளாயுதத்தையும்—முனை- கூர்மைபொருந்திய
 —வேலை-வேலாயுதத்தையும்—அன்ன - ஒத்துவிளங்காநின்றன்—
 இச்சேயுறையும்-இக்குமாரக்கடவுளமர்ந்தருளிய—செய்- வயலையு
 ளுகின்ற—அலம்-கலப்பையை—கை- கோபிந் துமோதி—வாளை-
 வாளைமீசிகள்—உகள்-புரளுகின்ற (வளப்பத்தைபுடைய)—செந்
 தில்-திருச்செந்திற்பதியில்—வாழ்பவள்- வாழும்பெண்ணினது—
 சேல்- சேற்கெண்டைபோன்ற—விழி- கண்களிரண்டும்—(எ-று.)
 விழி-எழுவாய்-அன்ன-பயனிலை-எ-அசை.(கருத்து.) குமாரக்கடவு
 ள்பார்த்தாராகிய திருச்செந்திற்பதியில்வாழும் பெண்ணினது கண்

கள் பிரம்மாவுக்குறைவிடமாகிய தாமரையையும், இலங்கையை யழித்த ஸ்ரீராமர துபாணத்தையும், பாமசிவனுண்ட நஞ்சையும், இந்நிரன் கைவாளையும் ஒத்துவிளங்குகின்றன என்பதாம். (அஅ)

சேலையிலாருந் தவண் ளுலமேறச் சினத்தவண்கண் *
 சேலையிலாருந் திவனொற்பவையர சிந்திரியச் *
 சேலையிலாருந் பராபரிபுக்குறச் சிக்கெணும்ச் *
 சேலையிலாருந் திறையிட்டனர் தங்கள் சித்தங்களே *

(இ-ள்.) சேலை-அசோகமரத்தை--இலார்- இல்லிடமாகவுடைய வம்ணர்கள்--உந்து-உயர்ந்த--அ- அந்த--வண்-வலிய--சூலம்-சு டுவில்--ஏற-ஏறியழிபும்படிக்கு--சினத்தவண், சம்பந்தப்பிள்ளை யாய்த் தேவாரம்பாடிசெயித்தவண்--கண்- விழியானது--சேல்- சேற்கெண்டைக்கும்--ஐயில்-வேலுக்கும்--ஆர்-ஒப்பாகிய--உந் தி-காஹ்யாற்றையுடைய--வனொற்பவை- வனத்திலுற்பவித்தவள் ளிநாயகிக்கு--அரசு- தலைவனான குமாரசுகடவுள்--இந்திரியச்சே லை- பஞ்சேந்திரியச்செய்கைகளை--இலார்- நீக்கியதபோதனர்கட் கும்--உம்பர்- தேவர்கட்கும்--ஆப- துன்பத்தைவிளைத்த--ரிபு- சத்துருவாகியசூரனை--குற- குற்றும்படி--சிக்கெணும்- இறுக்கிக் கட்டிய--இச்சேலையில் - ஸீதாம்பரக்கச்சையில்--ஆரும்- மாதர்க ளெல்லாம்-- திறையிட்டனர் - கப்பமாகசமரீப்பித்தார்கள்-- தங் கள்-தங்கடங்கள்--சித்தங்கள்-இருதயங்களை--(எ-று.) ஆரும்-எழு வாய்-திறையிட்டனர்-பயனிலை-ஏ-ஆசை. (கருத்து.) சம்பந்தப்பி ள்ளையா யவதரித்துச்சமணரைக் கழுவேறும்படிசெய்தவனும், வ ள்ளநாயகிக்குத் தலைவனுமாகியகுமாரசுகடவுள்தேவர் முதலியோ ரை வருத்தியசூரனை வெல்லும்படி யழகியவரையிற்கட்டிய ஸீதா ம்பரக்கச்சையினிடத்தில் மாதர்களெல்லாருந் தங்கடங்க ளிருதய ங்களைக் கப்பமாகசமரீப்பித்தார்கள்-என்பதாம். (அக)

சித்தத்தரங்கத்தர் சித்தியெய்தத்திரி கின்றதெண்ணர்ச் *
 சித்தத்தரங்கத்தர் சந்ததியேசெந்தி லாய்சலரா *
 சித்தத்தரங்கத் தரக்கிராச்செற்றகந் தாதுங்களிஞ் *
 சித்தத்தரங்கத்தர் சேயாரணத்தந் திகிரியையே *

(இ-ள்.) சித்த-இருதயமானது--தரங்கத்தர்- நிலைப்படாம லலை போற்புரநுந் தலையை யுடையவர்--சித்தி- மோகூத்தை--எய்த ஆடையும்படி--திரிகின்றது-அலைந்துதிரிகின்றது--என்னென்ன

காரணம் -- அர்ச்சித்து-பூசைசெய்தே - அத்தர்-சுவாமியாகிய, பங்கத்தர்- எலும்பைமாலையாகவணிந்த பரமசிவனது -- சந்ததியே மைந்தனே -- செந்திலாய் - திருச்செந்திற்பதியொனே -- சலராசி சமுத்திரத்தில்கண் -- தத்தரம்-தங்கடங்கள்வலிமையை -- கத்து-உரீப்பரித்துச்சொல்லிய -- அரக்கரை - அசுரரை -- செற்ற- செயித்த -- கந்தா-முருகனே -- திங்கள்-சந்திரன் -- இஞ்சி- மதிலில்கண் -- தத்து-தவழுகில்ற -- அரங்கத்தர்- திருவரங்கநாதருடைய -- செய்புள்ளையாகிய (பிரம்மாவில்) -- ஆரண - வேதம்பூசிக்கின்ற -- தந்தி-பாம்புப்போன்ற -- கிரி - திருச்செங்கோட்டுமலையில்வாழும் -- ஐ-சுவாமியே -- (எ-று.) திரிகின்றது-எழுவாய்-என்பயனிலை-ஏ-அசை (கருத்து.) திருச்செந்திற்பதிக்கற்பனே- சமுத்திரத்தில்கண் அரக்கரை மாய்த்தோனே-கந்தனே- வேதம்பூசித்ததிருச்செங்கோட்டுமலையில்வாழ்கின்றவனே-பரமசிவனது மைந்தனே- சித்தநிலையற்றவர்கள் வெளிப்பூசைசெய்து மோகூத்தையடையுட்படி அலைநூதிரிகின்றதென்னகாரணம்-என்பதாம். (கூய)

திசிரிவலம்புரி மாற்கரியார்க்குப தேசஞ்சொன்ன	=	*
திசிரிவலம்புரி செய்யாரிலஞ்சி செந்தூர்கனதந்	=	*
திசிரிவலம்புரி வேறும்படைத்தருள் செய்தணியில்	-	*
திசிரிவலம்புரி சூடியவாநன்று சேடியின்றே	-	*

(இ-ள்.) திசிரி-சக்கராபுதத்தை -- வலம்-வலதுகரத்தில் -- புரி-தரித்த -- மாற்கு-விஷ்ணுவுக்கு -- அரியார்க்கு- அறிதற்கரிதானபரமசிவனுக்கு -- உபதேசஞ்சொன்ன - ஓங்காரப்பொருளை யுபதேசித்தருளிய -- திசிரி-சுவாமிமலையெண்ணுந்திருவேரகத்தையும் -- வலம்புரி-சங்கினங்கள் -- செய்வயல்களின்கண் -- ஆர்- நிறைந்திருக்கின்ற -- இலஞ்சி- திருவிலஞ்சிப்பதியையும் -- செந்தூர்- திருச்செந்தூரையும் -- கன-சமகங்கள் தவழாநின்ற -- தந்தி- பாம்புப்போன்ற -- கிரி-திருச்செங்கோட்டுமலையையும் -- வலம்- திருவலத்தையும் -- புரிவேறும்- மற்றைஸ்தலங்களையும் -- படைத்தருள் - தனக்குறைவிடமாகக்கொண்டருளிய -- செய்- சூமாரக்கடவுளது -- தணியில்-திருத்தணிகையில் -- திசிரி- மூங்கிலானது -- வலம்புரி- நந்தியாவட்டத்தை -- சூடியவா-சூடியவிதத்தின்குறி -- நன்று- நன்றாகவிருக்கின்றது -- சேடி-தோழிய -- இன்று - இன்றையதினம் -- (எ-று.) சூடியவா- எழுவாய்-நன்று-பயனிலை-ஏ அசை- (கருத்து.) தோழியே பரமசிவனுக்குபதேசித்த- சுவாமிமலை- திருவிலஞ்சி - திருச்செந்தூர்-திருச்செங்கோட்டுமலை- திருவலம்- இவைமுதலாகிய பல்வே

ஹஸ்தலங்கரி ஹமுறைந்தருளிய குமாரக்கடவுளது திருத்தணிகை
மலையில் மூங்கிலினிமேல் நந்தியாவட்டத்தைச் சூடியிருக்குங்குறி
நன்றாயிருக்கின்றது-என்பதாம். (கூக)

சேடிவணங்கு வளைத்தோளெனப்புணர் சேயவட - *

சேடிவணங்கு திருத்தணிகாவல நிக்செருக்காற் - *

சேடிவணங்கு கொடியிடையாராயெஞ் செப்புமுலை - *

சேடிவணங்கு தலைக்களிந்த்து செல்லநிலலே - *

(இ-ள்.) சேடி-அழகியதாகும்—இ-இந்த—அணங்கு - மங்கையி
னது—வளை-வளையலையணிந்த—தோளென- தோளென் றுமிகவும
கிழிந்து—புணர்-முன்வேண்டினகாலத்தெண்ண மணம்புணர்ந்த--
சேய-முருகமேன்--வட.சேடி- வடக்கில்கண்ணதாசியவிஞ்சையரு
லகம்—வணங்கு-வழிப்படத்தக்க—திருத்தணி-திருத்தணிகைக்கு--
காவல-தலைவனே—நின்-நினது—செருக்காவு-செருக்கினால்--சே
டி-கர்வித்திருக்கின்ற—வணங்கு - துவளாநின்ற—கொடி - கொடி
போன்ற—இடையாரா-இடையையுடையபரத்தையரா--என்செ
ப்பு-நிந்தித்துப்பேசவேண்டியகாரணமென்னவிருக்கின்றது—மு
லைச்சேடி-எனதுகொங்கையிநிரகழியை—இவணம்- இப்படி—தி
ரட்சி-இன்மையாகும்படி—குதலை-மழலைச்சொல்லையுடைய--களி
று-என்பாலன்—கந்தது-தந்துவிட்டது—(ஆதலால்)செல்லா என்
னிடத்துவராமற் செல்லும்படி—நில் - தூரமாகநிலு -- (எ-று.)
நீ-தோன்றுவெழுவாய்-நில்-பயலிலை-ஏ-அசை.(கருத்து.)தணிகை
மலையில்வாழ்வோனே-பண்டெண்ணை மிகவுமழகுடையவளென்று
மணம்புணர்ந்தசேயோனே-நீஇப்போதுகலந்தகளிப்பாண்மிகுதி
யுடந்தபரத்தை யராயாநிந்தித்துப்பேசவேண்டியகாரணமெ
ன்னவிருக்கின்றது-எனதுயெளவனபருவத்தையிட்டமழலைச்சொல்
லையுடைய பாலகன் வேறுபடுத்தினனாதலா லப்பரத்தையுர்பாற்
றானேசெல் லென்பால்வரவேண்டியதில்லை-என்பதாம். (கூஉ)

செல்லலையம்பொழில் சூழ்செந்திலானறி யானிறைகைச் - *

செல்லலையம்பொழி லெங்கணுமேற்ப வெனத்தெறித்த - *

செல்லலையம்பொழி லங்கைக்கருடிரு மானிறம்போற் - *

செல்லலையம்பொழி லாகவமாதுயிர் சேதிப்பதே - *

(இ-ள்.) செல்-மேகத்தை--அலை-அசைக்கின்ற--அம்-அழகிய
—மொழிலசூழ்-சொலைசூழ்ந்த—செந்திலால் - திருச்செந்திற்பதி
றையுடையவன்—அறியான்-அறிகின்றானில்லை--இறை - பரமசிவ
னது—கை-கரத்தில்--செல்லல்-போகாதே - ஐயம்-பிச்சைக்கு--

பொழிலெங்கணும்-உலகமெங்கும்—ஏற்க-இரக்கும்படியாய்—எ
 ன-என்று—தெறித்த-தமதிரத்தத்தைபிரமகபாலத்திறற்றெறித்தவரு
 ம்—செல்லல்-துன்பத்தையும்—ஐயம்-பயத்தையும்—பொழில்-
 பெருமையைமுடைய—லங்கைக்கு-இலங்காபுரிக்கு—அருள்-உ
 ண்டாக்கினவருமாகிய—திருமால்-ஸ்ரீராமரது—நிலைப்போல்—நீல
 நிறத்தைப்போல—செல்-நடக்கின்ற—அல்-இராக்காலத்தில்—ஐ
 யம்பு-மன்மதனதுபஞ்சபாணமானது—ஒழி-அழியும்படி—லா
 கவம்-மிகவுறையதான—மாதூவிர்-மங்கையினுயிரை—சேதிப்
 பது-வதைக்கின்றதை—(எ-று.) செத்திலால்-எழுவாய்-அறியா
 ல்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) பரமசிவன, ஏ கையிலிருக்கின்ற
 பிரம்மகபாலத்தில் தமதிரத்தத்தை பலியாகவார்த்தவரும் - இலங்
 காபுரியைச்செயித்தவருமான விஷ்ணுவின்னிமம்போலிருண்ட வி
 ராக்காலத்தில் காம்பாணங்க ளிம்மங்கையினுயிரைப் பிளக்கின்ற
 தைச்செந்திராயகணியானே-என்பதாம். (கூற)

- சேதிக்கனைத்து களதாக்குநோக்கினல் செல்வசெந்திற் - *
- சேதிக்கனைத்து நிலைபெறச்சூரங்களு சீரங்கமால் - *
- சேதிக்கனைத்து வரிதோயயில்கொடெற் சேர்க்கவந்தாற் - *
- சேதிக்கனைத்து வருமாமறலி திறலினையே - *

(இ-ள்.) சேது-சிவந்த—இக்கனை- கருப்புவில்லையுடையமன்மத
 னது—துகளதாக்கும்- சாம்பலாகும்படியெரித்த—நோக்கினல்-
 நெற்றிக்கண்ணையுடையபரமசிவனது—செல்வ-மைந்தனே—செ
 த்திற்சே-திருச்செந்தூர் முருகனே—திக்கனைத்தும் - திசைகளெல்
 லாம்—நிலைபெற-நிலைபெற்றிருக்கும்படியாயும்--சூர்-சூரனுடைய
 ய—அங்கம்-உடலை—சீரங்கம்-திருவரங்கத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற--
 மால்-விஷ்ணுவினது—சே-பிள்ளையாகியபிரம்மா—திக்க - திகைக்
 கும்படி—ரைத்து-அழித்து—உவரி-சமுத்திரத்தில்--தோய்-முழ
 கிய—அயில்கொடு- வேலாயுதத்தைக்கொண்டு—ஏற்சேர்க்கவந்தா
 ல்-எண்ணையம்படாங்கட்டிக்கொண்டுபோகவந்தால்--சேதி-கண்டி
 ப்பாயாக—கனைத்துவரும்-கனைத்துக்கொண்டுவரநின்ற—மாமற
 லி-பெரியுயமனது—திறலினை-உக்ரவல்லமையை--(எ-று.) நீ-தோ
 ன்றவெழுவாய்-சேதி- பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) கருப்புவில்
 லையுடைய மன்மதனையெரித்தநெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன
 துமைந்தனே-திருச்செந்திற்பதியில்வாழ்நின்றசுவாமியே-நீ பிரம
 ன்நிகைக்கவும்-திக்குகளெல்லா நிலைபெறவும்-சூரனைவென்று சமுத்
 திரத்திறற்றோய்ந்தவேலாயுதத்தினாலேஎண்ணக்கட்டிக்கொண்டுபோ
 கவந்தால்--செதி-கண்டிப்பாயாக--என்பதாம். (கூச)

திறவாவனக புரிவாசனீக்கச் சிகரிநெஞ்சத் - *
 திறவாவனக முனியைவெய்ஞ்செய்தென் நிசைத்திருச்செந் - *
 திறவாவனமயி லோயந்தகாலமென் சிந்தைவைக்கத் - *
 திறவாவனநின் நிறுவானதண்டைத் திருவடியே - *

(இ-ள்.) திறவு-திறவுகோல்—ஆ-ஆனவனே—அனக-பாவமற்ற
 —புரி-கயிலாயத்தினது—வாசல் - கதவை—நீக்க - திறக்க—சிகரி-
 கிரவுஞ்சுகிரியினது—நெஞ்சம்-மார்பை—திறவு - பிளந்து—ஆ-
 ஆச்சரியமாகவனச-தாமரையில்வாசஞ்செய்கின்றமுனியை-பிர
 மணையும்—வெய்ஞ்செய்தென்—செயித்தவனே—தெய்நிசை-தெற்கில்க
 ணணதாகிய—திருச்செந்நில்-திருச்செந்தூரில்—தவா-நீங்காதடர்
 ந்தருளுகின்ற—வன-அழகிய—மயிலோய்-மயில்வாகனத்தையு
 டையவனே—அந்தகாலம்-என்னுடல்கெடு மனித்தியகாலத்தில்—
 என்சிந்தை-எனதுசிந்தையை—வைக்க-ஒருவழிப்படுத்திச்செர்ப்
 பதற்கு—திறவாவன-ஆடைக்கலஸ்தானமெவையெனில்—நின்-நி
 னது—திருவான-நெப்பையுடையனவாகிய—தண்டை-தண்டை
 யையணிந்த—திருவடி-திருவடியே—(எ-று.) திருவடி-எழுவாய்-
 திறவாவன-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) கயிலாயத்தி. கதவுதிறக்
 கும்படிசெய்கின்றவனே- கிரவுஞ்சுகிரியைப்பிளந்துபிரம்மாவை
 யும் வெய்ஞ்செய்தென்- தெற்கில்கணணதாகிய திருச்செந்தூரில்வாழ்
 ம்மயில்வாகனனே- என்னித்தியகாலத்தி லுனதுதண்டையணிந்
 ததாளே யென்சிந்தையவைக்குமடைக்கலஸ்தானமாம்-எ-ம். ()

திருக்கையம்போதிக ளோகஞ்சமோநஞ்ச மோதிருமால் *
 திருக்கையம்போசெய்ய வேலோவிவோசனந் தெண்ணங்கத் *
 திருக்கையம்போருகக் கைந்நீற்றின்மாற்றிதென் னூல்சிவபத் *
 திருக்கையம்போக வுரைத்தோல்சிலம்பிற் சிரும்தற்கே *

(இ-ள்.) திருக்கை- திருக்கையென் னும் மீணையுடைய — அம்போ
 திக ளோ - சமுத்திரங்களோ—கஞ்சமோ - தாமரையோ—நஞ்ச
 மோ-விஷமோ— திருமால்- விஷ்ணுவின்து—திருக்கை-திருக்கரத்
 திலிருக்கின்ற- அம்போ-பாணமோ—செய்ய-சிவந்த --வேலா-
 வேலாயுதமோ—விவோசனம்-கண்—தெய்நன் - கூல்பாண்டிய
 னது—அங்கத்திருக்கை-முதுகின்கூளை—அம்போருகம்- தாமரை
 மலர்போன்ற—கைந்நீற்றின் - கரத்திற்றரித்ததிருந்நிறுல்—மாற்
 றி-நீக்கி—தெய்நூல் - தமிழ்நூலாகிய—சிவபத்தி-சிவபத்தியைவி
 னைவிக்கும்—ருக்கு-ருக்குவேதசாரமாகிய (தேவாரத்தை)—ஐயம்
 போக-பரசமயநூல்களினுண்ணடாகுஞ் சந்தேகநிவாத்தியாகி—

உணாத்தோன்- சம்பந்தப்பிள்ளையாயவதரித்துத்திருவாய்மலர்ந்த
 ருளியகுமாரக்கடவுளது—சிலம்பில்- மலையில் கண்ணிருக்கின்ற—
 சிறுமிதற்கு - சிறிபாளாயகன்னிக்கு—(எ-று) விலோசனம்-எழு
 வாய்- சமுத்திரமுதலிய-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) முன்சம்ப
 ந்தமூர்த்தியாயவதரித்துத்திருநீற்றறச்சமணமதம்முண்டிருந்த பா
 ண்டியனதுகூணைமாற்றியும்-எச்சமயம்பெரிதோவென்னுமைபம
 ற்றுச்சைவமேபெரிதென்று நம்பும்படிதமிழ்வேதமாகிய தேவா
 ரத்தை மொழிந்தருளிய- குமாரக்கடவுளது- மலையில் கண்வாழும்
 கன்னியினதுகண் சமுத்திரமோ - தாமரையோ - விடமோ- அம்
 போ-வேலோ-என்பதாம். (ஊஊ)

- சிறுமிக்குமர நிகர்வீர்பகிரச் சிதையுயிர்த்துச் - *
- சிறுமிக்குமர சரணமெண்ணீரய்விர் செந்தினைமேற் - *
- சிறுமிக்குமர புரைத்துநின்றுண்கில வேட்பிவனெச் - *
- சிறுமிக்குமர வணிமுடியரன்மகன் சீரடிக்கே - *

(இ-ள்.) சிறு- சிறிதான—உயிக்கும் - குற்றுமியையாயினும்—
 மரநிகர்வீர்பகிர - பிறர்க்கிட்பிண்ணமனங்கூடாமன் மரம்போன்
 திருப்பவரோ—சிதை- அழிந்துபோவதும்—உயிர்- பிராணனுக்கு
 —அச்சில்-ஒதுக்கிடமுமாகியவிவ்வுடலின்கண்—துமி-ஒருதும்ம
 லுண்டாகும்க்காலையினும்—குமர- குமரனே—சரணம்- உணக்க
 டைக்கலம்—என்னிர்-என்றுசொல்லுங்கீள்—உய்விர்- பிழைப்பீர்
 கள்—செம்-சிவந்த—தினைமேல்-தினைப்புணத்தில்வாசஞ்செய்த—
 சிறுமிக்கு- வள்ளிநாயகிக்கு—மரபு - தமதுமரபின்வழிகளை—உ
 ரைத்து-எடுத்ததை—நின்றுண்குறையிரந்துநின்றவனும்—
 கில- வில்லையுடைய—வேட்பிவன்- வேடத்திருமேனியையுடைய
 கண்ணப்பநாயனார்—எச்சில்- உணமுதலியவற்றை முன்னுசிபார்
 த்துநிவேதித்தவெச்சிலை—து- உவப்புடனேயுண்டவராகிய—மிக்
 கும்-மேன்மையாக—அரவு- சர்ப்பாபரணத்தை—அணி- தரித்த
 —முடியான்- முடியையுடையபரமசிவனது—மகன்- மைந்தனு
 மாகிய குமாரக்கடவுளினது—சிற்தடிக்கு-சிறியதிருவடியக் கரு
 திக்கொண்டே—(எ-று.) நீர்-தோன்றுவெழுவாய்- உய்விர்- பயனி
 லை-ஏ-அசை. (கருத்து.) சிறுமியுடையமன் முன்புபோன்றிருப்பவ
 ள்களே நீங்கள்பிழைப்பதெப்படி- நீர் துன்புங்காலையிலாவது தி
 னைப்புணத்தின்கண் வள்ளியம்மையினிடநீலுத் தமதுமரபையோ
 துநின்றவனும், கண்ணப்பநாயனார் நிவேதித்த வெச்சிலை யினிதா
 க்கொண்ட பரமசிவன்மைந்தனுமாகிய கந்தசுவாமியின்றுதிருவடி
 யக் கருதிக்குமரனே- சரணமெண்ணீரானல் பிழைப்பீர்கள்-எ-ம்.

சீரங்கராக மறமொதுதிகிரி செங்கைக்கொண்ட *
 சீரங்கராக மருகந்ததேசிக செந்தினைமேல் *
 சீரங்கராக தனகிரிதொய்கந்த செந்தமிழ்நூற் *
 சீரங்கராக வினோதவெண்பார்க்கிலலை தீவினையே *

(இ-ள்.) சீரட கலப்பையையும்—கரா-முதலையினது—கம்-தலை
 1—அற-அறும்படி—மோது-அமர்செய்த—திகிரி-சக்கரத்தை
 —செம்-சிவந்த—கை-சரத்தில்—கொண்ட-தரித்திருக்கும்—சீர
 ள்-சீருவரங்கத்தையுயைதிருமாலும்—ஆகமர்-ஆகமவேதத்தை
 ருளியபரமசிவனும்—உகந்த-விரும்பத்தக்க—தேசிக-அழக
 ளை—செம்-சிவந்த—தினைமேல்-தினைப்புனத்தில்வாழும்—சீர்-சி
 றந்தவள்ளிநாயகியினது—அங்கராக-சாந்தணிந்த—தனகிரி-தன
 மாகியமலையை—தொய்-தழுவிய—சந்த-சுமாரக்கடவுளே—செ
 ந்தமிழ்நூல்-செவ்வியதமிழ்ப்பநுவலின்—சீரங்க-சீர்முதலிய வெ
 ட்டிற்றுப்புக்குரியபாவலனே—ராகவினோத-கீதத்திலுல்லாசனே—
 எண்பார்க்கு-என்றுநாடோற்றுந்துதிக்கின்றவர்கட்கு—இல்லைத்தீவி
 னை-கொடியவினைசேராது—(எ-று.) தீவினை-எழுவாய்-இல்லை-பய
 னிலை-ஏ-ஆசை. (சுருத்து.) கலப்பையாயுதத்தையும் சக்கராயுதத்
 தையமுடைய திருமால்மருகோனே-சந்தரனே-தினைப்புனத்தில்
 வாழ்கின்ற வள்ளிநாயகியைத் தழுவுங்கந்தனே-இயலிசைமுதலிய
 தமிழ்நூல்குரியவினோதனே - என்றுதுதிப்பவர்கட்குத் தீவினையி
 லலை-என்பதாம். (கஅ)

தீவினையற்ற சினந்தீரகத்துண்மெய்த் தீபநந்தந் *
 தீவினையற்ற வறந்தாதெடுத்தனஞ் செந்தினைமேல் *
 தீவினையற்ற புனமால்சொழநன் செழுங்கந்தத் *
 தீவினையற்ற வடியார்க்கருள்பெருஞ் செல்வனுக்கே *

(இ-ள்.) தீ-அக்கினியானவன்—வினையற்ற-தீகூண்டினியமாகத்தி
 க்கின்றதன்செயல்கயற்றதுபோல்—சினந்தீர்-கோபநீங்கிய—அக
 த்துள்-நமதுசாந்தவிருதயத்துள்—மெய்-உண்மையாகிய—தீப
 ம்-ஞானவிளக்கை—நந்தந்தீவினை-நம்முடையதீவினையாகிய—அ
 ல்-இருளானது—தவ-கெடுப்படி—நந்தந்-அனிந்துபோகாமல்
 —எடுக்கின்ற—எற்றி—வத்தொய்—செம்-சிவந்த—தினைமேல்-தினை
 ப்பயிரிவினைவில்—தீ-சீய்துபோகும்—வினையற்ற-செய்கையில்
 லாத—புன-புனத்திலுள்ளும்—மால்-மால்போன்றகண்ணையுடைய
 யவள்ளியம்மைக்கு—கொழுநல்-நாயக்கூடிய—செழும்-செழு
 ம்—செழுநல்-கண்ணின்—பொன்மயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற

மோக்ஷவுலகத்தை—அற்ற- பாசபந்தங்கணிங்கிய—அடியாரீக்கு
 தமதடியாரீகட்டு—அருள்-கொடுத்தருள்கின்ற—பெரும்-பெரிய
 —செல்வனுக்கு—அருணிறைந்தசெல்வனுக்கு—(எ-று.) யாம்-தே
 ன்றாவெழுவாய்-எடுத்தனம்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) வள
 பமிசுந்த-திணைப்புணத்தில்வாழ்கின்ற வள்ளியம்மக்கு நாயகா
 ம்-பற்றற்றவடியாரீகட்டு- மோக்ஷவுலகத்தை யளிப்பவனுமாம
 ருமாரக்கடவுளுக்கு நமதுகாந்தவிருதயத்தகழியிலுண்மையாவா
 ரூறவிளக்கை ஏற்றிவைத்தோம்-என்பதாம். (கூம்)

செல்வந்திகழு மலநெஞ்சமேயவன் ரெய்வமில்னார் - கூ
 செல்வந்திகழு நம்தின்மைதீர்க்கும்வெங் கூற்றுவற்குச் - கூ
 செல்வந்திகழுந் திருக்கையில்வேறினை கர்த்தசெல்வி - 7
 செல்வந்திகழு மணவாளனல்குந் திருவடியே - *

(இ-ள்.) செல்-அங்குசென்று--வந்தி-வணக்கஞ்செய்—கழுமல
 ம்-ருமாரக்கடவுளானவர்முன்சம்பந்தப்பிள்ளையா யவதரித்தருளி
 யசீகாழிப்பதியின்கண்—நெஞ்சமே- இருதயமே—அவன்—அவ்வா
 னு—தெய்வ-தெய்விகமாகிய--மின்-தெய்வயானை—உளர்-அறி
 ருகின்ற—செல்-மேகவாகனமானது--வந்து-வந்து—இகழு
 றால்) இகழுப்பமும்--நமது-நம்முடைய--இன்மை- இல்
 யாவும்—தீர்க்கும்-நீக்கிவிடும்—வெம் - கொடிய—கூற்று
 மனுக்கு—செல்-நம்மேனடப்பதாகிய—வந்தி- கொடுமையை—
 கழும்-துடைத்துவிடும்—திருக்கையில் (முருகக்கடவுளது) திருக்க
 ரத்தின்—வேல்-வேலாயுதமானது—திணைகர்த்த- திணைப்புணங்காவ
 ல்புண்ட—செல்வி-வள்ளிநாயகியினது—செல்வம்- பெருஞ்சிறப்
 பாக்—திகழும்- (நிறைந்து) பிரகாசிக்கின்ற—மணவாளன்-நடி
 னாகிய கந்தசுவாமியானவர்—றல்குந்திருவடி-தனது திருவடித்தா
 மரையைநமக்குத்தந்தருள்வார்—(எ-று.) நீ-தோன்றாவெழுவாய்-
 வந்தி-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) நெஞ்சமே தெய்வயானையின
 து வாநனமாகிய மேகநமதுவறுமையைத்தவிரிக்கும் ருமாரக்கட
 வுளதுவேலாயுதம்நமக்குவரும் யமதண்டினையை நீக்கிவிடும்- வள்
 ளிநாயகிக்கு மணவாளராகிய கந்தசுவாமி தமதுதிருவடித்தாமரோ
 யைத்தந்தருளுவாராதலால் நீ யக்கடவுண்ணன் சம்பந்தப் பிள்
 னையா யவதரித்த சீகாழியிற்சென்றவரை மணங்கு - என்பதாம்.

கந்தரந்தாதிரியரை - முற்றிற்று.
 குமரகுருபரன்முனை.
 MAHAMAHOPADHYAYA

